

੨੧੬

કિતાબ
૧૫ મી
હિસ્સો
૭ મો.

નજીબ

માર્ગ

જમાઈલિં
અવ્યાસ
સન હીં.
૧૩૨૫.

श्रीयोंके वास्ते येही 'राहेनगत' है=पठकर अमल कीयाकरे ज्ञापतक हुयातहि*
लायेगा वेह यकीन के ले खुशसीइनहै=भिजरे रहे ऐद्विश येह राहेनगतहै*

卷之三

શ્રી રમેશ લાલ કૃત
આદ્ય (અનિતાલી
કાવ્ય)

“सनात्यशारी भीत्रींग प्रेम—अभद्रावाद् ॥

જનાયે પંજેતને પાડ
અતિધે સુરસત્તા
મના સહીદા.

ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਣਾਰ
ਹਾਲ ਗੁਜ਼ਾਮਾਅ ਨੀ
ਹਾਲ ਈਸਮਾਇਤ

આ નવી બાળત વાંચ્યા પછી ખીનું વાંચો.
 નીચેનો ઉમદા લાભ અટકાવના જેખમદાર કરી ઠરશો નહીં:
ખુદાની રહમતે પહેંચેલા આહકો વીંને લાભ.

રાહેનજાત અને તુરેસમાનના હાલ જેટલા આહકોછો તેણો સરવે જણુ ૨૦૮૫
 મહીનાની ૧ લી તારીખ સુધીમાં ૪૦ આવતી રાહેનજાતની ૧૬મી અને તુરેદિનાની ૧૪મી સાથે સુધીનું લવાજમ અમેને પહેંચતુ કરો તો ૪૦ છદે ગદીરની
 ખુશાદલીમાં આપને તથા ને ને ખુદાની રહમતે પહેંચ્યા તે આપના સગા તથા મરહુમ
 આહકોને નીચે મુજબ ઉમદા લાભ.

- ૧—સરવે આહકોને એક નાની એવી પણ ઉમદા ઉપયોગી કીનાય બેટ અપીશું.
 - ૨—ખુદાની રહમતે પહેંચેલા આહકો કે જેઓએ લુચથી અથવા તંગ હાવત થવાથી
 આમારો હક આપ્યો નથી તેઓને માફ કરી આપીશું.
 - ૩—ખુદાની રહમતે પહેંચેલા આહકો તથા આપ સાહેઓ આપના જુવે તે મરહુમોની ૩૦
 હના આટે નીચ્યત કરો તે સરવેનો ઇહના સવાય આટે શાખેકદરગાં અરણી તથા
 ગુજરાની ૩૧૦ વાળા કુરાને શરીર કુકત ઇરા માં વક્ક કરીશું.
 - ૪—મજફુર મરહુમોની ઇહના સવાય આટે એક મજલીસ કરી ક્ષતેડા પડાવીને તમામ
 સવાય બખશી આપીશું.
 - ૫—મજફુર મરહુમોની ઇહના સવાય આટે ૬૬૬૬ કુરાનાન ખતમ કરવાનો સવાય અને
 એમ કરીશું; એટલે ભાહે રમજાનમાં એક કુરાનાન ખતમ કરાવીને બખશી આપીશું
 કેમકે એ મહીનામાં એક આયત પડવામાં એકકુરાનાન ખતમ કરવા જેટલો સવાયછે
 - ૬—મજફુર મરહુમોની ઇહના સવાય આટે પાંચ લાખ ૩પીઓ સેનના કરોડો હુંગરા
 રાહે ખુદામાં વાપરવા જેવા સવાયમાં વપરાય એવું કરોશું, એટલે છદે ગદીરને દીવ
 મે હીદ્યાત ઈ'ઝમાં પાંચ ૩પીઓ તેઓની ઇહના સવાય આટે આપીશું, છદે ગદીરના
 દીવસે કારે ખ્યરમાં વાપરવાનો સવાય એકનો લાખ ગણો છે, અને હીદ્યાતગાં
 એક પાછ વાપરવી તે સેનનાનો પદાડ ખીજ કાગમાં વાપરવા કરતાં વધારે સવાયછે,
 - ૭—નવી સાલના બંને ચોપાન્યાની દસ દસ નકલ કુકત પેકીંગ પોરટેજ તરફે આડ
 આડ આના લઈ ગરીબોંને વક્ક આપીશું.
 દ્વો આમારો હક તાકાદે મોકલી આપી અને અગ્રીમ સવાય મેળવો અને મરહુમ
 મેને રાજ અને ખુશ કરો.
- જે સરવે આહકો આ લવાજમ નહીં મોકલે તો આ તમામ કામ નહીં થાય; અને
 તેથા અગ્રીમ સવાયના કામ અટકાવનાર અને મરહુમોની અરવાહેને એ સવાયથી મહિમ
 રાખનાર લવાજમ નહીં મોકલનાર ઠરશો, અને કોઈને ગફુલત વીંનો ઉઝર નરહે તેથી
 ખાંધી મુદ્દત આપી છે.

—૦૦૪૦૦—

દુનશાઅલ્લાહ આનતા નવા વરસથી રાહેનજાતના ૩.૨૧ સવાયે તુરેદિનાનો ૩.૨૪
 જાને લેનારના ૩.૩૦ લેવામાં આવશે.
 અને હીંદુસ્તાનવાળાઓ પાસેથી ધારા મુજબ રાહેનજાતના ૩.૨ તુરેદિનાનો ૩.૩૧
 અને બંને લેનારના ૩.૩૨ લેવામાં આવશે,

ખુસમિદસાહિર

રહુમાનિર

રહીમ.

માસીક

અંગારુમ સંદેશાચ્છેતા

મોહમ્મદ વાય. લે

માહુમ્મદ.

બોપાનથ.

(કિતાબ ૧૫ મી.) તાજ રક્ષા માણે જમાનેજિલાયનાના સન ૧૩૨૫ હીઠ (હિસ્સો ૭) મે

એ જણુનું બોપાનું એક કુતરાએખોદ્યુઃ.

ખણુદ્વારાનુમાં લખે છે કે જાળોર બીજે અનસારી હલે છે કે એક દીવસ હું હજર તે રહુનેખું સંની ખીફતમાં હાજર હતો અને અસ્થાયોં હજરતની આસપાસ બેઠા હતા, ત્યાં એક શખસે આવીને અરેજ કરી કે યા હજરત ઇલાયા યણુદીના કુતરાએ મારા કંપણ દ્વારો નાખ્યા અને મને કરડ્યો તેથી હું જમાનાની તમાજમાં આવી શક્યો નહીં, આ સાંભળીને હજરત ચુપ થઈ ગયા, બોલે દીવસે બીજા શખસે પણ એજ કુતરાની શીકાયત કરી, તે વખતે આપે દરમાયું અગર એમજ હેઠળ તો તે કુતરાને કનલ કરવો જોઈએ, પછી આસદાયોને લઈ તે યણુદીના ધરે ગયા, અનસ બીજી માલીક યણુદીને બોલાવ્યો, આપે તેને દરમાયું તારા કુતરાને મારી પાસે લાવ તે લેણેને ધરી પહોંચાડે છે તેથા તેને કનલ કરવો જોઈએ, આ સાંભળીને યણુદી તેને પકડીને લાવ્યો કુતરા હજરત ના ફદ્ર સામે બોલ્યા પણ ગયો અને જોલ્યો આસુલદામો અલયક થા. રસુલદલાહુ મને શામએ જોલાવ્યો છે ?

હજરતે તમાગ વાત કરી, તેણે આર્ય કરી તેમાં મારી તકસીર નથી એ અને જરણ જ્યારે આહીંયાથી નીકળ્યા લારે હજરત અલી અર્થે એક જોલતા બોલતા જતા હતા, તે મારાથી સડન થઈ શક્યું નહીં તેથા મેં તેઓ ઉપર હગળા કરી કપડા કાગે નાખ્યા, આ સાંભળીને ૬૦ રસુને ખુફ સા એટલુ રહ્યા કે હજરતનો દાઢી પદળી ગઈ, પછી આપે યણુદીને દાઢું આ કુતરાના ગળાનાંથી જલદી દોરી છેદી નાખ અને ખરાખર ખાણું પીણું આપતો રહેણે અને આના ઉપર સરી પેડે મહેરબાતી રાખજો.

આ મોઅલુઝો જોઈતો યણુદી જોલ્યો હૃપતાન તો આપતે માને છે અને હું છન્સાન થઈ આવી ધમાનતી દોલતથી મહરમ રહું ? એમ કરી પેતાના સગાવડાલા સરી ! ધમાન લાવ્યો.

(સલવાત)

આવતામાહે જમાઈઓ આખરનું દસ્તામા પચાંગ, સન ૧૩૨૫હીજરી.

[ખોજ વખતે વેહલી ગેડી હેખાય કે સાથીત થાય તે અમલ કરનારે હીસાંખ કરવો.]

વાર.	કું	કુ	કું	કુ
	સ	સ	સ	સ
	સ	સ	સ	સ
શન	૧	૩	૩	
રવ	૨	૧૨	૪	
સે	૩	૧૫	૫	
ભો	૪	૧૬	૬	
ષુ	૫	૧૭	૭	
શુ	૬	૧૮	૮	
શની	૭	૧૯	૯	
રવી	૮	૨૦	૧૦	
સેમ	૯	૨૧	૧૧	
ભે.મ	૧૦	૨૨	૧૨	
ષુદ્ર	૧૧	૨૩	૧૩	
શુ	૧૨	૨૪	૧૪	
શની	૧૩	૨૫	૧૫	
રવી	૧૪	૨૬	૧૬	
સેમ	૧૫	૨૭	૧૭	
ભે.મ	૧૬	૨૮	૧૮	
ષુદ્ર	૧૭	૨૯	૧૯	
શુ	૧૮	૩૦	૨૦	
શની	૧૯	૩૧	૨૧	
રવી	૨૦	૩૨	૨૨	
સેમ	૨૧	૩૩	૨૩	
ભે.મ	૨૨	૩૪	૨૪	
ષુદ્ર	૨૩	૩૫	૨૫	
શુ	૨૪	૩૬	૨૬	
શની	૨૫	૩૭	૨૭	
રવી	૨૬	૩૮	૨૮	
સેમ	૨૭	૩૯	૨૯	
ભે.મ	૨૮	૪૦	૩૦	
ષુદ્ર	૨૯	૪૧	૩૧	
શુ	૩૦	૪૨	૩૨	
શની	૩૧	૪૩	૩૩	
રવી	૩૨	૪૪	૩૪	
સેમ	૩૩	૪૫	૩૫	
ભે.મ	૩૪	૪૬	૩૬	
ષુદ્ર	૩૫	૪૭	૩૭	
શુ	૩૬	૪૮	૩૮	
શની	૩૭	૪૯	૩૯	
રવી	૩૮	૫૦	૪૦	
સેમ	૩૯	૫૧	૪૧	
ભે.મ	૪૦	૫૨	૪૨	
ષુદ્ર	૪૧	૫૩	૪૩	
શુ	૪૨	૫૪	૪૪	
શની	૪૩	૫૫	૪૫	

સંવત ૧૯૬૫ ના અશાઢ સુદ ૩ થા અખણ સુદ ૨ સુધા.
દસ્તાવીસન ૧૯૦૭ તાં ૧૩ જુલાઈથી તાં ૧૦ આગષ્ટ સુધી.

ખણુવા નેગ ખાપતો.

ખુલાસા,

આ મહીનામાં ખણુવાનેગ ખાપતો વધારે નથી, આ મહીનાની ઉછ
તારીખે જનામે ઝાતેમા અંતિ વધાત છે, અને એજ મચ્છુમાની
આ મહીનાની ૨૦મી તારીખે વીવાદત છે.

આ મહીનાની તાં ૧—૧૧—૧૨ગી તારીખ નહસે અફાર છે.

હિમર દર અફરથી ગોટે વીંછુડો આ મહીનાની ૮-૧૦-૧૧મિનાંછે.
તોહદેએ અદમદીયાંમાં કળેછે કે આ મહીનામાં નીચે લખ્યા સુધુખ
ખગે રકાત કરીને ચાર રકાત નમાજ પડે તો ખુદ તેની નેઅમતઅન્દાદ
માલ દીન દુન્યાને એક વર્ષ સુધી છીજાતમાં રાખે અને ગાગુર એજ વર્ષ-
ાં મરણ પામે તો શકીદનો મરતથો મળે, એ નમાજની તરતીખ,
એ રકાતની સુન્નતાની નીચ્યત કરી અલહદના સુરા પછી એક વખત
આયતુલિકુદ્દી અને ૨૫ વખત દુન્નતાયાન્જલના, બીજી રકાતમાં
અલહદના સુરા પછી એક વખત “અલહાડોસુતકાસેરો” અને
૨૫ વખત “કુલહોલદાહોયદ્રો” પડીને નમાજ તમાખ કરે, પછી
બીજી એ રકાતની નીચ્યત કરી અલહદના સુરા પછી એક વખત “કુલ-
દાયાઅદ્યેલુલકાંદ્રૂન” કરે ૨૫ વખત કુલઅદ્યેલેયેરણાલુલકા
પડે, અને બીજી રકાતમાં અલહદના સુરા પછી એક વખત “અદ્યા-
ભાય” અને ૨૫ વખત “કુલ અદ્યેલો યેરણાલીનતાસ” પછી ન-
મજને તમામ કરી ૭૫ વખત “તસગીનાનેઅરણું” અને ૭૦
વખત સલવાત પડી નણ વખત “અદ્લાહુમના કિર લિલમોઅ-
મેનીન વલમોઅમેનાત” કણી સીજદામાં જણ નણ વખત કડે
“યાહુસ્યે યાકુર્યુમો યાગુલજલાદે વલધકરામે, યાગુલજલાહે
યા રહુમાનો યાદહુમો યા અરહાંરરહુભીન”

મસ્તાચોલ.

જનાભ મૌલાના મુજલહેદુલાયસ
જનાભ શોખ હાજ મોહમ્મ-
દ હુસયન સાહેબ હામણી
દસહુના ઇતના મુજબ.

—૦૦૦૦૦૦—

ને સાહેગો અન્દકુર સુજલહેદ સાહેબના
મેદદશીદ છે તેઓ કહેતા હશે કે લાંઘા ઝુદ્દત
થયા એ જનાભના અસાચેદ આવતાં નથી.
તેથી આ વખતે તેઓના ઇતાવાથી લખેલ છે
૫૦૩ સ૦ જેં હમેશા રાને શરાબ પાયે છે.
અને ડાઇ ડાઇ વખતે વાજું બાળતો તરક
થણું કરે છે, અને હમેશા સવારના લેાંઘ પણ
કરે છે, અને નગાજ પણ પડે છે પણ શરાબ
ખાંધી તેનું ગુમલ કરતો નથી, તો એ જુદી શખ-
સની હમેશાની તૈયા અને એવી નમાય ગુમલ
વીના પડે તે સહીદ છે.

૫૧ નગાજ સહીદ કે ધનશા આદ્દા હો-
લાંઘાદા, કેમકે શરાબ પીવાયા અટે હુકમ
છે કે ગુમલ કરે તો ને ગુમલ વાજું નથી
અને સુત્રા છે, જીવાપતાં વિરોધ થયું છે કે
જે શરાબ પાગે તેની સાચે રાને શેતાન થઈ
દ્વારા કરે છે તેથી તે શરાબ પીતાર રાને શ-
યતાની ઓરત તરીકે ગણ્ય છે તેથી ગુમલ
દરવાનો હુકમ છે પણ તે ગુમલ સુત્રા છે,
અને તે હમેશા તૈયા કરે છે તો તૈયા કસુન
થના અટે શરત છે કે તે પાડો એ કામ ન
દરવાનો ધરાદો રાખે અને નીચ્ય કરે કે હવેદ્ય
એ કામ નદા કરી તો તૈયા કસુન છે, આને
ગુમલસો એ કે શરાબ પીવાના સખત ગુનાદ
છે પણ નમાજને અને શરાબનો એવો સંયાદ

નથી કે શરાબ પીએ તેની નમાજ સહીદ થતી
ન હોય, જેમકે ડાઇ વ્યાજ ખાતું કે હેઠું હોય
તેથી ખીજ બીજા ગુનાદ કરતો હોય તો
તેથી નમાજ સહીદ થનામાં વાંધા નથી જે
તેની શરતે સુજાય તથારતથી પડે તો, દા તે
ગુનાદથી બચીને નમાજ પડે તે નમાજ કસુન
થનામાં અને તેના દરજામાં કુર્કાણે, અને હમે-
શા શરાબ પીજે અને હમેશા તૈયા કરે તો
એ તૈયા એવી ગણાય, કેમકે તૈયા કરે તે
વખતે જે કાખીથી તૈયા કરે તે હવે પણી ન
કરવાનો શરાદો કરે પણી તૈયા કરે.

૫૦૨ સ૦ એક શખશે દસ ઇંગ્રીઝની
વીઠ વેચાતી લીધી, હને તે વીઠ પોતાના હો-
સ્તને પંદર ઇંગ્રીઝના વેચાતી આપે તો જા-
ઓઝ છે?

૫૦૩ લા જગીન છે.

૫૦૩ સ૦ ડાઇ ડાઇ હેલામાં છે કે
અભ્યોજની “ મેન લહુરીલ ધન ” એટથે
હુદદધન સાથે મારી શાદી કર, તો એ દોષા
ઓરતો પડે તો કેવી રીતે પડે?

૫૦ ઓરતો અભ્યોજની ને અદ્દે ધ-
અખ્દીમની મેનલહુરીલધન પડે તો જસ
છે, એટથે હુદદધનને મારી ખીદમતગાર કર,
અથવા કેન્દ્રન ન કરે અને એગન અભ્યોજની
પડે પણ તેથી નીચ્યત એ રાખે કે મારો
રીક કર, બાકી શખી અર્થ તરફ દ્વારા
ન રાખે.

૫૦૪ સ૦ નીકાદ પડ્યા અટે ઓરત
તેમજ મરદ બન્ને તરફથી એક માણસ વકીલ
થઈને નીકાદ પડાની શકે છે કે નહીં?

૫૦૫ પડાની શકે છે.

૫૦૫ સ૦ ડાઇ શખસ ડાઇ ઓરત સાથે
નીકાદ કરવા ચાહે અને પોતે નીકાદ પડી
લાયતો હોય તો ઓરત તરફથી પોતેજ
વકીલ થઈ તેની સાચે પોતાના નીકાદ પોતેજ
પડે તો થઈ શકે છે કે નહીં?

૫૦૬ લા એ સુજાય પડી શકે છે,

૬૦૬ સ૦ કોઈ જમીન નજુસ થચ હોય
અને હાર્થી સુકાઈ જય, તો જે વખતે તડકે
આવે તે વખતે તે જર્યો ભાની કરે અને
તડકાથી સુકાઈ જય તો પાક થાય છે કે નહીં?

૬૦૭ પાક થાય છે.

૬૦૮ સ૦ કપડા વાસણુ નજુસ હોય
તેને ભોના કરીને તડકે સુકવે તો પાક થાય
છે કે નહીં?

૬૦૯ વાસણુ અને કપડા વીઠ માટે જરૂરાછે
કે પાણીથી પાક કરે, પણ જે ચીજ જમીનના
છીભાગના હોય તે સુર્ખિથી પણ પાક થાય છે.

૬૧૦ સ૦ કુર અથવા નહીં વીઠ માં
કપડુ પાક કરે તો તેને એ વખત નાયોનવું
વાળું છે કે નહીં?

૬૧૧ જરૂર નથી.

૬૧૨ સે૦ જોક કાયરમાં એ મધ્યન જેગા
દ્વારા કરવા જાયેલ છે કે હરામ?

૬૧૩ માંડિલ છે, અને પરાયો મરદ અને
પરાઈ જોરતને સાથે દ્વારા કરવા આખે હરા-
મ કહે છે.

૬૧૪ સ૦ વહશતની નમાજ પેસા આ-
પાને પડારે તો જાયેલ છે કે નહીં?

૬૧૫ હા જાયેલ છે.

૬૧૬ સ૦ કોઈ ગાતરા ભાને કે આમુક
રહેન હી અભ્યાસ અંદો અથવા હજરને ધ.
આગ હુસેન ચીઠાના નામે વાપરોશ, અને ખાસ
કાગમાં કાગમાં વાપરોશ એમ નાયતા ન કરે
તેમજ કેચ ચીજ તંદ્રાને નામે વાપરવાની
માનતા કરે, હવે તે નાણું અથવા ચીજ
હર આખ ગાં વાપરે ને ખુલાસાથી અધાર કરો.

૬૧૭ વધરે સારુ એ છે કે જે અભ્યાસ
ખસે ખરચ જોઢા હોય અથવા ખરચ ન

હોય તેને આપે, અથવા જે અભ્યાસ ઘરચના
સથાંથી પગે ય વાને જતો હોય તેને આપે,
અને અગર મજલીસના કામાં તથા તથા કમાં
વાપરે તો પણ હરકત નથી, ખુલાસો એક
જમાર અને રોજાના ખુદાન અને મોખ્યમીન
કુદીરો મજલીસ મીથુણતી, ધનામેના રીશાની
તામીર ગરીબ કુદીર સુનારરો બલકે દરેક મોં
અમીન ગરીબને આપે, પણ એહતર એ છે કે
અભ્યાસ અને રોજાના ખુદાન અને મજલીસ
અને ધનામેના રોજાની તમીર અને મીથુણ-
તીમાં વપરે, અને આ તમામ એ વખતે છે
કે રોજા સુઅસરકની શેલાન થાય, પણ જાતા
સુધી તો રોજા સુઅસર અને કાયર સુઅસરકની
શેલા થાય એમ વાપરે, હા અગર રોજાની
શેલા થાય એમ જી ન શકે અથવા શેલાથાય
એવી ચીજ રેખાન ન આપે અને ખાઈ જય
તો પણ એ પાસ આપતા માતરા નથી તેવા
વાંધો નહીં આવે.

૬૧૮ સ૦ અગર કોઈ જગેઓ કેનું
પેશ નમાજને હુને કે તેની પાછળ ધર્મ મો-
અમીન નમાજ પડે છે તો તે પેશનમાજ આ-
દીલ છે કે નહીં તે તઙુકોક કંબો વીના તેની
પાછળ જમાઅતની નમાજ પડની જાયેલ છે
કે નહીં?

૬૧૯ અગર તે આદીલ હોવાનું યુગાન
થાય તો જાયેલ છે.

૬૨૦ સ૦ કોઈ પેશનમાજ આ હીજ હોય
કરુંથી જાણેલા હોય, તેમજ નજીસત અને
તદ્દારતના મસાંશે પુરા જાણાની યાદ ન હોય
પણ શીતાંશ જેઠને અરાયર સમજ શકનો
હોય તો એવા શખસને પેશનમાજ કરનો અને
તેની પાછળ નમાજ પડની જાયેલ છે કે નહીં?

૬૨૧ અગર જરૂરા જેટાં મસાંશે જા-
ણેલા હોય જે ધર્મ લાગે હરનખત ખ્ય પડે
છે, અને તે આદીલ હોય તો તે પેશનમાજ
થાય તો જાયજ છે.

ખલકે તમારા મા ખાપ કે નેણો મજબુલમાં તમારાથી ઉવટા હોય તે કરતાં તેઓ તમારી નજીક છે, અને જે લોકો ખુદ ઉપર ભરાંસો ન રાખતા લોકો ઉપર ભરાંસો રણી એમજ ખ્યાલ રાખે છે કે ઇલાણું અમેતે આપે, એવાને એહતર છે કે આપે નહીં; કંબકે એવો શખસ શાર્કની અમુક જાતમાં ગણ્યાય છે; ખુદ ફરમાવે છે કે વભા યોઅમેનો અકસ્મેદુભ બિલ્ડવાહે વહુભ મુશરેહુન એટલે ધણું લોકો ધમાન લાભ્યા નથી પણ તેઓ મુશરીક છે, તેની તદ્દસીરગાં હજરતે ધ્યામે જાયકરે સાદીક એંઝ ફરમાવે છે કે એ લોકો એવા ડાસમના છે કે ક્રાઇ કહે કે અગર ઇલાણું શખસ ન હતે તો ઇલાણું થઈ જતે, તેમજ કહે કે ઇલાણું શખસ ન હજરતે તો મારા ખાલ ખરણાં થઈ જતે, તો આ પ્રમાણે કહેલું ખુદના મુલકમાં શરીક હરાવવા સમાન છે: અને જે લોકો પોતાની મોહતાજ જહેર ન કરે ખલકે પોતાની ગરીબીને છુંપાવે અને તેઓ ધજુત વાળા હોય કે લોકો તેઓને સારી હાલત વાળા જણે અને તેથી અમીરો જેવી રીતમાત રાખે એવા લોકોને આપવામાં વધારે સવાય છે; અને નેણો સગા હોય અને ગરીબ હોય તેઓને આપવામાં સરવે કરતાં વધારે સવાય છે, તેઓને આપવું તે સીલેગ્રહમ છે, અને તેનો સવાય ખુદ સીવાય ક્રાઇ જાણું નથી, અને બયાજે ફરીસોમાં વારીદ છે કે જેના સગા મોહતાજ હોય અને તે છતાં તે શખસ સદકો બીજાને આપે તો તે સદકો કષુલ થતો નથી, અને બીજી રીવાયતમાં વારીદ થયું છે કે જે સગો ફુશમની કરતો હોય તેને સદકો આપવામાં વધારે સવાય છે, કેમકે એવા સગાને આપવું તે નક્સ અને હીંબની ચાહનાથી ઉલ્લંઘન કરતી નક્સને તોડીને ખાસ ખુદાની ખુશી માટે આપવાનું છે.

ઇસલ ર૪મી. ઇકીરોના આદાય.

જાણું જેઠાં કે ઉપરની ઇસલમાં જેવી રીતે આપનારને માટે આદાય ખ્યાન થયા તેમજ લેનાર ઇકીરો માટે પણ કેટલાંક આદાય છે.

૧—એ કે જે કાંઈ સદકો અથવા જક્ષત વોગેરે જે કાંઈ લીએ તેને ધસરાદ ન કરે એટલે જરૂરત વીના નક્કામી બાયતમાં વાપરે નહીં. તેમજ સંયા કરી મુકે નહીં.

૨—એ કે કાંઈ મજ્યા પઢી ખુદાણો તથાલાનો શુકર ખજાવી લાવે અને નેણું આપ્યું હોય તેનો હક ઓળણે, અને તેની તથરીદ અને વધાયું કરે અને તેના માટે ખુદાણે તથાલાની દરગાહમાં નેક અને સારી હોઆ કરે. હજરતે ધ્યામે જાયકરે સાદીક એંઝ ફરમાયું છે કે જે જે લોકો ખ્યાનના રસ્તા બંધ કર તેઓ ઉપર ખુદ લયનત કરે.

એક શખસે એરજ કરી કે એ ક્રાઇ શખસ છે? આપે ઇરમાવ્યું કે ક્રાઇને ક્રાઇ કાંઈ આપે અને તેની સાથે નેકી કરે; અને આગામી શખસ તે આપનાર અને નેકો કરનારનું એહસાન ન માને અને તેની બદી કરે અને એ સખયથી તે આગામી શખસ

ભીજ કોઈને પણ આપવું અને નેકી કરવી બંધ કરે તો તે શખસે ખયરના કામના રસતાને બંધ કર્યો ગણ્યા.

૩—એ કે ને કાંધ કોઈ આપે તેને નજીવું ન જણો અને આપનારની મજીમત ન કરે અને આપનારનો કોઈ એવું જુવે તો તેને છુપાવે અને કાંધ ન આપે તો તે ન આપનારની મજીમત ન કરે.

૪—એ કે ને હરામ માલ હોય અથવા હરામનો શુઅ હોય એવો માલ લેવાથી પરહેજ કરે, ને લોક હરામનો માલ લેગો કરતા હોય અથવા વધારે માલ હરામનો હોય તેમજ હરામ માલથી પરહેજ કરતા ન હોય તેઓ આપે તો કાંધ પણ લીએ નહીં.

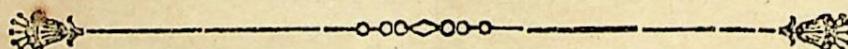
૫—કોઈ કાંધ આપે અને તે પોતાની હાજર અને જરૂરત કરતા વધારે હોય તો પોતાની હાજર નેહણું લીએ વધારે લીએ નહીં.

૬—એ કે જાહેરમાં અને લોકો જુંવે એમ સવાલ કરે નહીં અને ખાસ કરીતે ને શખસ આપતો ન હોય તેની પાસે તો માંગેજ નહીં, કેમકે તેને શરમાંદગી પયદ્ધ થાય.

૭—એ કે આલીમો અને ગુરહેજગારો જ્યાં સુધી સખત તંગીમાં ન આવે લા સુધી ઝડપ અને સદકો લીએ નહીં અને બનતા સુધી તેઓએ ઝડપ અને સદકો લેવાથી બચવું.

૮—એ કે અવા લેવા વાળા લોક કાંધ પણ લીધા પણી લોકોમાં જહેર ન કરે કેમકે તેથી ધજજતમાં ધયાડો થાય છે; પણ જહેર કરવાથી આપનારનો શુકર કરવનો મતલબ હોય અથવા પોતાની નમતા માટે હોય તો હરકત નથી.

ઇસલ રૂપમી. ખુલ્સનું બયાન.

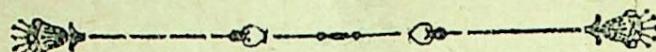
જાણું જેઠાં કે ઉપર ને વાળું હોડો બયાન થયા તેમાં ભીજો હક ખુલ્સનો છે કે તે માલ સાદતે આલી દરજતનો છે, કેમકે ખુદવંદે આલમે હજરતે રસુલે ખુદ મોદબ્બહે સુસતુરા સંના સખયથી સાદતોને તમામ ખલકત કરતા શૈષ્ટ અને માનવંતા કર્યા તેથી ઝડપ કે ને માલનો મેલ છે તે હલકી ચીજ લઈને તેઓની એ ધૂકુતી અને હલકાઈ થાય તેથી ઝડપ કરી તેઓ માટે ખુલ્સ ડેરાંધું કે તેથી તેઓમાંના ગરીબ અને ફરીર દ્વારા કરતાની અલાથી છુટકારો પામે જેમકે કુરાને શરીરમાં ફરી માંધું કે વઅલસુ અન્નભાં ગાન્ધિમહુમ મિન શયામન ઇન્દ્રિયાં એનો સહૃદ્યુ વલિર રસુલે વહેચિલ કુરાયા વહે યતામા વહે મસાઈને વધનિસસખીલ ધનદુનુમ આમન્તુમ ઐદ્દ્યાંહે વમા અનજદના અલા અગદેના યવમલ કુરકાન એના જહેરી આયના એ છે કે જાણો કે તમોને ને કાંધ નક્કી થાય તેમાંથી પાંચમો હીસો ખુદ અને રસુલ અને તેના સગા અને યતીમો અને માસકીનો અને સુસારો

માટે છે તો તેના બંધ ઉપર ને કાંઈ કર્યું છે તેના ઉપર ધમાન લાવ્યા હોતા તે હક તેઓને પહોંચાડો, આ આયતથી સાચીના થાય છે કે ને શખ્સ ખુભ્સ વાળાથી હતાં ન ચાપે તે ધમાનદર નથી, અને ખુદની કીતાબનો ફરમાયનદર થયેનથી; તો ધમાનદર થતો માટે લાગીમ છે કે ખુભ્સ આપવામાં બધીલી ન કરે, અને પોતાના પયગમારની અવલાદને મોહતાજ ન રાખે; હજરતે રસૂલે ખુદા સ૦ ફરમાવ્યું છે કે ને કોઈ મારી અવલાદની હાથ જુબ અને માલથી મદદ કરે તેની શક્તાચિત મારા ઉપર લાગી છે, અને ફરમાવ્યું કે કયામતના દીવસે ચાર શખ્સોની રાક્ષાચિત કરીશ અગરચે તેના ગુનાહ આપી હુન્યા જેટલા હોય.

૧—નેણું મારી અવલાદની ખુલુરગી કરી હશે, ૨—નેણું મારી અવલાદની હાજર પુરી કરી હશે, ૩—નેણું મારી અવલાદની સખત અને કંદણું વખતમાં મદદ કરી હશે; ૪—નેણું તેઓને જ્યાનથી અને દીકથી દોસ્ત રાખ્યા હશે. મરની છે કે કયામતના દીવસે એક સુનાદી ખુદા તરફથી નીઢા કરશે કે અચે ખલાયક ખામોશ રહેણું કે હજરત મોહમ્મદ સ૦ કાંઈ કહેતું માગે છે, તે વખતે તમામ લોક ખામોશ થઈ જશે. પછી એ હજરત કહેશે કે આચે લોકો ને કોઈનો મારા ઉપર કાંઈ પણ હક હોય તેઓ ઉમા થાય કે તેઓને બદલો આપું! ખલાયક કહેશે કે યા રસૂલલાલ આપ ઉપર અમારો શું હક હોય! બજકે ખુદા અને રસૂલનો હક અમારા ઉપર ધર્યો છે, તે વખતે આપ ફરમાવશે કે મારી અવલાદસાના કોઈ સાચે નેકી કરી હોય અને કાઢી સુફેલાને જરૂરો આપી હોય અથવા લુખ્યાને ખાલું ખવગાવ્યું હોય અથવા નવલાને કપડા પહેરાવ્યા હોય તે ઉલ્લેખ થાય કે તેનો બદલો કરું; આ સાંગણીને નેણું નેણું એ કામ કર્યું હશે તે ઉમા થશે, તે વખતે ખુદની તરફથી હજરતે રસૂલે ખુદને પીરતાખ થશે કે આ લોકોને બદલો આપવાનું તમેને સોધું છું માટે તેઓને બેદીશ્વતમાં તમારી મરણમાં આવે લાં જરૂરો આપો, આ પ્રમાણે ફરમાન થસ્થી હજરતે રસૂલેખુદા તેઓને પોતાના મકાનોમાં જરૂર્યા આપશે.

નાનાબું જોઈએ કે ને પ્રમાણે મકાત બીશે આપનાર અને લેનારના આદાય અયાન થયા તે પ્રમાણે ખુમસાનાં પણ કેટલાંક આદાય અને શરતો જાણ્યાની છે; જેમકે ને શ૦ ખુખ્ય આપે તેને નેર્નિંબો કે ખુખ્ય લેનાર ઉપર અદસાન ન રાખે અને તેને ખુગુર્જું નાણું એને સાદાતની સાચે બહુજ નન્દગાથી વરતો; અને નેમકે કોઈ બધીઓ કોઈ વખતે સેનારસાજ ખુખ્ય કાઢે છે તે મીઓન અને અડંકારની સાચે સખતાઈ અને અણું ગમથી મોહતાજ સાધનને આપે છે અને ગોવું નાણું છે કે નાણું તેણું વેચાતી લીધા ખલકે પેદ્દ કર્યો, તો અની બાધુંથી બહુજ પરહેજ કરે. એવા લોકો નથી જાણતા કે તમામ સુલ્ક અને માલ બદકે તમામ જહાન એ સાદાતોના જહે ખુલુરગનાર હજરતે ૨૦ સુદે સુખનાર સ૦ના તુરાવથી ખુદાએ પયદા કરેલ છે, અને તમામ જહાનને તેઓનો બંદકથી રોછ મળે છે.

ઝસલ રુમી. ધરના માણુસોની ખોરાકી પોશાકી વીરો.

નાણિયું જેઠળો કે ઉપરના વાળું હક્કમાંનો ત્રીજો હક અહલો અયાદનો નહોં છે એટલે ધરના લોક નેમકે ઓરત બચ્ચા વર્ગેરેની ખોરાકી પોશાકી આપવો વાળું છે, જેગક તેનો ભરણર ખુલ્લસો શીકાહની કીતાઓમાં લખાએલો છે.

અને તેનો સવાય બેશુમાર વારોદ થયો છે; હજરતે હસુલે ખુદ સું દુરમાંયું કે ને કોઈ પોતાના બાદ બચ્ચાની ખોરાકી પોશાકી વાસ્તે ડાશીશ કરે તો તેનો રહે ખુદમાં જહાં કરવા નેટલો સવાય મળે, અને દુરમાંયું કે કેટલાક ગુનાહ એવા છે કે તેનો કંદ્રારો કોઈ ચીજન્યો થતો નથી પણ રોજ શાખવાથી તેનો કંદ્રારો થાય છે; અને દુરમાંયું કે નેને નાણ દીકરી હોય અને તેનું ખરચ ચકાવે અને તેણો સાથે નેકો કરે એટલે ચુંધી કે તેણુંયો મોહટી થાય તો ખુદએ તચાલા તેન! ઉપર એઢીશ્વર વાળું કરે છે; મરવી છે કે એક દીવસ હજરતે હસુલે ખુદ સું જનાણે અમીરલ મોદીમેનીન અઠના ધરે ગયા તો નેયું કે હજરત અલી રાગ વીજો છે અને જનાએ ઇતેમા અઠ તપેલા પાસે એદા છે; તે વખતે હજરતે દુરમાંયું કે યા આદી ખુદએતચાલાએ દુરમાંયું છે કે ને શાખસ પેતાના ધરના કામ કાજમાં ઓરતની મદ્દહ કરે તો તેના અદનમાં જેટલા વાંગ હોય તે દરેક વાળના બહલામાં એક વરસની એવી ધ્યાદાતનો સવાય આતા કરે કે દીવસના રોજા રાખ્યા હોય અને રાતના ધ્યાદાત કરી હોય અને તેને સાણેરીન નેવો સ વાય આપે કે તેણો હજરતે દાઉંદ અને બચ્ચકુય અને દસા અઠ છે.

યાચલી કે કોઈ પોતાના ધરનું કામકાજ કરે અને તેમાં કાંઈ હરકત ન સમજે તો ખુદ તેનું નામ શહીદોના દુષ્તરમાં લખે અને હમેશા દીવસ અને રાતનો સવાય હાજાર શહીદોના લખે અને ઓકામ માટે જેટલા કામ ઉપાડે તે દરેક કદમે હજ અને ઉમરાહોનો સવાય તેને આપે અને તેના અંગમાં જેટલી રગ છે તે દરેક રગે જનામાં એક શહેર આતા હરે, યાચલી ધરનું કામકાજનું એક કલાક કામ કરવું તેહાજર વરસની ધ્યાદાત અને હજર હજ અને હજર ઉમરાહ અને હજર બંદા આગાદ કરવા અને હજાર જહાં કરવી અને હજર બામારોને જેવા જવું અને હજર જુમગાની નમાજ પડવી અને હજર જનાણાની સાથે જવું અને હજર લુખ્યાને ખાપુ ખરમાંયું અને હજર નવસ્ત્રાને કપડા પહેરવવા અને હજર ધોડાને રહે ખુદમાં મોકલાવવા અને તવરેત ધનજલ જયુર અને કુરાયાને શરીર પદ્ધું અને હજર કદોને છેડાવવા અને હજર ઉંટ મીસડોનોને આપવા કરતાં એહતર છે, અને હુન્યાની અંદરથી આહેર નહીં જય પણ એ કે પોતાની જગ્યા એઢીશ્વરમાં જેશે યાચલી ધરના લોકોની ખીદમત કરવી તે કંઈરા ગુનાહોનો કંદરારો છે અને પરવરદીગારના ગજાને હંડો કરે છે હૃદલધનની મહેર થાય છે નેકીએને વધારે છે અને દરજને જંચા કરે છે, યાચલી કોઈ ધરના લોકોની ખીદમત નથી કરતો પણ એ કે ને સીદ્ધીક હોય અથવા શહીદ હોય અથવા એવો હોય કે નેતા માટે ખુદએ દુન્યા અને આખેરની ખેર ચાલી હોય, હજરતે ધુમામે મુસીમે કાગીમ અઠ ધી મરવી છે કે

મોચણો

તરુમો.

તાજીયા ખંધ કરવાની કોશીશ કરનારે આખી ઉમ્મર
તાજ્યો કરવાનો ઈકરાર કર્યો.

દીહંગિમાં નીકળતું ઇસનાઅશરી અહિવાડેક તાં ૧૫ એપ્રીલ સન ૧૯૦૭માં લખે
છે કે ખુલાંદ શહર જલ્દાનું ગાંભે ખુરણગાં સાથે પંજેતનીના પાંચ ઘર છે, અને તે
ઓ જનાએ છમાને હુસ્યન અંતી તાજીયેદારી ધર્ષી સારી રીતે કરે છે; એ મામનાં લાલ
ગાં એક મોચણો થયો છે લાં પચાસ સાડ વરસથી હૃયાતખ્ષ નામનો રંગરેજ સુનાત
જમાત હોનો તે પોતાના મોહદ્દાના ધમામનાડમાં દર વરસે તાજીયો બનાવી મજલીસ
કરતો હતો; અને તેના દીલમાં પંજેતનેપાક અંતી મોહદ્દત પ્રયત્ન થઈ હતી; બધાં
સુધી ડયાત રહ્યો લાં સુધી તેણે ધારા પ્રમાણે તાજીયો અને મજલીસ બરાબર કરી, તે
ખુદાની રહમને પહોંચવાની અંગદ જો કે તેની અવલાદે પણ રીવાજ સમજી એ બાધત
કયમ રાખી પણ તે વીશે પુનર્તુ ધમાન ન હતું, અને હેઠળ મોહદ્દત ઘટતી ગઈ
એટલે સુધી કે દસ બાર વરસથી મજલીસ કરતી અંધ કરી, બાકી તાજીયો. બનાવવાની
ખાખત જરી રાખી, છેવટે આ વરસે સન ૧૩૨૫ હીજરીમાં તાજ્યો બનાવવાનો રીવાજ
માંડી વળવા નકારી કર્યું; અને તેની ઓલાદમાં શરકુહીન નામનો શખસ છે તેણે કંદું
તાજ્યો બનાવવો બાદચાત છે માટે આ વરસથી નહીં બનાવું.

આ સાંભળીને તેની માઝે કંદું મારી જાંદી સુધી તાજ્યા બનાવીશ; હા મારો
પાછળ તને છખતીયાર છે જુને તે કર, આ વાતથી શરકુહીન ગુરુસાંમાં લાલચોળ થઈ
જાય એદ્યો ઢીક આ વરસ તો તાજીયા થવા આપીશ; પણ આવતા વરસથી બનાવા નન
હીં આપું; તે પણી કંધ કામ માટે મુખાદરીએ ગયો અને આશુરાની રાતરે પાછો આવ્યો
તેની માઝે ધારા પ્રમાણે તાજ્યો બનાવી લઈયાર કર્યો અને ધારા પ્રમાણે જીયારત માટે
બાહેર રાખ્યો, ગજરૂર શરકુહીન અને મહોદ્ધા વાળા ચાઠ દસ ખીન માણસો અળીને તાં
જ્યાથી જરા છેટે રસ્તા લીપર જેસીને વાનો કરતા હતા, રાતના એ વણું નજે શરકુહીને
નેયું કે એક ખુલુગનાર તુરાની સુરત સુદેહ દાઢી વળા બહુજ સુદેહ રંગના કપડા પહેરે.
થા તાજ્યાની અંદર છે, આ જેવાથી બહુજ હયાતમાં પડે ગયો અને મુન્જવા લાગ્યો;
અને ધીમેથી તે માણસોને કંદું બાધ્યો જરા તાજીયા તરફતો જુણો આ કેવો નિયિન
બનાવ છે ? એ સાંભળીને સરવેદ્ય પહેલે રહીમાંકસ મણીયારે નેધને કંદું એ હો !
આતો ચાપણું હજરત છે; આ સાંભળીને ખીન સરવે જણું હયરત પાભી ઉભા થઈ એ

ખુલુરગવારના દીક્ષાર કરવાં લાગ્યા; અને રહીમળકસ ધરે જઈ પોતાની ઓરતને તથા મો-
હદ્દલાની બીજી એટારતો અને ભરદેને એ જેના માટે જોલાની લાગ્યો, એ સરવે જણ્યાએને
એ ખુલુરગવારના દીક્ષાર થયા. પછી નેમ ક્રમ આજું બાજુ ખરાર પડતી ગઈ તેમ તેમ
લોકો જેના માટે આપવા લાગ્યા; અને તેઓને જીવારત પણ નસીબ થઈ; રહીમળકસે
આગળ વધી ખરાર નજર કરી તો દેખાયું કે તે ખુલુરગવારની પાસે બોજ સાહેબ લીધો
અમારો (પાધડી) બાંધી ઘેડાની બાગ ચોકીને ઉભા છે; આ જેચાથી વધારે અજ્ઞાન થયો
અને એકદમ જોલી ઉઠ્યો કે એ હો અછી યતો આપણા પયગમાર સું અને આકાએ
મજલુમ ધમામે હુસેન અંદો છે જેઓના તથાણ્યો છે.

આ મોઅણુઓ જેચાથી એ સરવે હૃપતમાં પડી ગયા અને થર થર હુલવા લા-
ગ્યા અને હુરદ પડતા હતા; આશરે ૫૬૨ મીની સુધી આ મોઅણુઓ રહ્યો, પછી એ
ખુલુરગવારો નજરોથી છુંધી ગયા.

રહીમળકસને ખરાર હતી કે શરફુંદોનનો એચાનેકાદ ખરાર થઈ હોયો છે, તેથા તેને
કંદું કે અરે તવા કર અને હવે પણી કોધ એચાનુંની કે કુરરની વાત દીક્ષાં લાખી-
રા નહીં, અને તાચઝીયા બનાવાતું અને મજલીસ કરવાતું હમેશા પોતા ઉત્તર કરજ સમજ
લે કુમકે આપણું ગુનેહગારોની નજત માટે એજ ઉપાય છે, આ સીચાય બીજી કોધ એ-
વી ચીજ આપણા પાસે નથી કે તે પીહાઅણી અને બોકટ અને સખી રસ્તાથી આસા-
ની સાચે પસાર કરાની રહેનાન સુધી પહોંચાડે.

આ વાસર વાગી વાતો સાંભળોને ગજકુર શરફુંદોને બાહુદા મજલુતીથી ધકરાર કર્યો
કે ઈનશાઅદ્વાહ પોતાની આખર છાંદ્યો સુધી તાચઝીયો બનાવવો અને મજલીસ કરો-
ની તરક નહીં કરં, આ બનાવવો મોહરરમની ૧૦ મી રાતનો હતો પણી મોહરરમની
પંદરમી તારીખ તેણું પોતાને ધરે બાહુદા ધામધુમથી મજલીસ કરી અને મજલીસમાં આ-
વેલા લોકાને ધર્ણી રીક્ત થઈ અને એક યાદગાર મજલીસ થઈ.

એજ ગામભા બોજ મોહદ્દલાભાં આશુરાની રાતે એ નણું વાગે એક એવી જગ્યોથી
કે લાં તાચઝીયોકે મજલીસ કરી થઈ નહતી લાંથી માત્રમની અને હુસેન હુસેન
કહેવાની આવાજ સાંભળાવવામાં આવી અને એ આવાજ આશરે એ આઢી કલાક સુધી
લોકોએ સાંભળી.

લ૦ સંધ્યદ મહિની હુસેન નકીખુલનારહેનારનાણ કહેછે એ મજલુમની અત્યારીઅને
તાચઝીયેદરી બંધ કરવાના ધરણ ઉપાય કરેછે, મસલા લખયછે કિતવા આપાયછે છાપા
છાયા છે, અને ગામોગામ જાહેર ખરારો વેહચાય છે ભાપણ થાય છે પણ તેથી કાંઈ
વળતું નથી બલકે નેમ ને। તેઓ તોડવાની અને પુખાનાની કોશીશ કરતા જાયછે તેમ
તેમ વધુ એને મજલુતી ડાર આવતી જાયછે, ધમામે હુસેન અંની શહાદતથી સરોજણ
આગાડ છે, પણ ધરણ જણુને એ આહવાલ તેણીલથી માલુમ નથી, અને બાળીષ્ય વાણી
એ જે આગળ પયગમારો વીંએ ઇરમાવેલ છે તેમજ સેકડો ખલકે હજારો હદીસેઃ કે
એ કેટલાંક સર્પનામાં પણ સાંભળેન નહીં એ સાંભળી અને વાંચી, મોરા હેરતે ધમામે
હુસેન અંની શહાદતના ધનકારમાં પોતાના કરજન ગેજેટના ફાના ચીતરવા અને ભરતી ક-

રવા શુર કર્યા અને નવી નગરની વાતથી લોકોને શેખ ઉત્પન્ત થઈ આહકો. વધારણાની યુક્તિ રચી પણ તેથી યે હું તુકશાન અને ધંધો શરીરો થયો, યોહું તુકશાન એક જુન ગણુની ભાષસેઓ તેની વાતને કષ્યુન રાખી, અને કેટલાંકને શક પડી ગયો, પણ એમ થવાથી ધમામે હુસેન અઠોની શાહદતની સાંઘેતિની હળરો હઠાસો એ જ્ઞાનની હજીકત ભરોણ વાણી વીં વીં ની કેટલીક કીતાઓ સુની અને શાચાહ તંડુરી છપાણી અને હળરો માણુંબેઓ વાંચી અને નેણોને શક હતો તે શક હું થયો, નેણોને એ ભર્યંકર જ્ઞાનની પુરતી ખાયર નહાતી તેઓને પુરતી ખાયર પડી, નેણો વાડેણ ન હતા તેઓ વાંદ્ર થયા, અને એવી એવી હઠાસો કે ને મોટી મોટી અરણી અને ઝારસી કીતાઓમાં હતી તે ઊંદુ તેમજ યુજુંતામાં થઈ અને ઊંદુ તથા યુજુંતાની વાંચક વર્ગના હાથમાં ફહેંચી, ચોરદુંજ નહીં પણ ધસલામી સીચાય હીંદુ ધર્ગરેન વીં ણાજુ ક્રમો કે નેણોને એ ખાયતમાં જીડ જીતરવાનું કારણ નહતું તપાસ કરવાનો જરૂરત નહાતી તેઓ પણ એ બાયતની ખાની કરવા અને જાણવાના આતુર થયા અને ને ખાયત જાણતા ન હતા તે જાણી અને હક્કાત ધ્યાનમાં લડ્યા.

તેમજ નેણો તાઅઝીયા અને માતમહરી બંધ કરવાની ક્રાસીશ કરે છે અને લાણો જહેર ખખરો છપાને છે અને સેંકડો ઇતચ જીપર મેહર કરવીને પ્રગટ કરેછે તેથી યેડો અસર થઈ કોઈ કોઈ કેદાણે તાજ્યા બંધ થયા, મજલીસો મનકુદુર થિય, પણ તેના મુક્કાણામાં તાજ્યા જનતામાં હરકત ન હોવાની હલ્લીદો અને મજલીસનો ક્રીબતોનો જહેર ખખરો પ્રગટ થાં સેંકડો તાઅઝીયા વધતા જાયછે મીજલીસેનો શાખ વધતો જાયછે, અને છુટુરી મજલીસો થયકે.

એ સર્વે આગતો હીક પણ યાણું માણું જાણું જાણવાલ નેવો એ આડાના દુશમનો નો હાલછે કે યાણું માણું આખો દીવસ સીકંદરી કીલ્લાને તોડવામાં ક્રાસીશ કરેછે અને સાંજે તુટવાની નજીક પહોંચેછે, પણ સવારના પાછી હતી એવીજ થઈ જાયછે; તેમજ મજલીસ અને તાઅઝીયાને બંધ કરવાનારા આખુ વર્સ મેહનત અને ક્રાસીશ ક્રીં કરેછે પણ જારે મેહરરમ આવે લારે ધંધો લાગે જોઅદ્દી કરતાર ગનાદુ કરતારને એવા જહેર મેઅણજા હેખાય છે કે તેથી સેંકડો જાણું દીવ તુરની થિય જાયછે.

વધારે આઝીસેનો એ થાયછે કે તાઅઝીયા જનતામાં હરકત નથી અને અમર હરકત ગણું તો પણ તે ધસલામીયોમાં મતભેદની વાલછે કે મોટો ભાગ હરરત ગણું અને પ્રોથ નજીબેજ ડરવેછે તે પણ કાંઈ એવી માણણું દીલીલ રાખતા નથી પણ ને ખાયત કે તમાર ધસલામી જસ્કે તગામ લોકોમાં હરામ છે નેમકે જુગાર જીના નાચ વીં વીં વીં તો હળરો પીરની હરગાદમાં બરતાર દર વર્સે ધામધુમથી જોરસ (મેળા) ગાયછે, અને એ જોરસને જરાને કેટલાંકના લાંચા હીવસેના વાયદા વરા થાયછે અનુભ સુંહો પુરી થાયછે, નાચ ગાયત્રી તો ખુલ્લામ ખુલ્લા થાયછે જુગાર ધમવેકાર રમાય છે, એ બાયતો બંધ કરવા શામારે જહેર ખખરો છપતી નથી અને શા મારે તે વિશે તાઅઝીયા અટકવાની નેમ પગડા ભરવામાં આવતા નથી !! તો તેથીજ સાંઘીત થાય છે કે જીના નાચ ગાયત્રી કરતા તાઅઝીયાદી વધારે કઠેછે, અને તે કઠાતું કારણું યારીદરી તરફદારી અને

તે ભરદ્વાની કુમક રતિવાય બોળુ કાંઈ માલુમ થતું નથી, પણ એ તરફદરીથી કાંઈ વગતું નથી અને વગણે પણ નહીં, હા ઉચ્ચારો અજાઓનો વધારો થવાનો બાબતો બનેછે, છેન્ટે દેખા કરીશું કે આજે ખુદાનાં જનાણે ગજલુમે કરખલાની તાચજીવેશરી બતે અજાદારી કરતારને દીન અને દુનિયામાં નેક બદસો અતાદરમાય અને તોડનારને તને યે.અ લાગે એવી સલ થાપ, પણ દુનિયામાં જલ્દી સલ આપતો મોહરમભાં માત્રમદારી કરતારના દીક ખુશ થાય.

(આમીન)

શરાયની પાખંદી જેઠ એક ઘડુંદી મુસલમાન થયો.

ઇસલામના શુરૂઆતમાં દીનના ખુઝુ જો. એ પોતા ઉપર ઘણું જાતની સખતીયો નેહીં. ને શરીરની પાખંદી જારી કરી છે, અન્યારે હા છીમ જુદુમ કરે ત્યારે સીપણીયો આમીજ ન સુકે જેમકે કેટલાંક અમલદાર બાહેર ગાય ન. ય ત્યારે સર સામાન સીતુ વીં દુઃખનદારો ખાસેથા એછે ભાવે લીણે છે જેમકે આમગાં ર૩૧)નું બશેર કી હોય તો તેઓ અદીરેના ભાવે લીણે છે. અને જે ન આપેનો બીજા. રાતી માટી ખરાણ કરી નાખે કેં, જ્યારે હાથ નાચેના નોકરો અને સીપણીયો અવો જુદુમ જીવે ત્યારે તેઓને બહુનું પુરુષી મળે છે, અમલદાર સાહેબ બાર આના ક્રાંમત આપે. તો સીપાંડ દ્વારા ભરાયેને અરદી ક્રાંમત આપે. અને વળી સખા હોય તો નકૃત પણ પડાવે, અને જે અમલદારો અદ્દલ અને ઇનસાફ વળી હોય તેઓ ક્રાંતને એક પાછ પણ એ. ધી આપતા નથી, બલકે સમજે છે કે આમે. અગ્રર એક બેદુ મફત લેશું તો અભારી હાથ નીચે વળી બફરા અને ઉંટ મફત લંશો, તે. થી તેઓ અદ્દલ ઇનસાફથી આવે છે કે તે જોઈ તરફાં નોકર ચાહેર હુંજે છે અને એક પાછ પણ નાદકની લેતા નથી, પણ એ. અમ બદર ધસ્તા દેડ, જાતો અદ્દલ

અને ઇનસાફથી કોઈનું વધારે ન દેતાની અં. અત છે, પણ આપણું દીનના પેશના એરા થઈ ગયા છે કે પોતાનો હક માયો જાપ તો પણ યુરસો કરતા નહીં અને શરાની પાખંદી કરતા, જેમકે તે વીશે એક નકલ અભિભારે ઇનામીયા ૧૪૦૭ તાં ૦૫ મી દેશરતાઈના અં. ક્રમાં લખે છે કે સીક્રેનમાની લડધનાં હજરત અદી અંતું અકતર પેનાઈ ગયું, તપાસ કરી પણ પતો લાગ્યો નહીં એટસે સુધી કે તમામ લશકર વીજેરાધ ગયું અને હજરત અદી અં. પણ કુરે ગયા, લાંબો સુદ્ધા પઢા એક દીનસે હજરત અદી અં. એ અકતર એક ઘડુંદીની પસે જેયું અને ખરાણ એ. ગયું કે આપતુંં હતું, તેથી આપે ઘડુંદી ઇનામ્યું કે આ અકતર મર્દં છે ઇનાથી જ. એંઝે જોઈધ ગયું હતું તું કયાં ના લાગ્યો હતો ? તેણે જરાણ આપે કે આ અકતર માર્દ છે આપતું નથી, હજરત અદી અં. તે વખતે સપુર્ણ રીતે લાડુમ હતા. આપો તમામ જાતના સતતા હતી, કેમકે જાહેરી પીનારાન પણ આપના હાથગાં હતી, આપ જે ચાહેને તે કરી શકતે એક ખારણી તે અકતર લધ લેને અને તેને સંજ કરતે તેના હાથ ડાપને જુને તે કરતે સુખતાર હતા, વળી જીવની આમત ન હતી યેને સારી પેડું જાણતા હતા અને અકતરને એળામતા હતા તો પણ આપે જાહેરમાં જેઠનસારી ન કરું.

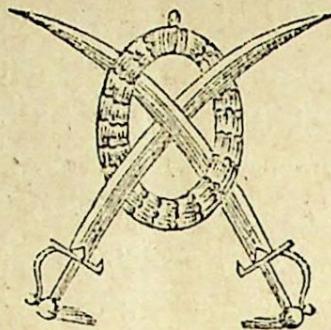
વાય તથા તેનો ઉકર સાંભળોને ચુપ થઈ ગયા, અને નેને કાજી પસે ધનસાદ માટે મોટકી આપ્યો, અને રહ્યતના કામનો કાજી દેસલો કરે તેજ પ્રમાણે આ પોતાની બાબતનો ના દેસલો પણ કણે સોખ્યો, દાણ ધર્યા ચાલક હુશારાર અને અકલ વાળો હતો તેણે પોતાની છંદગી એ કામમાં ચુલારેદી તે સમજ ગણે કે યહુદીએ ચોરી કરી છે. પણ આદીનો જમાનો શરાની પાણીનો વાખત વળી પોતે બાદશાહ (૬૦ અન્ધી ચ૦) ધનસાદ કરવા ઇરમાવેલું તેથી પોતાની ખાતરી ઉપર અમલ થઈ શકે નહીં. શરાના કાયદાની પાણીની કરવી લાગીમ તે ચીના છુટકો નહીં; કોઈનો પક્ષ રખ્યું નહીં, અગરયે જાણુનો હતો કે હજરત લાકી. અને બાદશાહ છે, સોદે કે અકલ છે; તેણો તમામ સાચું એઝાનારાઓના સરદાર છે તેઓથી જીવાદ વાત બનેજ નથી, તો આપે ઇરમાંયું કે અભક્તિર ગાડું છે તેમાં કાંઈ રીક પણ ન હોય તો પણ ધનસાદની ખાતર કાળ્યો કર્યું યા હજરત લકીનાં આપ હક જિનર છો આપ ઇરમાવો છો તે બરાબર છે, પણ જ્યારે શરાના કાનુન સુજાય મારી પાસે ઈનિસાદ કરાવો છો તો કાનુન પ્રમાણે આપ એ સાક્ષી રજી કરો તો દેસલો થાય, આ સાંભળોને એ જીનાં ઇરમાંયું કે આ બાબતનો શાક્ષી મારી પાસે નથી, તે વળતે કાળ્યો કર્યું જ્યારે આપની પાસે શાક્ષી નથી ત્યારે આ સુકૃતિમે કાઢી નાખવામાં આવે છે. આ સાંભળો એ જનાનું એ જમાનાના બાદશાહ હેતા છુટાં કાંઈ પણ માહું ન લગડું ગા ક્યેરીમાંથી પોતાના ધર લરદ રવાના થયા અને યહુદીને કાંઈ પણ કર્યું નહીં.

આ બનાવ જેઠ યહુદીએ વીચાર કર્યો કે આ જમાનાના આ જનાન લાકીમ અને બાદશાહ છે ઉપરાંત આ અખતર તેમનું છે પણ એ અખતર વિશે શાક્ષી ન હોવાથી આપે શરાની એવી પાણીની કરી કે પોતાનો જીવો નીકળો જાનું હતાં કાંઈ પણ જોદ્યા નહીં, તો આ જીપરથી સાચીત થાય છે કે ખરેખર દીને મોદમ્મદી બરહક છે કે કોઈ જીપર જરા પણ જુદમ કરતો રવા રાખતા નથી. આ વીચરથી યહુદીના દીલમાં તુરેખમાન પયવરત થયું અને કુરચું અંધકાર હુર થયું તેથી હજરતની જીવિતમાં જણતે સીદું દીલથી સુસલમાન થયો અને બારજ કરી કે યા હજરત બેશક આ બક્તર આપતુ છે, પણ હું આપતુ ઈમતેલાન કેટો હતો કે આપ શરાના કાનુનના કટલા પાણીં છો! ખરેખર આપ શરાના કાયદા ઉપર સંપુર્ણ રીતે ચાલનાર છે અને ધનસાદ સીનાય કુનમનું તો આપ પસે નાન નથી માટે મારી તકસીરો માદ્દ ઇરમાવશો.

નાનુ કહે છે કે જીવના અના સરદાર હોય તેજ માનવા જેગ છે અને એવાજ સાહેભોના હાથમાં નજીતનો રસ્તો છે, અને તેઓજ દરેક રીતે મહેરબાની કરો પોતાના તામેદારોને પાર ઉતારનાર છે, બાકી જેઓ હીરસ અને હવસથી લર્યા હોય જરા મરજ વીળધ કોઈએ કર્યું કે સણ રદ્યા વીના રહેજ નહીં, કોઈની ચીજ સારી લાગે તો ગમે તેમ કરી લોધા વીના સુકે નહીં એવા ખોજને કેવી રીતે નજીત અપાવી શકે? એટલુંજ નહીં પણ તેણોને પોતાની નજીત કરાવો સુશક્ષીલ બલકે મહાલ છે, ખુલાંહે કરીમ સરવેને નેક તવરીક આપે કે આવા આહેલ અને પરહેઝગાર રારદારની ઇરમાંરદારી કરે.

હું મલાં

હું યદરી.

પ્રકરણ ૧૦૯ સું.

હું જરતના આડમા વર્ષમાં અહુભાઈની
લડાઈ થવી, અને યહુદીયોને
કું અહુવાન.

—૦૦૦૮૦૦૦—

મોણતાર રાનીયોથી રીવાયતએ કે જ્યારે
આદે નજીરના યહુદીયોને હજરતે રસૂલે ખુદ
સર્વ દેશનિઃશ્વાસ કર્યા અને તે યહુદીયો મહી
નાની અસપાસ ઢેકાણા અને છાટળાનો નેમ
વેરાઈ ગયા, અને તેમાંનું એક ટોળું ખ્યાત
માં પણ આવ્યું અને હજરતે રસૂલે ખુદા સર્વની
અદ્ધારતથી જરાએ ચૈન પાભ્યા નહીં, અને
કાદેરોના મન ગમ અને ગુસ્સાના કારણથી ધર્યાં
તંગ થયાં તેથી એક દીવસ જંગ કરવાની
મસલેહત કરવા માટે એકાંઠાં થયાં. પહેલાં તો
નેતી નેતી છતીગાં છોનો હતો. તેણે તેણે
તે લદેર હ્યો. અને પછી માંદેભાંહે ડેલ
કરાર કાંચો કે નેમ અને તેમ હવે લદ્ધિના
કામને મજાયુન કરો. અને છસ્તાગીયેને પળ-
વાર પણ આંદરા લેવા ન દ્યો, નહીં તો આ-
વી શરમ અને હુંબાતી અને નામરાધું
તોહમત ક્યાં સુધી ઉપડે જસો? અને હવે
તો વારંવાર મનમાં એજ આવેલે કે હમણાં
લાલ વતનમાં જઈયે અને સુસલમાનોનો મા-
લ અસખ્યાન હુંટી લઈએ અને નહીં તો—

ચુદીને મોહમ્મદ ષેહીરદ રિવાજના
સિતાનાં એ રૂમો અજમ હુસ ખિરાજના
જ્યારે મોહમ્મદ સર્વનો દીન ચારે તરફ
પસરી જરો અને ઇમ અને અજમની પાસે-
થી સુસલમાનો ખંડણી લેતાં થઈ જરો લારે
ડાની તાકાત છેકે પછી તેણોનો સુકાણનો
કરે? અને અખી ઉમર આઝ્સોસી શાખા નિ-
ના કાંઈ વળવાનું નથી. નિયમ છેકે જ્યારે
યેડી આગ લાગે લારે બનવા જોગ છેકે તે
યોગ પાણીથી હોલવાઈ શકણ, પણ જ્યારે
તે આગ હવેલી અને મણનગાં ચારે તરફ
દૈનિક જાય લારે કન્દાય આખા દસ્તિથી પણ
તે હોલવાય, અને સરવે વરસુઓ બળીને ખાડ
થઈ જાય; આવી રીતે દૈકે માણુસ તે અ-
નેમનમાં જોલતો હતો અને પોતાની અફ્રા
પ્રમાણે સલાહ આપતો હતો, પણ તેણોગાં
હજુ કોઈ પકડો નિશ્ચય થયો નહીં કે તે
બાધા વિશે આ પ્રમાણે કરવું જોઈયે. એક
દિનશમંદ માણુસે શીકરના દસ્તિમાંથી માયું
ઉચું કરી હજું કે આ વખતે મદારો નિયત
મને જે અભિત તરફ હોરેછે કે આપણે સધગાં
કાયાના તરફ ચાલો અને કુરૈશીઓમાંના
નામદારો પાસે આ બાધતમાં ગદ્દ માંગો
કેમકે તેણો પણ આખ્યુની નેમ આ જોલ
દરદ અને બલગાં કસાગેલાં છે અને સુસલ-
માનેના જુલમ ન સહી શકવાથી લાચાર થયા
છે ઉપરાત તેણો માલકાર તવંગર અને
કુવ્યતવાન પણ છે, અને જાતરી પુર્વક કહુંછું

કે તેઓ આપણી દરખાસ્તને પાછી દેરનો
નહી અને તતમન ધનથી તમારો સાથ દેશે —
હુમચાન ગયદેતેમા હુમ અણકીને ખોશ*
બજુદી બરંદ ઈ મેહિમરા જેપીશ*

કાંઈકો આપણી શરમથી અને કાંઈકો
પોતાની હુસ્તનીથી આપણો સાથ દેશે અને
ભારે કામમાં મદદ આપશે, હાંસીલ કલાન
બદાખ્ષત યહુદીયોને તે યુદ્ધનો આ સત પ-
સંદ આવ્યો અને તેથી તે કાંઈ કાંઈ
તરફ રવાના થયાં, જ્યારે તેઓ દરમાં પહોં
ચ્યા લારે આયુસુદ્ધયાનને ખાજુએ લાગ્ય જઈને
પોતાના ગનનો સંઘો ભેદ કર્યો. કે અંગે
આલી હીમની અને અંગે અરથાત સરદાર
અમો સારી પેડે જણીએ છીએ કે ભાતા રૂપી
જમાનાંને લારા જેવો શુરવીર અને બદ્ધાદુર
અને તરફીર તેમજ ધનજરતમાંનો કોઈ પુત્ર
જરૂરો નથી અને લારા જેવો યુનોનો બંદો
અને હુમલનો મુખારી કોઈ પેદા થયો નથી
અને તું પોતાની વાત નસ્તવનાને જુદ્ધીયા
ખેડતર સગનેછે, અને જ્યારે કોઈ વાત આવી
પડેછે લારે તેને મથુર આપાં પણ નાના-
બ્યા વિના રહેણો નથી અને સુસીલના વખતે
લારી પસે જે દરખાસ્ત લાવેછે તેને તું એ-
રાયર દાદ આપેછે અને તેનો ભતવણ પુરો
કરી આપેછે, અરેખર તું જે તરફ લડનાનો
નિશ્ચય કરેછે તે તરફ અગર શેર પણ હોયછે
તો તે પાછો હી જયછે તો અગે નામદાર
તેમની રીતે અમો પણ લારી પાસે અરજ
કરના આવા છીએ કે —

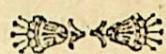
બરાયે હુસુલે સુરાદ આમદીમ*
એ દસ્તે મોહમ્મદ અદાદ આમદામ*
એ જોધુમ આમા મોહમ્મદ એ કર્દ*
અંગી ખાનદાં ચુંઅર આવુદ ગર્દ*

અને અમો અમારી સુરાદ પામવા માટે
લારી પાસે આવ્યા છીએ અને લારી પાસે
મોહમ્મદ સંન ના કુલમાની હા; આછીએ છીએ

અમો તને શું કહીએ કે મોહમ્મદ સંન અમા-
રા સાથે શું શું કર્યું છે અને અમારા ખાન-
દાનોની કેવી જરૂર ઉપાડી છે !!! તેણે અમોને
એવાં જલીલ ખાર અને તુંચું દીવાં છે કે
અમારી હાલત દાં જનક થઈ પડી છે ગોયા
કે અમારા હાલ ઉપર દરિયા અને જનીને
પણ વિલાય કર્યો છે અને તેના જુલગથી અ-
મારા કૈમના બુઝુંગો અને મોટેરાયો પાંદડા
એની જેમ વિખેરાધ ગયાંછે, અમોનો એમ
કહીએ છીએ કે આવી અરત દુશ્મન ઉપર
પણ ન પડો !! જેમ કે અમારી કોઈ કૈમ-
તો પીચારી શામ તરફ ચાલી ગઈ અને કોઈ
દુમ તરફ ચાલી ગઈ અને કોઈ કયાં અને
કોઈ કયાં જોમ વિખેરાધ ગઈ, અને હવે
અમો મદદ નિના નિરશ્ય અને નિરધાર થઈ
પડ્યા છીએ, અને હવે અમારી પસે કાંઈ
નહું નથી માત્ર સુરદાયોએ પહેરેલાં કર્યન અને
જીવતાં એ પહેરેલી કણાયો એ અમારી દૌલ-
ત બાકી રહીએ બાકી જેરણાં પાછ પણ
પારે નથી, અમોએ આ બાખતમાં ધજુએ
વિચાર કર્યો પણ કોઈ મદદગાર ન પાન્યા
પણ તું નામદાર એવો એક છેકે અગર તું
ચાહે તો અમારી મદદ કરી શકે, હુમલ
તે સંદ આજાદ રખે અને જમનો કહી
લારી દસ્તીથી ખાલી ન થાય મારે અમારા
હાલ ઉપર હ્યા આણી કૃપા કરી અમારી મદદ
કર અને આવી સુરીયતના વખતે અમારો
હાથ પકડ, આયુસુદ્ધયાને જ્યારે તેઓની આ
વાતો સંભળી લારે તેના ગનનો જ્યારે
તાજે થયો અને તેની વ્યાખ્યા રાતી થઈ ગઈ
અને તેના મનમાં ચુસ્તાની આગ્ની ભડકાવ
લાગી અને ધજું મહેમાત નયાગીથી કહેના
લાગ્યો કે અંગે બુઝુંગો અને સંદર્ભો હું સ-
મનગો કે તમેના આ નાચાયક અને ન કદરા
કળયકે ધયું હુંથ આપુંઅને તમારો સહન
મે જેધ મદારં હાહી ઉકુણે અને મહારા
અનમાંથી અગ્રના ઉડકા નીકુણેછે, અલગતા

આ નાલાખક હુન્યાનો નીયમછે કે કદીતો તેમાં
ભાતમ હોય છે અને કદીતો આનંદ હોય છે
પણ તે બાખતની શુગ્રીર લોડો પરવા રાખતા
નથી, એતો સંસારના કામછે ! એમને જેમ
ચાલ્યા જાયછે, એતો ચાલ્યી પડતી છાંધીછે !
તમો ગભાંગો નહીં અને જાણો કે હવે તા
મારી સુરીઅતનો ચાંત આપ્યો છે અને મને
હજરતે મોહમ્મદ સ૦ સાથે લડતા ગાટે ઉં
સ્કેરનાર કરતાં કોઈ દોસ્ત વધુ લડતો નથી,
અને જે કોઈ મોહમ્મદ સ૦ના ઇસગનછે તે મને
ગઢારા પોતાના પ્રિય પુત્ર કરતાં પણ વધારે
ઓહલેછે કુસ્કે હું પણ તેના હાથથી અનહદ
સંકટો અને છન્ણાં સહી ચુક્યોછું અને
જેથી વાર ગાર મદારી આંખોમાં લોહીની ધારો
વહેછે, તમો શાંત થાગો ! અને જરાએ ગભરા
ઓ નહીં આગમથી જેસો મેં તમારી વાત
સાંભળતાંજ લડતનો દ્રઢ નિશ્ચય કર્યોછે અને
મહારી કમરને ગજખુત બાંધી છે, હ્યો હું
કોલ અને સત્ત્ય વચન આપુંહું કે જન્માં સુધી
મદાર્દ ડાડારીન્જર કચરાઈને ચુરેચુરા ન થાય
ત્યાં સુધી મોહમ્મદ સ૦ સાથે લડતા રિના
જંખીને એચુ નહીં અને તમોને વાળ જેટલી
પણ છન્ણ પડાંચતા દ્રઢા નહીં, પણ આજ
મને મોહલત અ પો અને ખુરી પુર્વક મદારા
મેહમાન થાગો અને આવતાંજ કાલે લડાઈના
સંઘળી સામન્યી સહીત લડાઈના મૈનનમાં દ્રઢ
ઉભેલો જેઠ હ્યો, આલારે હું જાણ્યું અને
મદારી કોમના સરવે સરદારોને દરમમાં એકઢાં
કર્યું અને તેઓને લડતા ગાટે “લાત”
અને “હુંકુ” ના સોંગન દર્શિયું, અને પછી
સંઘળી સામન્યી તૈયાર કર્યું, તમો તમારે
નિરાંતે રહો અને જરાએ આ દેશો દરો નહીં,
જ્યારે તે બદાયખ્ત બહુદીયો તેની આ વાતો
સાંઘળી ત્યારે તેના જ્યાણ કર્યો અને તેને
એટલો છાપરે ચાલ્યો ! કે પાડો તે જ્યારી
અને જીસ્તન ઉપાડતા માટે તૈયાર થયો,

પ્રકરણ ૧૧૦ સુ.

અધ્યાત્મરાખ્યાને યહુદીયોના જ્યામ પુરવા
માટે કૃતેશીયોના મોટેરાયોને
એકઢાં કરવાં

મરની છેકે જ્યારે અધ્યાત્મરાખ્યાન એકમાન તે
યહુદીયો સાથે વચને બંધાઈ શુક્રો લારે સુ-
શરીરો અધી રત આકાશના તારો ગણતાં
પહ્યા રહ્યાં અને શું કરવું અને શું ન કરવું
તે નિયારે તેઓને પળવાર પણ ઉંઘવા દીધાં
નહીં, લાંસીનકલામ જ્યારે સહેર (પ્રમાને)
પરવામાંથી પોતાનું મોંડ બંધાર કાટવું અને
રાતરીના પર્વમાંથી સર્પ જાહેર થયો ત્યારે
અધ્યાત્મરાખ્યાન પોતાનું વચન પાળવા તત્પર થયો
અને સરવે સુશરીઝાને તેણે કહેવરાયું કે આ-
મદારા ઉપર કોઈ સુસ્કીલ બાળ ! આવી પડી
છે અને તેથી મદારે તમારી સાથે કાંઈ મ-
સ્વેરો કરવો છે માટે પળવાર બયતુલ દરમમાં
આવશો અને મદારા દીળની વાતને સાંભળશો,
પછી પોતે બયતુલ દરમમાં આવ્યો.

૨૧૦ ૪૧ યહુદાને દરિયાદગર*
અહે દાદ ખાહો અહે દાદગર*
દેરકૃતાંદ ખાહુમ કરમ ખરકરમ*
નષ્યીમ અગ્રાધુદગ્રો ન શર્મ અગ્રહરમ*
નિશાસતાંદ દર દ્રાઘા તાલાં જમાં*
કુજમાયુ આમદાંદ આં તલણકર્દગાં*

અને તેની સાથે બહુદીયો પણ દાદ ચાલ-
વા માટે ચાલ્યા અને તેઓ જ્યાં સુધી જો-
લાવેલાં કુરેશીયો આવ્યાં ત્યાં સુધી દરમમાં
રહે જેઠાં જોઠાં

જ્યારે આયુસુદ્ધાને સરવે મુશરીડાને એ-
 કઠા થણેલાં જેણાં લરે પહેલાં તો તેણે એક
 ટંડી સાસ બેંચી અને પછી યહુદીઓને દેખા-
 દી છેલા લાગ્યો કે અંગે બાહાનીકોમ અને
 દેસ્તો! આ યુજુર્ગ નામદારોએ ખુશી અન્નંદ
 અને હર્ષ શીવાય કંઈ જમાનાના ફેરફરનો ભજન
 ચાંપો ન હતો અને તેણોએ ખરાય દીવસ
 ન રૂપને પણ જેણો નહૃતો તેણો હુમેશાં નાજ
 અને રેચનતગાં રહેતાં હતાં અને દુઃખ અને
 સંદર્ભી પાસે પળવાર પણ ગયા નહૃતાં,
 જ્યાં સુંધી તેણોના ભાગ્ય ઉદ્દ્ય ઉપર હતાં
 લાં સુંધી તો એ પ્રગાણું ચાલ્યું, પણ હવે જ-
 માતની ગરદિશી તેણોને એવા જલીલ અને
 જ્ઞાર બનાવ્યાંછે કે તેણોને ખલી પંડે ઘરની
 બદાર નીકળાવું પડ્યું છે કે હવે તેણોનું
 કંઈ કેકાણું પડતું નથી તેણોને મોહમ્મદ સું
 દેશ બદાર કાઢી મુક્યાં છે અને તેણોના સ-
 રવે સાધ્યો હાથમાંથી સટકી ગયા છે, તો પણ
 આખર તેણો મોતી સમાન છે કે નેતી ક્ષેમત
 ઓટનીને ઓટલી રહેછે, તેણોનો હાલ જોઈને ભેને
 ધણો સહમેં થાય છે અને તેણોનો હાલ જોઈને
 આંખોમાં આંસુ ભરાઈ આવે છે, અને તેણો
 ઉપર હજરત રસૂલે ખુદ સંના સખ્યાથી બ-
 દતર અને સખતમાં સખત જીવાચાની પડીછે
 અને એજ પ્રગાણું તેના હાથથી અપણું પણ
 ધણી મુરીયનો વેઠો પડી છે, હવે કહેવાનું
 ઓટનુંન કે આ લેકો જમાનાના ફેરફરથી
 જીવામાં ફુસાઈ તમારી જ્ઞાનમાં દાદ ચાહના
 માટે આવ્યાં છે અને તેણો પેતાની તાણાન
 હાલત હેખાડે છે અને તમારી ચાશ એ તેણો-
 એ આટલી મોહરી સુસાઝરી કાધી છે અને
 તેણો કહે છે કે અમારી નસીય ઊરચર છે
 કે નેથી અમો તમારી પાસે ગદ્દ ચહુના
 માટે આવવા ભાગ્યનોન થયા છીએ ગાટે તમો-
 ને લાભિમ છે અને દુર્દ્યાદ કરનાર મેહમાનની
 મેહમાનદારી કરવી જરૂર છે કે તમો પેતાના!

ગેને પણ એવોજ રિતે તેઓની શિક્ષાએ પ-
હેંચ્યું હોય ક તેઓભાંના કાઢને જરતો મુક્તિ-
યે નથી; પછી પાણી આવ્યે, આ વાત સાં-
ભળાને સુશરીકાએ પોતાના કપડાં કાઢી નાંખ્યાં
અને ચેતાની છાતીયે ઉધાડી અમતુલ્લ હરામ
સાથે લગાડી બોલવા લાગ્યાં કે—

કે સખગાંહ આરા બે બલિયથુણે હુરામાં
 બે લાતો બે ઉણ્ણો બે રૂકનો અકામાં
 હણી હાવરી બરે નયાભીમ રૂધું
 મગર આવરીમ આખ રક્તા બે જીજું
 ખુખુદ અરુનાંદી તા બગિતી નિશાં
 ન દારીમ દસ્ત અઝ હુસામો સિનાં
 ન સાંજીમ હુમળી કરામ બાઝગરણાં
 ખુખદાચુંદા તા યકતને મા બેદશતાં

અમે ને અયતુલ હરામના અને "લાત" અને "ઉદ્ગૂ" ના સોગન છે કે જ્યાં સુધી આ દુન્યામાં હજરતે રસુસે ખુદ મોહમ્મદે મુસ્તક્ષા સર્વતું નીશાન બાકી હોય લાં સુધી અમે અ આર દાચમાંથી તદ્વાર ભાલા બી ૦ હથીયારો મુક્કીયે નહીં, અથવા તો જ્યાં સુધી અમારામાં નો દરેક જણુ કલબ ન થઈ જાય ત્યાં સુધી લડછમાંથી પાછી પાણી કરીયે નહીં જાયારે તે બાદઅપ્તો અચા ખોટા સોગન ખાચ ચુક્યા ત્યારે લડાઈનો સામની તૈયાર કરવા લગ્યા અને લાડના દથીયારોને દુસ્ત બનાવ ॥ શર ઈંદ્રી પહૂંઠીયે એ જ્યારે પોતાની છંચ પ્રમાણે સંધળો સામન તૈયાર થાં જેયો ત્યારે ઘરનું ખુશ થયાં એ અતિંત હવેન કરણુંથી કુદ્દા ન સમાયા અને પછી કદ્દું ક અણે નામહર હતે અમારી છંચા પ્રમાણે સરવે બાયારો થઈ ગઈ અગર અમેને રજ આગો તો હવે અમે અચા ગાર કાયક તરફ જાહેરે અને તેઓને આ આખતનો ખુશખારો સંભળાનીએ અને જે જે કલાયક અમારી રાયે કોલ કરારથી બંધાયેં લાં છે તેઓને પણ આ કામ માટે તૈયાર હરીએ અને આ લડાઈમાં તેઓની મદદ મા-

ગીયે અને તમો તો બસ ખુતોની ગાદ્યી ગ-
દીના તરફ રવાના થઈ જાયે અને અમો લાં
તમોને મહાભારત લસકર સહીત આવી અળા-
શું, આ આગત સાંભળો! અયુસુદ્ધયાને કણું
કે હા તેમ કરવું હિક છે, જેટલી બને તેટલા
તમો પણ કારીશ કરને અને દરેક કાળોના
પસેથા એવોજ રિતે અદદ લેજે, પણી તે
વદીલુચો પોતાના રહેઠાથ્ય તરફ રવાના થયા
અને પદ્ધાડોમાં અને જંગસોમાં દરેક ટોળાના
સંદ્રાર પાસે ગયા જેમકે પહેલાં તો તેઓ
ગતકાનીપાના સરદાર અતાં પસે આવ્યા અને
હજતે રસુલે ખુદી સ૦ ની શિક્ષાપત હંધી
અને જેને વાતો કુરેશીયોને કહી હતી તે તેને
પણ કહી સંભળાવી અને જે જે આદદ ધલાદી
થના હતા તે સધગા બયાન કર્યાં અને ધણૂ
આણજી અને નમ્રાથ્ય કચ્છું કે તું પણું
અમેને કુરેશીયોની જેમ મદદ આપ કે ખરે
ખર અમો મલલુમની દાહે પહેલાંચીશ તો તારો
મરતખો વધશે, પહેલાં તો એજ કે અમો
હનરો આણુસો હારી ચાગાં અરજ હરીયે
છાયે, અને બીજું એક અગર આગે હારી
માગૃતથ્ય પોતાનો મુગદે પહેલાંચીશું તો લાત
અને ઉઝ્જું હારી સદ્ધાયે રહેશે; જોણું એક
હરમના મોટેશણો પણ તારો ધણ્ણા આભાર
માનશે, એથું એક ચાંદાધમાં હોઢ પામીથ
તો તારા હાથ એ શુગાર ગનીમતનો માલ
આવશે, પાંચમું એક અચે સરદાર જોકે હમું
થાં હારી પાસે કાંધ નથી તો, એથું ખયખરની
આસપાસના એક વરસના ખુરમાનો ઉપજ કે
જે અમારી મીળકત છે તે તને નાનર હરીયે
છાયે અગર તુ આ હુંઘરી અમોને મુક્તા
કરાને અને હજતે રસુલે ખુદી સંના ઝુદમથી
બચાવે, અત્યા મલાંતે જ્યારે આ બાધત
સાંભળી લારે પહેલાં તો નિયારમાં પડ્યો પછી
ખુરમાની લાલચમાં આવી જધ બોલ્યો કે મેં
કણું કર્યું પછી તેણે પોતાની ફોમને લડગાની

સલાહ આપી, પછી તે લોકોએ તેને હથું કુ
શું તૈયાર થઈને જ અમો તે ત્યાં આવી
અળાથું. અતાંએ આ વાત પસંદ કોઈથી;
અને તેઓએ ત્યાંથી "ફરાર" તરફ મુસાફરી
રી હી, લાંનો સરદાર "હરિસ" નામનો હતો.
તેને પણ અપારના ખુરમાની લાલચ
આપી, તેણે પણ પહેલાં તો પોતાના મનમાં
વિચાર કર્યો, પછી તે પણ લાલચમાં આવી તે
ધર્યો રજુ ગયો અને પોતાની કોમને તૈયારી
નો હુકમ આપ્યો, પછી તે મહુદીયો લાંથી
પણ ખુશ થતાં થતાં ચાલ્યાં અને "આસેઅ-
સહ" તરફ આગ્યાં અને તે કોમનો સરદાર
"તથડા" હતો તેની પાસે પણ ગદ્દાની ફરખા-
રત કોઈથી, અને તેની સાથે પણ કુલકરાર
રી "કનાના" તરફ આવતા માટે નીછલ્યા
અને તેઓનો સરદાર "અગણાદ" હતો તેને
પણ છનામ છકરાનો ફરેણ આપી ભાલચી
નાગમાં ફ્રસાવ્યે; આ ચારે સરદારો પાસે
ભારે ભારે હૈન્ને હતી. ઐરે તે દીવસતો એ-
મને એંગ પસાર થઈ ગયો પણ જ્યારે પ્રભા-
તમાં સુર્ય પ્રગટ થયો ત્યારે તે સરવેજથી એંગ
પોતાના અરોન વાન્યા ઘોલ્યા અને હૈન્ને લઈ
અનુભાર નીકળ્યા.

અ ભરદ્વી જુમા શોહુરા ફરખાસો આમન
નમુદન્દ રૂ સુએ બ્યાયુલ જરામજુ

અને તેઓ સધગાં મરદાધમાં ચારેતરફ
પ્રભ્યાત અને મશાહૂર હતાં, અને તેઓ સધ
ગાં બ્યાયુલ ફરામ તરફ રવાના થયાં અને
એકી તરરી આયુસુફ્યાન પણ ધથું લશકર
નઘને આવ્યો, લશકરોના ગડયાટ અને લડવૈ-
યાઓના શોખારથી આકાશ ગાજુ ઉઠ્યું હતું
તેઓએ ચુરાવીરાના નીથામાં ચડચુર થયેદો
અમર છાંને અણ્ણે વહ પણ હતો તેણે ભાયા
છાંર જોદ અને શરીર ઉપર ફેલાયી અખતર
પહેરસ હતું, તેના લાયાં એક મોહરો ચુરણ
ઘૂલાયી હુથીયારી પકડ્યા હતો. અને ઉસમાન

પિન તદાંથી કે જેનો ખાપ હજરતે અમીરુલ
મોદ્દુમેનીન બાળના લાયથી જગે એંગાંમાં
ગયો ગયો હતો લુલ્લરીડાંનો વાવરો લઈ કુરે-
શના લશકર સદ્ગીત ખુલ્લનો જુલ્લતો જાણે મ-
રતાન લાયી હોયની ॥ આવતો હતો અને લ-
શકરના મર્યાદ ભાગમાં અયુસુફ્યાન હતો.

એવી રીતે તે દ્વાજગાં મોહર્યા મોહર્યા
નામી ખાલાદૂરો અને પહેલવાનો હતાં. દાંસલ
કલામ ચારે તરર્થી રૈન્ને ઉપર હૈન્ને આવતી
હતી અને એકી થતી હતી, અને હજરતે રમુદે
ખુદા સું સંબે લડવા માટે યુર્સાથી ભરપુર
થઈ રવાના થતાં હાં આટલી બધી સંખ્યા
હોયથી જાણે દ્વાજનો સમુદ્ર મૈના મારે છે
એવો દેખાન દેખાતો હતો, જ્યારે આ હૈન્ને
બતાના મૈનમાં એકી થઈ ગયો લારે જેનાં
રાણોને એંગ જથુયું કે પૃથિવ દ્વાજથી ભરપુર
થઈ ગઈ છે અને તે મૈનમાં મહદીર નેવો
શોરાંકાર મર્યાદ ગયો અને જમીનથી કે આં
કાશ સુધી ધુગના જોએગે રા ઉડવા લાગ્યા નેથી
સુર્યનું ગુંગ પણ ઢંકાઈ ગયું અને તેઓએ
તે મૈનમાં પોતાના તખુંએ કેટલાંક ફરસંગે
સુધી ઉઝાં કીલા, લાર પછી સધળી કોમોના
નામદાર સરદારો અયુસુફ્યાનના તખુંએ એકીંદાં
થવા અને સલાહ કરવા માટે લાં એઠાં, અયુ-
સુફ્યાને પોતાની જીવનો બંદ જોલ્યો અને
યહુદીયો તરફ સુખાનિબ થઈ ને હેલવા ભાગ્યો
કે એંગ હક્કે એણાંનાર સંહેને કીતાખ
તમો સરવે ન્હાના રહેણા અને આલી જગનાખ
સરદારો મારો ફરોયારની ગતાદી આપો
અને મારી રીતભાત જાણો કે હું તમારી ન-
જદીક હરમ અને તેના ઇન્નની તખમીર કરણું
અને હજ માટે સરવેને સલાહ આપુછું અને
ઓલાહજાહાં એરાતા ઉંટની કુરબાની હરગ-
ાની સુના ગાજાની લાલુછું અને મેં આજ
સુધી રીલેગભીનાં કેદ પણ પ્રકારનો કસુર
છોંણો નથી અને જે કોઈ કારી પાણે

પણ લાગે તેની મેં તનમન અને ઘનથા
મદ્દ કીધી અને દરેક નવખાતે હું પહેરવા વસે
આ પુછું અને દરેક ભુખ્યા તરસ્યાને ખાણુંના-
ણી આપુછું અને બુનોનો સાચો પુલરોષું
અને હેરા અને જોખખા અને છત ઉપર રહે-
તાર ખુદાઓનો પુંજનારોષું કે—

કે અજદાહે મા હુમ પરસ્તીદા અંદું*
અગ્રારદૈ ખુદ વ્યાંરા તરાશીદા અંદું*

અમારા બાપદાદાઓએ તેની પુલ કીધી છે
અગ્રારદૈ અમેઓ અમારા હાયે તને દ્વાતરી
કાઢ્યાં છે તેમાં શું થયું। પણ મહારો ખુદા
એવો નથી કે જેતું નામ સહુ ડાધ સાંભળો
અને તેને જાહ રાડે નહીં, અને તેવા ખુદાની
તરફ મોહમ્મદ સ૦ તમેને બોલાવે છે આ
એક વિચિત્ર બાળત છે કે તે ખુદાને ન જનછે
ન તન છે ન તે ડાધ જવહર છે અને તેમજ
ન તે દ્વાધ જરૂમ (અંગ) છે, અને તેને જુલ
નથી પણ વાત કરેછે તેમજ તેને હાથ પગ
કાન અને આંખ નથી પણ તે સાંભળેછે અને
જુને છે અને તે દરેક વસ્તુ ઉપર શક્તીમન
છે તે ન ખાયછે ન પીએછે ન ચાલેછે ન સુધ
રહેછે પણ આપી આવમને શું દ્વાતસાનને શું
જને દરેક દ્વાતનો પુંજ રોઝી આપે છે,
તેઠું ધર ન જમીન ઉપર છે ન આસમાન ઉપર
છે, તારે ડાધ બગાવે કે તે ક્યાં છે? આકશ
અને જમીન શીરાય તે ખીલ કષ્ટ જરૂરો એ
છે? તો એવી કષ્ટ જરૂરો એડો છે કે મ
ખલુદાત તેને જોઈ શક્તી નથી, જ્યારો તેણું
ખુશતું ન હોયાં (અચ્યાત્ર અલ્લાહ) આ વા-
ણીયાત દ્વીપોયો (તેની સમજ પ્રમણું) સાં-
પીત કરી રહ્યો તારે ગોલ્યો કું અંગે જીતાય
વાગ્યા સેંકો ઇણો કે હુને અમે બનો પક્ષજારો-
અંગા દ્વાધું સત્ય ઉપર છે અને ડાથું અસત્ય
ઉપર છે! પહુંચીયોએ જવાયા આપો કે ગોશક
આ ઉત્તમ જામો તનેજ જોગે છે ગોટસે

એંજ સત્ય ઉપર છે, અને આ ભરતાઓમાં
તહારો ભરતાઓ સરવે કરતાં શ્રેષ્ઠ છે બાધા તે
મહાજન કુલાધ જર્દી વળી ઇણેવા લાગ્યો કે હો
બંધુઓ! સરદારો! હે નુંબો! સાંભળો સાં-
ભળો! મોહમ્મદ મિત અધૃત્યાહે આ હૃત્યા-
ગાં કટ્ટો ગોહરો નવો શીતને. જિમો ક્યોછે?
તેણું જુના મજહુબોને બાતીલ કરવા માટે થબ
અને હજરતે ધારણીમ ખલીલુલ્લાહની દીક-
રત માટે આ નવો ગજાધ શોધી કદ્દો છે,
અને તમો સહુ કેદ્ધ જણેશો કે તે હીતનથી
તેણું અમારી સાચે કેવો જગડો પાડે. છે?
એ ધર્મ કે ને “ણનીલુલ્લાહ”ની બાગ્યા આ-
ખ અરથાતાનમાં આજ સુધી પ્રસરી રહ્યાં છે
અને સુર્યાંની જેમ ઇમ અને ધરાડ અને ચારે
તરફ પોંગો પ્રકાશ આપે જાય છે અલ્લાને
ધર્મ પ્રમણે આપણું બાપદાદ ચાલતાં આવેછે
અને સરવે કેંગો અને કુળીભાઓને તેજ ધરમ
પસંદ છે તેને મેહમમદ સ૦ જુડો! ધર્મ છઠી
આપ્યા આલગમાં શીતનો ઉમો કાધી છે, તેણું
અગારા ખુદાઓને ડાધ વખતે તો પત્થર અને
ખુત કલ્યાં અને કદી તો પ્રકાર પ્રકારની ગાળો
દીધી અને જુના તરીકથી દેરવા માટે
ગોકલો આ વખત સુધી મથ્યો રહ્યા પણ તેંગો
તે કરેય અમારા ઉપર ચાલ્યો નહીં અને આ
શેહરમાં તેનો મતવય પુરો થયો નહીં તારે
શરીરાદા અને લાયર થધ પસરિયમાં જધું તેને
પોતાનું વતન ટેરાણી લાં રહ્યાં. લાં તેના ઇરેન-
ાં “અવસુ” અને અજરાજ અને ખાલી કટ-
લાંક શકી બદાયનો ઇસાઈ ગયાં અને ગરીબ
એં સુફ્રિસ લોકોએ તેનો સાથ દીનો.

जरूर शुश्रां न भुद अल्लितेओ छे दास*
हम अभवातो हम खुने भारा हुक्काज*
कमर अस्त यरू फल्लो ताराजे भा*
ओ कुट्टो जहां ज्वास्त धर्मराजे भाल
धर्मद्रो अद्वद आंचे कुह अज्ज दुनाह*
शुभा लुम्जा दारोह आंगरा वा याद*

तेषु लहाठ अने नवां गामारो गाल,
अरुमाप अने गीतकृत अने आगार णुन
तेजो उपर लक्षाव करी दीनां अने तेषु आ-
पखुने इत्व अने आयत करता उपर चुरत
हमर बांधी अने आगार सुक्कम्भांथा घंडण
लेवानी दरभास्त करी, उपरान तेषु आगारी
साथे भार अने गोदकृती लडाईगां शुं शु
क्कु छे ते तमो रथगा रारी पेडे लज्जा छो,
हां जोधी वकरे रंगढ़ग हुं शुं अथान करूँ?
अने क्ष लज्जी कुडुं? अस ग्रहि शुधी
तेना जुवम इवाई गयो के सरवे के गोने तेनी
साथे ज्वाह करवातो वर्षत आयो, चिक्कु
ज्वाहुने ल्यां शुधी ते लोडायी पुर्ण राते भद-
रा। लेवाना नहीं आवे ल्यां शुधी आ झोलनी
आने इसाह हुठे ऐसशे नहीं अने आ आहा-
ज्वतनो भड्को करी पशु छोकराठ जशे नहीं,
अने हवे आ यड्डीयो उपर ने कांध नवे-
तानें रातम थयो छे ते तमो सहु आध गल्लो
छो हवे ते आळं वर्षा अपान करतानी लाजता
नदी भाटे हवे तेजो गोज्वलीश छे के
तेजोंरो गातो चेतावा शेषो अने
पुरेपुरो व्यक्तो रेवाना प्रयत्नो करो पशु गोजी
राते न करता उ ज्वेया ज्वर अने गोड्डो
केवो लाल रेवेवो पडे, पशु आ वर्षने गोवो
सर्वत अने गन्धुन अद्वद करो अने आरस-
परस सोगत खायो के ल्यां शुधी मेहमगह
सन हाथगां न आवे ल्यां शुधी आध दस्तीये

नहीं अग्रव्ये आग्यामांना सधगा ज्वथ भावी
ज्वथ अने भाव दस वीस ज्वथ नडे तेपशु
तेजो पशु लहाठता भैदानथी गोह देवे नहीं
अने चेतानी भतवत्त पुरो पाउतानी झेथीया
करे नाम, ज्वारे ते दौमे आवा सपुरो सां-
बज्यां ल्यरे तेजोना दीव अतवतनी आग्नीना
कारण्यी तन्वरनी ज्वेम अग्ना लज्जां अने
“हमीते” तेजोनी अद्वदता हाथ पगने तेही
नांग्ना, हांसीव क्वाम सरवे ज्वथ चेताना
पुरोना नाम लहाने एवी रीति अरसपरस
सोगत आवा लाभ्या के—

अगोने लात उड़ी भनात इम्हा अने
पुराधाना अने सामेरीना गोस्थानी इसम
के अने ए शुगनी इसमधे के ने लहाठता
भैदानमं उडे, अने गोज्वलीनी इसम के के
शुर्वीरोनी तवसारेथी राते अने गोस्था टा-
पु भारतार धेर गोनी इसम अने निकली
प्रकाश गाला भवामेनी इसम के अगरने
अभारमांधी गोक्कल्पु पशु जीन. उपर कारम
रहे ते ते पशु भैदानथी भावी पानी हरे
नहीं अने धरवामीषेना आथा नभीत उपर
दिली हे, अगर अभार नरीगतुं जेर अभा-
री तरक्क छे तो तो भणवरगां आपा अदीनाने
किंड करी नांगीयु अने रवाहनी जडोना लाता
करूंशु तग्याम शडगते पगडे खनावीने जन
वहांगे ज्वतो संतु दरीजे अने तेतुंज
दातु भावी, धरे आवीजे अने के करूं ते
की अतावीजे, अने ने कांध आ अदही
इवो ते तेना आपतो गेटो इरज्जंद गण्डयो,
ज्वेवा आदह अन्धुत करी चेताना रक्कड्यो
गया अने “गोजे दीनसे तेपार थपु लड्या
भाटे नीकर्या,

મેઅરાજ શા માટે થઈ ? ! !

—○○—

ઇસનાઅશરી ૧૯૦૭ તાં ૧ લી મેના અંકમાં મેઅરાજ શા માટે થઈ એ જથાળા નીચે કણેછે કે સહારનપુરમાં આયો ધર્મ વાળાઓએ ઇસલામી ચેને સવાર કરેલ કે હજુતે રસુલ ખુદ સર્ને એઅરાજ થવાનું શું કારણું હતું? તેનો જવાબ એક સાહેજે આપેલો તે વધારા સુધારા સાથે અહીં લખીએ છીએ, ઇનસાનની તણીયતમાં એક હીથાની આદત પડી ગઈછે, કે દરેક ખાગત માટે ખાસ એક જગ્યે હાવી નોંધાયે, જે મને નમાજ પડવાને હુકમ થયો પણ કઈ તરફ પડવી તે ઇનસાનની આદત સુજણ હીથાને જે હુકમે તેથી ખુદાએ કાયા તરફ નમાજ પડવાનો હુકમ આપ્યો, કે તે હી શા માટે હેરતમાં ન રહે, અને અગર એ ખુદાએ તાયાલાને અંગ નથી તેમજ ખાસ કોઈ જગ્યે તેના માટે નથી તો પણ અર્વને પોતાની અક્રમત અને જાયદૃતની જગ્યે ડેરાવી.

હું ખુદાએ તાયાલાએ પોતાની કુદરતથી બતાવેલી અજાયેલ ચીનો અને અજમતાની પોતાના ખાસ માનવંતા બંધાને સણેર કરવાનો હરિદો થયો, જોયા પોતાની સુલાકાત માટે મહેમાન તરીકે બોલાવા ધાર્યું, તો કાયદો છે કે કોઈ ખાદશાહ કોઈ સારા અને લાયક માણુસની મહેમાની કરેછે ત્યારે તેના માટે ખાસ ઉમદા સગવડો કરેછે અને તેને ખુશ કરવા પોતાની ઉમદામાં ઉમદા ચીને બતાવેછે, અને ઊંચામાં ઊંચા અને દીમતી આલીશાન મકાનમાં સુલાકાત લીચોછે, તો ખુદાએ તાયાલાએ પોતાની ઉમદા અને બેલા લાયક તેમજ વખાણુવા લાયક તેમજ અજણ થવાની વીચીત્ર ચીને આસમાનો ઉપર રાખીછે તો તેઓને ત્યાં ન બોલાવતે તો કયાં બોલાવતે? તો જરૂર થયું કે આસમાન ઉપર બોલાવી તમામ સયર બતાવી અરશ અને કુરસી વીં વીં બતાવે.

હું કેવી રીતે બોલાવવા ચાલીને બોલાવવા કે સ્વારી ઉપર, તો એ કાઢેર છે કે ચાલીને અથવા ઉડીને બોલાવે તે કરતો સ્વારી જિપર બોલાવે તો માનમાં વધારો ધાય, તેથીજ જુઝરાઈક વીંની જેમ ઉડવાની તાકત આપીને ઉડીને બોલાયા નહીં બલકે સ્વારી મોકલી, અને સ્વારી જે માસુલી ખસ્યર ઊંટ કે ઘોડો મોકલે તો તે કાંઈ નવીન ખાબત ન કહેવાતે તેથી એવી ખાસ સ્વારી મોકલી કે તે સ્વારી કોઈને નસીબ થઈ ન હોય એટલે 'ખુરાક મોકલું'.

અને તનામ ચીજેની વહુ થકી ખણર આપતે અને પૈગામ મોકલ્યે
તે કરતા નજરે બતાવી અને વચ્ચાં જુણરૂધિલનો વાસ્તો વીનાવાત કરી એ
પણ આપના માનસાં વધારા માટે જરૂર હતું.

ખાદશાહેના કરમાન અને હુકમ દરેક ઘરે પહેંચેછે ખાન ખાસ અ-
થવા આમ હરળાર ભરેછે તેનું એજ કારણું કે અમીર ઓગરાની કદરદાની
અને માત્ર અથવા અને પોતાના હરળારનો ઠાડમાઠ બતાવા.

તો અવા અવા કારણું હાજરતને મેચરાજ થઈ અને જન્મત તથા
જહિલન આપી અને કુરાની સૈર કરાવી હજારો અજાયેલ ચીજે બતાવી,
એવી ખાસ કુરીની જથ્યેએ યોદાયા કે તે જથ્યોએ વહુ લાવતાર જુણ-
રૂધિલને પણ જવાનું નસીબ થયું નહીં.

અગર એમ સવાલ કરે કે ખુદાનો હીટારતો થયો નહીં તો સુલાકાત
કેવી ? તો જાણું કે હીલ્લીમાં હરળાર થયો તે વખતે રાબણો નવ્વાણો
રહ્યો વીંને આમનગણું કરી યોદાવેલા દરેક માટે લીયાડત સુજળ માન
ન આપાણું અને તાજપોશીની ખુશ હાલીનો મેળાવણો થયો ખાસ ઉતારા
એઠેડો જોડવવામાં આવી ખાસ ડાયા અને ઇસ્પેશિલ ટેરોનો હોડવવામાં
આવી અને નજર નજરાણું થયું; એ છતાં કે આપણા શાફનશાહ ત્યાં ન
હતાં તો તેથી મહેમાનેની શું ઇજગતમાં કંઈ ખાસી રહી ?

અગર કહે કે રાતના વખતે મેચરાજ કેમ થઈ ? તો એ લાઢેર છે
કે સુલાકાત અને ખાસ એઠેકનો વખત હીવસ કરતા રહે વધારે પસંદ
કરવામાં આવેછે, ઉપરાંત નખુંબતનું કે કામ હીટાયાનું કે તે ઘણે લાગે
હીવસનું છે તેમાં પણ ખલું થયો નહીં અને રાતના આરામના વખતમાં
મેચરાજ થઈ.

કાઈ કહે કે એ હુંક વખતમાં અટલી સૈર કેવી રીતે થઈ
શકે ? તો જાણું કે ધનસાન કલાક અરધી કલાક સ્વર્પતું જુવેછે તેમાં
હજારો ચીજની સૈર કરેછે હુરુરના મુલક અને વીચીન ચીજે જુવેછે તો
આ બાત ખુદાએ ચાહી તો તે કેમ બનીન શકે ? બીજે હાખલો રેલનો
જુવો કે ધનસાન આલીને અથવા સ્વારીથી પાંચદસ હીવસમાં જેટલી સૈર
કરીને આવેછે તેટલીજ સૈર રેલની સ્વારીથી પાંચ દસ કલાકમાં થઈ શકે
છે, તો ખુરાકની સૈર રેલ કરતા વધારે કેમ ન હોય ?

બસરાના આમીલ ઉસમાન બીન હનીકું અનસારી ઉપર હું અદી અ૦નો કાગળ.

હજરતે અમીરુદ્દ્રમોઅમેનીને ઉસગાનબીન હનીકું અનસારીને એક વખત કાગળ લઈયો કે અચે ઈષણે હનીકું મને અધ્યર મળીછે કે બસરાના જવાનોમાંથી એક શાખસે તમારી દાખવત કરી તેથી ત્યાં જલહીથી ગયા, અને જલતલતના ખાણું અને મોટા મોટા જ્યાલા તમારા માટે રાખવામાં આવ્યા, હું જણુતો નહુતો કે જે લોક મોહતાને દાવત ન આપે અને અમીરીને દાખવત આપે તે દાખવતમાં તમે પણ ભાગ લેશો, તમારે વિચાર કરવો જુને કે શું આઓછો, કે ચીજ શુણાવાળી હોય તે શુંકી નાખવી જોઈએ, અને કે ચીજ હુલાલ હોવાનું થકીન હોય તે આવી જોઈએ, જણો કે હરેક જણ ગાડે પેશવા હોય છે, અને પોતાના પેશવાની પેરવી કરે છે, અને તેના નુરથી રોશની પામે છે, અને જણો કે તમારા ઠિકામે હુન્યામાંથી જુના એ કપડાં અને એ રોટી ઉપર કંતોષ ઢોર્યો છે, પણ હું જણુંછું કે તે પ્રમાણે તમારાથી વરતી નહીં શકાય, પણ પરહેઝગારી કરો અને એક સાદ્ય રહી આરી ગઠદ કરો.

ખુદાની કલમ તમારી હુન્યામાંથી મં રોતું લેશુ કર્યું નથી, ગાનીબતના માલમાંથી માલ નાઈયો નથી, એટલું નહીં પણ પોતાના જુના કપડા માટે થીગડા પણ લીધા નથી, હા આપી હુન્યામાંથી ફૂકત અમારા હાથમાં એક ફીફડ (બાગેઝીફડ) હતો, તે પણ એક કાંચે અમારી પાસે રેહવા આપ્યો નહીં; અને તે વીશે અદલાલ તાંત્રિક ઉત્તાપક દેસલો કરનારછે, અરે મને ફીફડ તેમજ ઠીલ ચીજેનું શું કાસ છે? કેમકે કાલે કથરમાં સુલું છે, ત્યાં નીશાની પણ આકી નહીં રહે, કથર એક ખાડોછે કે તે અગર એદનાર પગતો એદે તો પથ્થર અને ઈંટ તંગ કરી નાખશો, અને તેની તડો ભાડીથી બધ કરી હેશો, આ ભારા નક્કસને પરહેઝગારીની આદત પાડુંછું, કે તેર્યો કયામતમાં અમાન ખાંચે અને લખચો જવાથી સાણીત કદમ રહે.

અગર હું ચાહુતે તો જાદુ અધ ઘડિનો મેદો રેશની કપડા મેળવી શકતે, પણ એ ગનવા જેણ નહીં કે આણે મનોદીકાર ઝાવી જય, એ કરા બને? જ્યારે હીજાઓ અને અમારીના શાયદ જીવા પણ લોક હુશે કે

નેચોને રોડી મળતી નથી અને પેટ ભરીને ખાવાની વાત તે જાણુતા નથી,
 અને મારી અતરાફ બુઝ્યા હોવા છતાં હું પેટ ભરીને કેમ આઈ શકું ?
 લડા મારા માટે એ છાને ખરું ? કે હું અમીરુલ મોઅમેનીન કહેવાઉં
 અને જમાનાની અણુગમતી ણાણતોમાં તેચોને સાથ ન આપું ? અથવા
 તંગીથી ગુજરાન કરવામાં તેચોના પેશવાન કહેવાઉં ? અરે હું એટલા
 માટે પૈદા થયો નથી કે બાંધેલા હુયવાનની નેમ જિમહા અને શ્રેષ્ઠ ખાણું
 આઈ મસ્ત બનું ! કેમકે હુયવાનને ઘાસનીજ ફીડર રહેછે કે જ્યાં ત્યાંથી
 પેટ ભરાય તો બસ, બાકી શા માટે સરજ્યા છે તેની ખળર નથી; શું
 મને ભટકતો સુધી આપવામાં આવશે ? શું બેહુદા મોકલો રાખવામાં આ-
 વશે ? શું શુમરાહીના રસ્તામાં ભટકતો હરું ? એ છતાં કે ગોયા સાંભળું
 છું કે તમેને કહેનાર કહેછે કે જ્યારે અણુતાલેણના ફરજંદની આવી એ-
 રાકી છે ત્યારે બહાડુરે અને શુરવીરો સાથે લડવાથી અશક્ત થઈ ગયો
 હશે, પણ જાણો કે જંગના આડના લાડડાં બહુજ સખત હોય છે, અને
 ખુશનુમા સખને બહુજ નાખુક હોય છે, અને જંગલી આડ ખાળવામાં
 સખત હોય છે અને જલદી હોલવાતા નથી.

મુદ્દારી અને હજરતે રસુલે ખુદા સંની એવી નીસઅત છે કે નેમ
 ખાનું અને પંનને, અને એકજ મુળવાળા એ જાડને, ખુદાની કસમ અ-
 ગર મારી સાથે લડવામાં તમામ અરથ લેગા થાય તો પણ હું તેચોને
 પીઠ બતાવનાર નથી, અને પુરસ્તે માહુલત આપી તો તેચોનું કામ
 તમામ કરું, અને હુદે એવી કેશાશ કરીશ કે જમીનને અરાખ લોકો-
 ધી પાક કરું.

પછી લખેછે એ હુન્યા જ મારી પાસેથી છેટે જ તારી દોરી તારા
 ખલા ઉપર છે, હું તારા પંનથી નીકળી ચુક્યો, તારા ફંદામાં આવવાથી
 છેટેછું, અરે એ લોક કયાં છે ? કે નેચોને તેં તારા નખરાથી ફરેણમાં
 લાવી, અને એ લોક કયાં છે ? કે નેચોને તેં બણી ઠણી સણુગારકરી
 પોતા ઉપર આશક કરી લીધા, અરે તે કણરોમાં કેદ છે, અરે હુન્યા તેં
 દ્વાકાને ઘાણો આપ્યો, આડામાં હોઝ્યા, બાદશાહેને ધુળમાં મેળવી હીધા,
 લેંયપર હેંકી હીધા, તો જે તને અંગ અને જુસમહતે તો તારા ઉપર
 સજ માટે ખુદાની હદ કાયમ કરતે, હાય જે તારા ફરેણમાં સપડાણું તે
 લપણી ગયો, અને તારા ભમરામાં ફસાણું તે હુણી ગયો, અને જે તારી
 જળથી ખર્યો તે તોશીક પાર્યો, અને જે તારાથી ખર્યો તેને પછી ડોઢ

બાણતની પરવા નથી રહેતી કે તેનું કામ તંગ થયું શું થયું ! તેની સામે એ લાંખી બાણતથી ખલકે દીવસ અસ્ત થવાની નજુક પહોંચ્યોં હોય ઓમ છે, અરે મારાથી હુર થા તારો કદી તાબેહાર થદશ નહીં કે તેથી તું મને સારી પેઠે જલીવ કરે, યાદ રાખ હું કદી નરમ નહીં થાજી કે તું મને જેચે.

અને ખુદાની ભશીયતની જુહી વાત છે તે સીવાય ખુદાની કસમ આઈને કહુંછું કે પોતાના નક્સને ગોવો સખતી વેઠનાર બનાવીશ કે જ્યારે ઓરાકી માટે રોટી મળે તે વખતે રાજુ રહે અને શાકને બદલે નમક ઊપર સંતોષ કરે, અને હું મારી ઝાંખને એ અરરાની જેવી બનાવીશ કે કેનું પાણી ખલાસ થઈ ગયું હોય, ચોપગાં ધાંસ ખાંધ પેટ લરીને એરો રહે છે અને બકરીયા ચરીને સુર્જ રહે છે અને અલી પણું પોતાનું લાલુ આઈને સુધ રહે છે, હવે આની આંગો જિઘડી છે કે વરસોની સુદૃત પછી તેણે ગોવાળીઆએ અડયાવીના ચોપગાં અને ધાંસ ખાવાવાળા ઊંટની પૈંચી કરી છે.

જે નક્સે પોતાના રથનો દૂરીઓ અદ્દા કર્યો છે અને પોતાની સખાલી પોતાના પડણાથી ઘસી નાંખી, અને રાને સુધું તજુ દીધું, અને તેઓનો આંગોને કયામતની જીકે બેદાર રાખી છે, અને સુવાની જગ્યાથી પડણા હુર છે, અને પોતાના રથની યાદમાં હોડ તર છે, અને ઇસ્તીગ કરના વધારાથી શુનાહેના વાદળ ગળી ગયા છે, જમીન જીછાનું અને હુથ તકયા છે, તેઓને બશારત થાય એજ લોક ખુદાના ટોળાં છે અને ખુદાના ટોળાંજ રસ્તગારી પામનાર છે. તો અચે હનીકના દોડરા પરહેજ કર અને જોતાની રોટી ઊપર સંતોષ માનકે તેથી તને જહજમની આગથી નજીત મળે.

અને જેને જકાત લેવા આમીલ કરીને મોકલતા હતા તેતે નીચે સુજબ વસીપત લખતા હતા કે તેથી દરેક અહેના અઅલા નાના મોટાને હું. રતની હક પસંદી અને અદલ ઇન્સાકના પાણંદ હોવાપણું જહેર હતું.

ખુદાએ તથાલા વહદહું લાશરીક લહુનો પૌંદ રાખવો, અને કોઈ મુસુલમાનને ડરાવવો નહીં, અને તેની પાસે નાખુશીથી હરળીજ જવું નહીં અને તેની પાસેથી ખુના હકથી વધારે લેવું નહીં.

અને જ્યારે કોઈ કળીલામાં ઉત્તરખું તો તેઓના ઘરથી જુડો પાણુની જગ્યાએ ઉત્તર, પછી ધીમે ધીમે શાંતપણાથી તેઓ પાસે જા, તેઓની વચે જઈ ઊલા રહીને ખુરેપુરી સલામ કરે, પછી તેઓને કહે કે એ બંધુને ખુદ મને તમારી પાસે ખુદાના વલી અને અદીક્ષાએ મોકદ્યો છે કુ

અગર તમારા માલમાં કંઈ ખુદાનો હક હોય તો તમો ખુદાના વલીને આપો, પછી જે કોઈ કહે કે મારી પાસે નથી તો તકરાર કરો નહીં, તેને તકલીફ આપ નહીં, અને સોનું રૂપું કે આપે તે લઈ લે, તેની પાસે બાકરાં ઉટ હોય તો તેની રજ વીના ત્યાં જ નહીં, અને જ્યારે તેઓ પાસે જ ત્યારે તેઓ ઉપર સખતી અને વધારો કરનારની માફક જ નહીં, અને કોઈ હૃદયવાનને બડકાવ નહીં તેમજ ડરવ નહીં, અને એમ કરી તેઓના માલીકને તકલીફ આપ નહીં, અને ઉંટ બકરા વીંઠના એ ભાગ કર, તેમાંથી તેઓ એક ભાગ લઈ લીએ અને તે લીએ તેમાં દખલ આપ નહીં, પછી એક ભાગ રહ્યો તેના એ ભાગ કર, તેમાંથી એક ભાગ કેવા કહે વળી બાંધી રહે તેના ભાગ પાડ; એટલે સુધી કે જ્યારે તેઓ પોતાનો હક લઈ લીએ અને ખુદાના હક જેટલો બાંધી રહે તે વળને તે ખુદાનો હક લઈ લે, આ મુજબ કરવા છતાં પણ તે કહે કે આ વહેંચણી કખુલ નથી તો તમામને મેળવીને બીજું વખતે પહેલાંની માફક ભાગ પાડી પાડીને તેને લઈકેવા કહે અને તે પોતાનો તમામ હક લઈ રહે અને ખુદાના હક જેટલો બાંધી રહે ત્યારે તું લે; પણ ઘરાં ઉમરે પહેંચેલ અવયવ ભાંગેલ એણ વાળો લે નહીં:

જે સુસલમાનેના માલમાં જેના હીન ઉપર સંપુર્ણ લરોંસો હોય કે તે પોતાના ઈમામ પાસે પહેંચાડશે અને તેઓ વચે વહેંચણી કરશે એવા શખસ સીવાય બીજા ઉપર લરોંસો કરીશ નહીં; જે મહેરણાન હોય માયાળુ હોય અમાનતદાર હોય રક્ષણ કરનાર હોય સખતી કરનાર ન હોય તેઓને અરથાદ કરનાર ન હોય તકલીફ આપે એવો ન હોય એવા શખસ વીના બીજાને તેઓ ઉપર મુકરરર કર નહીં, પછી તારી પાસે જે કંઈ લેશું થાય તે તાકીદ અમારી પાસે મોદી આપ કે ખુદાના હુકમ પ્રમાણે અમો પહેંચાડી આપીએ; અને જ્યારે તારો અમીન લઈ લીએ તે વખતે તેને તાકીદ કર કે સાંધણીના બાચ્યાને જુડ ન હરે અને તેણું તમામ હુધ દોઈ લીએ નહીં કે તેના બાચ્યાને હુરકત પહેંચે અને સ્વારીમાં તકલીફ આપે નહીં અને એકજ ઉપર વધારે જોજ ન રાખે; અને થાંડી ગીંગેલને આરામ આપે અને જમીન અને લુલાને આરામ આપે, અને જે તળાવ ઉપરથી પસાર થાય ત્યાં પાણી પીવરાવે; અને ખડ વાળી જમીન સુકીને ઉજડ જમીન વાળા રસ્તાથી લઈ નજય; અને વચ્ચમાં આરામ આપે; ઘાંસ પાણી આપ્યા કરે; એટલે સુધી કે અમારી પાસે તાજા અને સારી હાલતમાં આવે; થાકેલા ફુણણા થઈને

આવે નહીં; પછી અમો ખુદાના હુકમ અને નબીની સુન્તત મુજલી વહેં-
ચણી કરીએ; આમ કરવાથી જેશક તમારો અજર સારો થશે અને ખુ-
ણી નળુક થશે ઈનશાઅલલાહો તથા. તરજુમો કરનાર મવલાના મોલવી
સહયદ આદતાખુસેન સાહેબ મરહુમ દીવલી વાળા.

(અખભારે ધરનાઅશરી)

* પરચુરણ. *

—૪૮—

ઘેરારુલઅતવાર માં લખેછે કે શીખ
મલઉન જનાણે ધમ.મે હુસ્યન અનો
ઉંટ લુંટમાંથી લઈ ગયો અને તે નાપાકે
કુદામાં જાહેર તે હુંટને લખેડ કરીને તેનો
ગોસ્ત લે.ક્રાને વહેંચ્યો,

આ ગાયનાની સુખતારને ખાયર હુણી
તેથી તેણે કુદામાં જેયા ધરેગાં એ ઉંટનો
ગોસ્ત ખાવગાં આગ્યો હતો તે તમામ ધર-
ની ગણુનો કરતી એતમામ ધરે પડાવી
નાખ્યા, અને તે ધરેગાં રહે। રાણો કિંદ
કિંદ નાખ્યા.

—૦૦૩૦૦૦૦—

એજ કીનાખગાં લગે છે કે સુખતારે
છમામે હુસ્યન અના કાતીદેને શોધવામાં
ધણી કેશથી કરી એટથે સુધી કે એ મલઉ-
નેના શુદ્ધમો પતો આપતા; અને સુખતાર
તેઓને કિંદ કરતા અને શુદ્ધમોને ધનામ
આપના.

સુખતાર જ્યારે ધમ.મે હુસ્યન અનો
કાતીદેને શોધી શોધીને કિંદ કરતા હતા
અને શુદ્ધમો પેતાના આકાઓને પડીને
લાતા અને ધનામ પામતા તે વખતે શુદ્ધ-
મેનું એટણું તો માન વધી ગણું કે શુદ્ધમો
પેતાના આકાઓને કરતા અને ફેંગા કે

સુખતારને કઢી દેયુ કે આ ધમામનો કાતીદ
છે નથી તેઓ ડરતા અને શુદ્ધમો રજી રહે
તેમ કરતા, એટથે સુધી કે શુદ્ધમો કહેતા કે
તમારી ગરદન ઉપર એસારો તો તે બધાખનો
પોતાના શુદ્ધમોને ગરદન ઉપર એસારાના, અને
શુદ્ધમો તેઓની છતીઓ ઉપર પગ લઈ.
કરતા હતા,

સુખતારનદિનાં સુખતારે એ મના-
ધનોથા ખુલ્લ ગરાહનો બદાં લાયો, ખુદાં
તથાં સુખતારના દંનાને આલી કરે.

—૦૦૩૦૦૦૦—

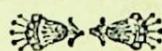
એક ખુલ્લગારને લાં એક આરણ મહે.
માન થયો ખાલું ખાધા પછી તેણે કણું
શરખત (પીણું) આપો, ખુલ્લગારારે પુ-
છું કેવું શરખત ચાડો છો ? તેણે કણું એ
શરખત (પીણું) ચાહું ખું કે જ્યારે તે
ન મળે ત્યારે તમામ શરખતથી માનવંતુ
અને ખ્યાં હોય, અને જ્યારે મળે ત્યારે
તમામ શરખતો કરતા હલકું અને કદર કીના-
દું હોય તે, આ સાંગાને તેને પીવાનુ
પાણી આપ્યું.

—૦૦૩૦૦૦૦—

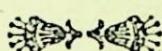
આગ કરતા ભાઈનો ભરતએ વધારે છે
શયતા વાળી ચીલે ધણે ભાગે ભાઈથી થાય
છે, જેમને દ્વારા કુન અનાજ ધમારતી લાકડા
તેમજ તગામ ધારું પણ જીમીનમાંથી નીકા-
ળે છે,

—૦૦૩૦૦૦૦—

કુદામાં એ જણુ પડોશી એક ખીલ
સાથે જગડો કરતા હતા, લોકોએ જગડાતુ
કારણુ પુછ્યું તો એક કંઈં કે મારા ધરે અ-
હેમાન આવ્યો તેના માટે એકરાની સુંડી લા-
ગ્યો; તે ખાઢને ખાહેર ગયો પછી મેં તે મું-
ડી અને ખોપરી ધરની બાહેર ટાંગી કે તે જો
દને મારા દુશમનો બણે; અને ખીલ જણે
કે આજે મેં સુંડી ખાધી છે, પણ તે જો.૫.
શી આ પડોશીએ ઉપરિને પોતાના ધરે ટાં-
ગી તેથા લોકો સમજશે કે તેણે સુંડી ખાધી
છે, તો હું ઘરચ કરું અને આ પોતાનું નામ
વખારે તે કુમ બને ?

અનજુમનથી થતા ઝાયદા.

આનજુમન અથવા મેદ્દીલ વી.૦ સ્થાપા
તેના કાયદા સુજાતા સંપ કરીને અમલ કરું
વાધી ધણાં ઝાયદા થાય છે; જેમકે હીંદુસ્તા-
નમાં સુઅર્ડેર નગર શહેરમાં અનજુમને
જાઓડીયદુષ સ્થાપવામાં આવી છે, તેથી
ધણા ઝાયદા થાય છે, તેગાંતા કેટલાંક ઝાયદા
નીચે સુજાતા.

૨—અગ્રહુલ્લાદપુરમાં એક મહરેસો જા-
રી થયો, ચાગીસ રૂપીયા મહીનાનો કણો કરી
એ મોઅદ્વીમ રાખ્યા.

૩—ખરામ રીવાજે બંધ થતી શુંડ
થયા; જેમકે કોઈ મરી જય તો છોકરીયેને
ભામ આપતા ન હતા અને છોકરા વેંઢ્યી
લેતા, તે મબકુર કરીને શરા પ્રમાણું અમલ
કરી છોકરીયેને પણું ભાગ આપવામાં આવેછે.

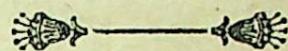
૪—વિધવા એારતો તેમાં ખાસ કરીને
નાતી વધની વીધવાને એસારી ન રાખતા નિ-
કાઢ કરી દેવાનો રીવાજ ચાતુ થયો; અને
દ્વાર સુધીમાં પાંચ નાતી વધની વિધવાના
ખીજા નીકાઢ કરવી આપ્યા.

૪—અનતા સુધી સુકદમા ડોરટમાં ન
લઈજતા આપસના સમજુતી ઉપર આવતા
નો રીવાજ ચાતુ થવાની તજવીજ ચાલે છે.

૫—શાહી ખુશાહાલીમાં ખરામ અને
ફરામ રીવાજે છે તે તરફ કરવામાં આવે છે.

મસજુદ બનાવવી કે ધમામવાડો !

મસજુદ બનાવવામાં ધણો સવાય છે;
સાથે કેટલોક શરતો પણ છે કે મુસલમાન
કડીયા મજુર પાસે પાક ચુના માટીથી અના-
વબો અને તથાર થયા પછી તેને નજુસ કર-
વી નહીં, કાદર અને મુશરીફને અદ્દર પેસ-
વા હેવા નહીં; અને આપણા લોકોમાં કેવો
રીતે મસજુદો બનાવે છે અને કેવી રીતે
પાક રાખે છે અને અદ્દણ સંચયે છે તે સર-
વે કોઈ જાણે છે, માટે જેઓ પાક રાખા
શકે નહીં અને અદ્દણ જળવી શકે નહીં
તેઓ ધમામવાડા તરીકે મકાન બનાવે કે તેમાં
નગાજ પડાય, મજલીસ થાય, અને મહરેસાનુ
પણ કામ ચાલે.

પંદર કરોડ રૂપીયા હીદાયત માટે કોઈ કાઢનાર છે?

અરે નાણ તને કાંઈ આકદલ છે કે
નહીં ? શું મગજમાં કાંઈ ખામી આનો ગઈ
છે ? અરે આપણા ખોલ શીચ્યા ધરનાયશ-
રેમાના કોઇનો પાસે પંદર કરોડની પુંચ પણ
નથી કે તમામ આપી દીઓ; મને અન્ય
થાય છે કે આ શખ્સ કયાંથી યાદ આવે ?
અરે પહેલે જરા વીચાર તો કરવો હોય ક
એટલી મોટી રકમ કેની પાસે છે;
સાહેય ગુરુસે થાગો નહીં એટલી મેરી

રકમ યાદ આવવાનું કારણ અગરચે કોઈ પણ છાપું વાંચવાની કુરસત નથી પણ છાપા ચોપાન્યા વિગેરે આવે તે જરા ઉપર ટપકે ભયાળા જેવામાં આવે છે. તેમાં કોઈ ભયાળું પસંદ પડ્યું તો વાંચું પણ ખરો, અમરેલીના છસલાગ જેઝેઠમાં પંદર કરોડની અમેરીકન સખાવત ભયાળા નીચે આ પ્રમાણે વાંચ્યું.

નયુ યોરકનું “ઇવનોંગ વરલ્ડ” પત્ર જણુંને છે કે ચીનાઓને ષ્ટોર્ટી ધરમમાં વટલાવવાની કોશેશની શરૂઆત તરીકે ચાનમાં શાળાઓ ઉધરના માટે અમેરીકન કરોડયતી મીંઠ જેન ડી. રોકડેલર ઇ. ૧૫ કરોડની રકમ આપનાર છે. મીંઠ રોકડેલર એવું ગાને છે કે પહેલાં મીશનરીજોગે લેઓને કોણથી આપની જેમણે અને તે પણી તેણોને વટલાવવાની કોણેશ કર્યો જેઠણે.

તથો વીચાર થયો કે એક અમેરીકન ચોટાના મન્ડિયતા દેખાવા માટે પંદર કરોડ જેટ્ટી ગંબદર રકમ આપનાર છે તારે આ પણુમાનો કોઈ સખી મરદ શું આપનાર નીકળી શકે નહીં? કે તેથી હીન છસલામનો ઘણો દેખાવો થાય.

હીસગાં છે કે કારે ખૈરમાં વાપરવાનો સવાય છે, તેમજ આપનારને પણ સવાય છે, તેથી એવા શાંદ નીકળી ગયા, પણ કુન્તો થઈ તેમાં શક નથી, તે એક કરોડને પદ્ધતે લાખ કહે તે તો હરકત નહીં, એ પણ વીચારવાનું છે કે પંદર લાખ પણ આપનાર હોય છે? અલાયત ખુલ્લાના બંધા છે નથી એમ નથી કેટલાંક પચાસ સાઢે એંથી લાખના ધણ્યું છે, તેઓ જે હીભૂત કરી જિસ મિલિયન કંપનીને પંદર લાખ આપે તો શું બનવા જેગ નથી? સા માટે ન આપે? શું નાખો હેવા છે? નાના એ તો ખાસ પોતાનાજ કામ માટે છે. એવા લાણો પતીને બંગલા વાડી ધોણગાડી અને ખાગ ભરીયાં; અને દીર્ઘાની લેદુરવાળા મકાનનીના

જરા પણ ચૈન આવતું નથી, તો મરવા પછી કયામતને દીવસે એ ચીજે ક્યાંથી લાવશે? હાલ પહેલેથીની તાં જેકારણ કરીયાપે તો થાય, ચાહીંના આગ બગોચા મારીના અને લાંના જવાહેર અને મોતીના છે.

તો શું મારીના મુખમાં હીરા, રેતીના મુખમાં મેતી, ધારના મુખમાં રેશમ, પીતળના મુખમાં સેતું! ધેંસના બદલામાં ષીરીયાની, પાણીના બદલામાં દુષ્યાર કેવા કોઈ ખુલ્લી નહીં હોય? અલાયત હશે છું હોઈ પણ અલાહોનો બંધો નીકળે ખરો, પણ આજું બાજું વાળા રોકે ટાકે અને ખાડકને નહીં તો આ કામ થાય, પણી જુદો હીનનો કેવો ડંકો વગે છે અને છસલાગની કેવી ચહું થાય છે.

આદેસ આ કામમાં કેશીશ કરનાર ની કાગતા નથી, ધણ્યું જતના ઇડ અને ખાતા ઉદ્ધારે છે પણ પાંચ દસ જણું લાયક માણ્યુસ હીભૂત કરી બાસાર કુમર બાંધીને હીદાયત ઇંડ કાઢી તેમાં લાગતા વળગતાઓનો કુદી કુણો બરાવે તો મારી સમજ સુજાય સુજ્ઞાપ જંગાર અને માડગાસકર વીંમાં દસ પંદર લાખ ઇપીયા થધ લય, તેના મેગારો ટસ્ટીયો રોકટરી મેનેજર વીં દીનાર લાયક અને અમાનતાદાર સાહેયો સુકરર ઉરીને હીદાયતતું કાગ ચવાવે તો દુંડ સુદૃગમાં જ્યાં જુદો લો મદરેસા મસજિદ ધૂમાગવ્યાડા વિગેરે થાય અને ચારે તરફ શીચા ધસનાચારી ગાજડાનો ડંકો વાગે.

અરે એટલી ગોડી રકમ હોય તો હોંદુસ્તાનથી પણ આગળ વધી ચીન જ્યાન અનેરીકા વીં વીં હીદાયતતું કામ ચાલુ થાય,

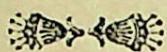
અગર કોઈ ભાઈસાય આ મારા વિયારને શેખ ચીલવીના વીચાર સમાન ગણ્યુશે એવો ગુમાન રહે છે ડાપણ તેથી મને હરકત નથી અને જે છનસાંથી બારીક નજરે જુદે તો આ મારો વીચાર શેખ ચીલી જેવો ન ઘનવા

જેવો નથી બલકે અનવા જેવો છે ધનસાન
શું કરી શકતા નથી ? જે આહે તે કરી શકે
છે કરોડો ઇંગીયાના ખરચવાળી રેલ, લાણેના
ખરચવાળા કરખાના ધનસાનેજ કરેલ છે, શેડ
આદમજી પ્રસાધની સખાવતો ભશહુર છે
ગામો ગામ ભદ્રેસા ઉપરાંત ગરીણ તાલીએ
ધનમને જોરાક પેશાક આપી તાકોમ આપવી
તેમજ આપણું દોકાંના શેડ કરીનભાઈ ધિં
રાહીની આરક્ષતેજ યતીમોને તાલીએ આપવી
આવા પીવાનો ખરચ આપવો, સુંઘાધની આલી
શાન શીથાહ ઉસ્તાઅશરી ગસજુહ અને
તેને લગતા કેટલાંક માળા, જંગારમાં
અને અસજુહો કેટલાંક ધમામવાડ, કરબકા
અને અસરાના સુસિરખાના, વી૦ વી૦ લાખો
ઇંગીયાની રકમો ખરચ કરનાર આપણેજ
છીએ, તો એક મહેનું હીદયત ઇંડ શા
આડે ન થાયેં આપણું હીદયત ઇંડ જુવો
કુન્જો. મેનેજર આ તમારો સેવક અધીપતી
રહેનગત છે તેણું વીસ વરસ પહેંચા એવી
ખાલીશ કરેલીકે ઇકત પંદ્ર ઇંગીયાનો નહીનો
નો કોઠ આપે તો હીદયતહું કામ કરે, પણ
લાંઘી સુદૂર સુંધી કોઠ મહ્યું નહીં છેને એક
વરસ ભાટે શેડ જમાલભાઈ હીરજીએ અસો ઇંગીયા
મોદીલી આખ્યા તે વખતે બહે દીનના કામમાં
રહેલા ગયો તેથી ભાવનગરવાળા મે૦ સલેમાન-
ભાઈ કરીનભાઈ હાલ મહુવાના ભદ્રેસાના
ગોઅલ્લીને ઇ ૧૨૩ તો પગાર કરી હાલરોઈ
ઉપર કીનાઅત કરતું રાજ કરી કુકડ મોકલ્યા
તે પણ કેટલેક વરસે વળી હીદયત ભાટે કોઠ
શીશ કરી અને ઇ ૧૨૫ આશરે એકદિન થયા
પણ દોઈ હીદયત કરનાર મહ્યું નહીં બંધાએ
ઓપાન્યુ કાટેલ તેથી કુરસત નહીં તો પણ એટદ
ધી૦ જથું અમુક સુદૂર નહીં યોડા ઇંગીયા ખ
રચ્યા, બાકી રલ્યા તે અમદાવાદ પાસે બટવામાં
ભદ્રેસો કરીને પુરા કર્યા,

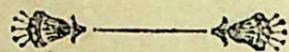
તે પણી યોડા વરસ સલ્લર કરીને વળી
પાંચ વરસ થયાં કોશીશ કરીને હીદયત ઇંડ
કાદ્યું તો ખુલાએ તથાલાઓ સખી ખીરાદરોને
એવી તૌશીક આપી કે જમીન આસભાનનો
કુરક થધ ગયો, કે એક વખત એ હનો કે
એક વરસ માટે હોટસોના ઇંઝાં હતા લાં અ-
લહરાદ્યો લીલાબાદ દર મહીને હોટસોનો ખરચ
રાખવાનો સામાન કરી આપ્યો (ખુલાએ-
તથાલા આપ સખી ખીરાદરો એ ઇંડમાં ગ-
દદ કરનારના તમામ નેક મનલાગ પુરા કરે)
તો આજ પ્રગણે ખીજા સાહેંગે મહુર હીમ્બત
કરી હીદયત ઇંડ કાઢે તો શુદ્ધ મહીને
હોઠ હજાર વાપરી શકે એટલી લાકાત વાળું
ઇંડ થાય નહીં ? થાય તો ખરે પણ હીમ્બત
કરે કોણું ? સુનાફેડો અને હસાફોરોની
અદેખાઈની ધર્મ ખમે કોણી ખલા ! અરે એવા
નેક કામમાં આડ પડનારની તોહમતો સહન
કરે કોણું ? પોતાના અમુદ્ય વખતો ભોગ
આપે કોણું !

અગરદ્યે એવા ખાહાડુરો છે કે મેં કલા
કરતા પણ મોટા ઇંડ ઉભા કરે પણ કોશીશ
કરનારની ખામી છે, આતમારો અદના શેવક
એ કામની કોશીશ કરતે પણ ધરનાઅ શરીને
દાવો કરનારાભાંધીજ કેટલાંક જાલીમેણે એ-
ટલી તો સુસીઅત પહેંચાડી છે કે ગોયા કમન
રમાં તાક નથી, તો પણ જે સુંઘાધ જંગાર
માડ ગારાકર રંધુન અને કરાંચીના ખીરાદરોખાંથી
ઘે નાર ચાર દીનદાર મોહીણે અહલે બેઠે
અતદાર સાહેંગે મહુર આ જુના પુરાના
શેવકને લગે કે ખુશીથી આવને તન મન અને
ધનથી મદ્દ કારીશું તો જે કે હશુ સુંધી
કોઠ જતનો ઇંગે કરવા નીકળ્યો નથી તો
પણ તવક્કલ કરી પોતાના કારોખારનો બહેન
બસા કરી પોકો અને ધડકી લઈને એ હેરે
ગામમાં જથું સારી રકમો ભરાવી ત્યાજ કુર્યા

એ ને રી હીદાયત ઇંડ રથાપી ઇતેડમંદ થઈને
આવે અલખાણ નકારા સમજકું નહીં જો
અસર થયો તો સુધ્યાનનદાદ, અને દાહેન.
જાતના એક ખુણામાં પડ્યું રહે તો પણ સ-
વાળથી ખાલી નથી કે કુલ નહીં તો કુલની
પાંખડી મહાશે.

જુદી જુદી હોસો.

૫૦ ૧૭૮૫ આપે ફરમાયું કે મોચામી-
નની હાજર પુરી થવા માટે ચાલકું તે મારી
યાસ હળવ યુદ્ધામ આજાદ કરવા કરતાં અને
હળવ દેડાણીન અને લગામ વાળા ઉપર મા-
ણુસેને એસારીને જદાદ કરવા માટે મેઝલું તે
કરતાં બેદતર છે.

નાણુવું જોઈએ કે આવી અખકે આવી
પણ વધુ સવાઅતી હઠીસો મેચ્યમીનની હાજરત
પુરી કરવા વીશે ઘણી વારીન થઈ છે, પણ
આતો ઇકત હાજરતપુરી કરવા ચાલતામાં ગોટલો
સવાઅ છે, હાજરતપુરી થાય અથવા ન થાય
તે જુદી વાત, અને હાજરતપુરી કરવી તે કાઈ
પણ હાજરત હોય નાની હોય કે ગોદી હોય.
કોઈ વખતે ઇકત એં નેક શાળ કહેવાથી
અથવા પાણીના એક જામથા મેચ્યમીનની હા-
જરતપુરી થાય છે, ભજસુઅએ વરામને આવારે
લખે છે કે હજરતે ધીમામેહસન અઠ ઇરમાયં
કે ને મેચ્યમીન ખાલોસ દીલથી ખુદાની છગ-
ાત કરે તેને દુન્યાની તમામ નેચ્યમતનો ઇકતા
એક લુકમે! કરીને તેને અવરાનો આપુ તો પણ
હું એમજ સમજુ કે તેનો હક આદા કરી શ-
ક્યો નથી; અને એદીન હોય તેને દુન્યાની કોઈ
પણ નેચ્યમત ખાના આપુ નહી એટલે સુધીને
તે ખુબ અને ખાસથી મરવા પડે તે વખતે

અગર તેને પાણીતો એક જામ પીવારાખું તો
એમ સમજુ કે તે પાણી પાસું તે ઈસરાંદ
કર્યો એટલે નકારાં ગયું. ૫૦ ૧૭૬૮ માં હ-
જરતે ઈમામે હુસેન ચીઠ થા રોવાયત કરો છે
કે આપે ૫૨માંથું કે મેં મારાનાના હુચ રસુદે
પુદ્દાસ૦ થી સાંભળયું છે કે નમાજ પણી
અફલ અઅમાન એ છે કે શુનાહના કામ-
વીતા હુર કોઈ રીતે બારાદરે ગોચરીતના
દીકમાં ખુશો પહોંચાડવી.

₹० १७२७ ने कांध मोआभीननी गोपत
करे तेनो रैन्जे अतीव थाय छे अने वज्र
तुमी जय छे, क्यामतने हीवसे सुरक्षार करता
पथ भराय बद्दो तेना अंगभाँथी नीकण्डे
अने ते अद्येथी भडकरना लोक्ने मँग पहां
यशे ₹० १७८८ कांध बाबादरे मोआभीननी
गोपत करतु हेय तेने कांध २६ करे अने ते
मोआभीन तरक्की जवाब आपे तो ने २६ कर-
नारनी दीन अने हुन्यामां हजार जातनी अही
हुर करे, अने गोपत २६ करी शक्तो हेय अने
तेने २६ करवानी सता पथ हेय छां २६ न
हुरे अने तेनी खुराइ सांभण्णो चुप द्वेते
बेट्सो युनाह ते गोपत करनारो थशे तेथी सी०
तेर गण्डो युनाह ते सांभण्णनारने थशे.

କିମ୍ବା ତାହାର ପାଦରେ ଏହା ଆମେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

કારે ઐરના નાણાની પહેંચ.

- ૧.) શેડ અલ્લીભાઈ માવળુભાઈ લાલપુર,
આપે ગઢાના મેળાવડામાં દીતરાના
આપ્યા તે લાંબ ભાવનગરના મેલની
સાહેબને હક્કારને આપવા આપ્યા.
- ૨.) શેડ કાસમભાઈ લધાભાઈ મારવાઈ. ૨૨
નિલા ૬૦ અણ્ણાસ અઠના રોડા મુ-
ખારકાં મોછલવાના.
- ૩.) શેડ હુસેન અલ્લીભાઈ સુંદરલુભાઈ ૫-
નેતન પાક અઠના નામના.
- ૪.) શેડ કરમઅલીભાઈ સુળળુભાઈ ૫૨-
યાર ૭૨ કરાંક ૫ન્નતે પાકના સદકા-
ના, અને રીતરાના.
- ૫.) શેડ મનળુભાઈ થાવરભાઈ મોહનડાવા
૮ મજલીસ અટે તેમાં ૬ મજલીસ
કરી ખાડી ૪૦ હવે પણી
- ૬.) શેડ ગુલામઅલીભાઈ દેવળુભાઈ
૧૫ાં ભાવનગરના મદરેસામાં મોકલ્યા
પા ૪૦ એ મજલીસ કરીશું.
- ૭.) શેડ હાજ તુરગોદમદભાઈ દેવળુભાઈ
૪૦ એ મજલીસ કરીશું.
- ૮.) શેડ હાજ જુમાભાઈ રાજનભાઈ સુંઘ-
ધ, આપ ૬૮ અને મહીનએ સુતુલ્લ-
રાની જીયારત કરી આવ્યા તેની ખુ-
શાહીલીની મજલીસ કરીને વાપર્યો છે.
- ૯.) શેડ વાલળુભાઈ મેડરાલીભાઈ માંદ
વાતાના. ગરીબોને આપવાના હીદાયત
કુંઝમાં મોકલ્યા પણ તે આપાય નહીં
તેથા ગરીબ સુસાફરોને આપ્યા.
- ૧૦.) શેડ ગુલામઅલીભાઈ જાફરભાઈ લીની,
આપની ઘરવાળી બાઈ નેતા બાઈ
૧૯૬૩ ના પહેલા ચૈન સુદ ૧૫ ના
ખુલાની રડમતે પહેંચ્યા તેની દુષ્ટા
સવાઓ મટે કરળા મોકલ્યા.
- ૧૧.) શેડ રેમતલાભાઈ દુંગરથીભાઈ ભરપાય
લાચાળા મજલીસ કરી છે.
- ૧૨.) શેડ સુસાભાઈ જુનણુભાઈ મજલીસ
કરીશું.

- ૧૩.) શેડ હાજ તુરમોહમેદભાઈ દેવળુભાઈ
વરોરા, સદકાના તથા રીતરાના.
 - ૧૪.) શેડ નાસરભાઈ વીરળુભાઈ ખાગમોયા,
આપના તથા શેડ રેમતલાભાઈ ભન-
ળુભાઈ તથા શેડ રાશીદભાઈ નાનણા
ના રીતરાના.
 - ૧૫.) શેડ ધરમશીભાઈ લધાભાઈ માંદવાતા
નાના દીતરાના.
 - ૧૬.) શેડ પીરભાઈ રમણુભાઈ હણુદીયાણુા
દીતરાના,
 - ૧૭.) શેડ મનળુભાઈ સુલલુભાઈ હણુદીયાણુા
દીતરાના.
 - ૧૮.) હાજ સુળળુભાઈ મોનેદીનાભાઈ દીતરાના
 - ૧૯.) શેડ ધસમાંદલભાઈ હાજ જમાલભાઈ
લાસુ દીતરાના,
 - ૨૦.) હાજ ખુદ આગલાવા ૬૦ અણ્ણાસ
અઠ ના.
 - ૨૧.) શેડ સવળુભાઈ નાનળુભાઈ એ કુરાયાન
ખતમ કરાવીશું.
 - ૨૨.) શેડ અસદલાભાઈ મેગળુભાઈ ૬૦ અણ્ણાસ
અઠ અઠના
 - ૨૩.) શેડ દેવરથીભાઈ પોધાભાઈ ૬૦ અઠ
અઠ ના.
- મજકુર રકમો પેટે ૩ ૧૦૦) કરણ-
લાંગો મોચાલ્લા જનાએ શેખ હાજમોહમેદ
હુસેન સાહેબને હુંડી સુંઘધથી મંગાવી ને ક-
રાયા તાં ૨૦-૫-૦૭ ના મોકલી. અને
૩. ૧૫ ની નોટ લખનગી જનાય આકા સધ-
યદ છસન સાહેબને તાં ૨-૪-૭ ના મો-
કલી, યોડીક રકમ અને આવતા સધયદ વીં
સુસાફરોને આપી વાજ આપીશું, ખુદાએતા
આલા એ સરવેતે જાઓ પૈર આતા ઇરમાન.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

હીદાયત ઇંડની ઇતોહ.

૬૨ મહીને ૩ ૧૫૦) નો ખરચ.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

ખુદાના ઇઝ્લો કરમથી હીદાયતતું કામ
ધમવોકાર ચાલે છે, પાંચ જગ્યોએ તો ખુરે.

મુરો પગાર અનેથી અપાય છે, તણુ ઠેકાણે
અરધો પગાર અનેથી અપાય છે, અને બીજુ
ચાર પાંચ જર્ખોએ યોડી યોડી મદ્દ છે કુલ
૧૪ જર્ખોએ થછ દર મહીને રૂ ૧૫૦ નો
અરથ છે જેની તફસીલ ગયા અંકમાં લખી છે

ખુટવડા માટે એક મોઅલ્લીમને મોાંદ્યા
પણ તેઓની તણીયત બરાબર ન હોવાથી પા
છ આપણા રૂ ૧૩ ખરચ થયો, એ જર્ખો
એણી થછ તેને બદલે ઘોગકામાં મોમનાંનો
નો ૨૦૦ ધર છે તેઓ માટે રૂ ૧૦ નો ૫
ગાર કરી એક કામ ચલાળી સુલખાંને રાખ્યો છે
કું તેઓ સર્કાર ઉપરથી ઉત્તરી જય છે તે અનુ
દ્ધવે અને બચ્ચાઓને તાલીમ આપે ૨૪
ખાણકા આવે, છે.

કારીનારમાં બાળકોની સંપ્રયા વધીને ૪૦
ની થઈ છે.

નંનદશહરમાં રૂ ૫) ની મદ્દ આપતા હતા,
પણ લાં બચ્ચાં એકદમ એણી થછ કુઠત એ બચ્ચા
પડનાર છે, અને બીજે લાભ લેતા નથી
એવું ચોડસ સાંભળવાથી તે મદ્દ બંધ કરી
છે. તેને બદલે કઠન અથવા રેમકી બજારમાં
રૂ ૧૦) ની મદ્દ આપવા મનજુર કર્યું છે.
રાન્નુલામાં મદરેસો જરી થયો છે, લાં રૂ ૫)
દર મહીને મદ્દ આપવા ચાલુ કરેલ છે.

અરેવાહુમાં હરેશની જમાયતની નમા
જ થતી હતી, હવેથી જુમ્માની નમાજ પણ
થાય છે આન્જુબાણ્યુ ચાર ચાર માઠલ છેઠેથી
જુમ્માની નમાજ માટે ભીરાદો આવે છે.

હીંદ્યાત રૂડિમાં આવેલા નાણાની પણ્ણાંચ.

૫ શેડ કાસમભાઈ લઘાભાઈ મારવાધવાળા,
ભીમારીથી શીક્ષા મળવા માનતા ગાને
લી તે રીક્ષા મળા.

૫ શેડ ગુલામઅલીમાર્ઝ જાદુરભાઈ તુરમાં
મદ લીંડીવાળા આપતી ધરવાળી બાઈ
જેના બાધુની રહેણા સવાય માટે

૧૦ શેડ હાજી રાજનભાઈ જુમ્માભાઈ મુંબાઈ
આ વરસે હજ અને મહીનાં મેટુ
બ્વરાની ગીયારત કરીને આવ્યા તેણી
ખુશાલી માટે.

૧૦॥ શેડ મોહમ્મદઅલી કરમઅલીભાઈ ચાં
દેર બજર માનતા પૂરી થયાથી.

૫ શેડ તુરમોહમ્મદભાઈ જમાલભાઈની કુ
ભાવનગર નીચે લખેલા મરહુમોની રૂફ
ના સવાય માટે.

હાજી સાલે મોહમ્મદભાઈ જીવાભાઈ.

સુખી લાલાભાઈ નયુભાઈ.

સુખી જમાલભાઈ નયુભાઈ.

૨॥ શેડ હાજી તુરમોહમ્મદભાઈ દેવજગાંધિ
વરોરા,

૧૭॥ શેડ માધુભાઈ શામજીભાઈ માઈવાતાનાથી.

૧૦॥ શેડ શવજીભાઈ નાનજીભાઈ મ.૪ં રા.
તાનાના.

૧૦ શેડ રેમતલાભાઈ અલાનાભાઈ હીંગના
ધાર આપના રૂ ૨૦૪૬ અન્નહલાભાઈની
શાદીની ખુશાલી માટે મોાંદ્યા.

ખુદાએતાબાલા એ સરવેને જરીએ ઐરે
અતા રૂરાબાબે.

—૦૦૦૮૦૩૦—

પરચુરણુ.

—૦૦૦—

રાણપુરમાં—ધમામવાડો લેવા રૂ ૨૫૦)
બંહે ખુદાના આવેલા, ને લેવા ઢીલ થવાથી
અમોએ તાક્ષીદ કરી તેથી રૂ ૨૫૦)માં એક
મકાન વેગાતુ લઈ રણસ્ટર કર્તાંયું, અને રૂપી
યા અમારી પાસેથી મંગાયા, તે અમોં મો
કલી આપવાના હતા લાં બીજે ઢીલસે શેડ વલીભાઈ
વસરામનો કાગળ આવ્યો કે અચે
ઓળના પાંચ ધર હતા તેમાંથી એ ધર કુટા
લાંક કારણીથી સામી પાટીમાં ભળી ગયા, હવે
કુઠત વણુ ધર માટે મકાન લેવાની જરૂરત ન
થી માટે રૂપીયા મોકલવા નહીં, હવે એ રૂ
મ મોકલનારને પુછાવી તેઓની મરજ સુજાય
અમલ કરીથું.

ખુશાખુખરી (૧)

વાનેરા કાડોયાવાડાળા મોહીણે અહુલે
એતે અતિબાર શેડ અલાદીનભાઈ ધર્મરાહીમ ગયા
કાગળું મહીનામાં જીયારત કરવા ગયા હતા તે
ખુરી સાચે આવ્યા, અને છી આવતી મોંસ-
મમાં હજ કરવા જરો, એ સાહેં વીજપ
ડીના મદરેસામાં હ) નો મહીનો આપે છે,
અને લાંની મેહફૂલ જનાવામાં પણ તનમત
અને ધનથી મદદ કરી છે,

અને વીજપણીમાં ૩૦ જણું નમાજ થયા
છે એની વજુ કરવા તથા નહાવા મારે હોઝ મહુરા
વાળા શેડ આનનોદમદ અલોભાઈ જેણાએ બં-
ધાવી આપ્યો છે ખુદાને કરીએ એ સાહેનોને
જીજાએ ઐર અતા કરે અને અમોને જીયારતા
નસીબ કરે.

લીઠ ખોજન શામજી પીરભાઈ.

વીજપણી ૧૫-૫-૭

ખુશા ખુખરી. (૨)

લીયડી. કાડોયાવાડી—મસજીદ તથા ધર્મા
મચાય મારે એ કામના સેકેટરી મીઠ તુરમો-
હુમમદભાઈ વેલશીભાઈને નીચે સુન્દર અમારા
હસ્તક મદદ મળી છે.

૫૦) આનઅહાદુર શેડ હાજરસાજનભાઈ લાલ-
જુભાઈ સીકંદરાબાદ.

૫૦ શેડ મોહમ્મદભાઈ ધસુદ જુમાણી ટાંડુરે.

૨૫) શેડ અલોદીનભાઈ માવજાઈ સીકં-
દરાબાદ.

૨૫) શેડ. રહમતુલ્લાભાઈ અલીદીન હેદ-
રાબાદ.

૫૫) અમોએ વાસણ વીઠ મારે.
લીઠ રહમતુલ્લાભાઈ ડાયાભાઈ
હેદરાબાદ તાઠ ૧૦-૫-૭,

ખુશા ખુખરી. (૩)

હોઝમા ભાડગાસકરમાં આપણા ખીરદરો
ના ૪ ઘર છે. મોહરમાં મજલીસો અને જ-
નવાનું સારી રીતે થતું હતું.

સાટોફીકેટ.

અમો નીચે સહી કરનારા આપણા ખીર-
દરોને અગજ કરીયે છીએ કે આ વરસે અમો
હજ કરવા ગયા હતા, તો મહીનાના સુતવલ્લી
જણાએ શેખ સાલેહ અમરદલ્લાહે અમારી ધર્ષણ
ખાતર ખરદાસ્ત કરી છે, અમોને વખતો વખ-
ત જીયારત પણવતા, યંધું સાચે આવ્યા, અને
કોઈ જલની અમોને તકલીફ આપી નથી, અને
તેઓ સાચે હોવાથી રસ્તામાં બહુ વીઠ ની
ણીક નહતી અને દરેક ચીજ આસાનીથી મળ-
તી, મારે સરે સાહેનોએ તેઓને લાં જિતરંબ,
અને યંધું વીઠ જલું તો તેઓને સાચે લેવા,
એ સાહેં વણ્ણા લાયક છે.

સુંબદ્રધ્રાળાની સહી.

હાજી મોહમ્મદ બાકેર.

હાજી કરીમભાઈ સુસાઙ્ઘાશમ.

હાજી મોહમ્મદ જુમાબાઈ.

મસકંતવાળા.

હાજી સલ્માન હાજીયાણી.

હાજી જાફરભાઈ મોહમ્મદમલી.

હાજી ગુલામઅલી અહમદ.

જુદા જુદા ગામ.

હાજી મોહમ્મદ વાલજી.

હાજી બહાદુરઅલી માવજી.

હાજી કરીમ જાણુલ.

હાજી જાફર પીરમોહમ્મદ.

હાજી સાલેહ મોહમ્મદ ધાલા.

પાજ પણ કેટલીક સહી છે.

વક્રે.

શેઠ ગુલામઅલીભાઈ નાફરભાઈએ ચોતાની ધરવાળી નેતા બાધ ખુદાની રહમતે પહોંચી તેઓની ઇહના સવાખ માટે માઝાપના હુકની પચીસ કીતાખ વક્ર કરી છે, માટે ચોરેજ અરધો આતો આકોકાવાળાએ એક આતો મોદલી મંગાવી લેવી.

૦૦૦
પહોંચ્ય.

રદ્ડીકુલ મોઅમ્મિત — પહેલે માસીક હતું તે ન કાઢી શકવાથી બંધ પાડી કેટલીક ખુદુંતે હેમાસીક કર્યું, તેનું પણ વરસ પુર થયું નહીં અને બંધ પાડ્યું, તે હવે લાંબો સુદૃતે નવે સરથી ગયા રળીકુલઅન્વલથી બાહેરપાડી ન જો અંક બેટ તરીકે મળ્યો તે માન સાથે સ્વીકારી ચડતી થવાની આશા રાખીએ છીએ.

અને તેના અધીપતી હાજી અલાઈનભાઈ ગુલામહુસેન ટાઇમસર બાહેર પાડી શકતા નથી તેથી લખે છે તે કામ ઉપર બાહેના મેનેજર રોકેલ છે, તો હવે ઉમ્મેદ્દે કે ૮ પાનાના માસીક ઉપર અધીપતી તથા મેનેજર એ નાણ તન મનથી મેહનત લેશે તો ટાઇમસર બાહેર પાડી રાક્ષણ, અમે સંવેદ સાહેબને ઉતેજન આપવા ધલ્યેમાસ કરીએ છીએ, અને તેના અધીપતી અને મેનેજરને પોતાના વાયદા ઉપર દ્રદ્રની રેઝ્યુલર બાહેર પાડવા ભલામણું કરીએ છીએ.

ગદડણા મેળાવણી ચોપડી મળી, તેની દુંક દ્વારાકાત અમોએ છ થા અંકમાં છાપીછે, તે ખુલાસા સાથે ચોપડોના આકારમાં છપાવીને પ્રગટ કરેલ છે, તે આ માસીક સાથે વેણુંતા શેઠ મોહમ્મદઅલીભાઈ અખદુલઅલી ભાઈ ન્યાયાધીશ સાહેબે લખેલ પણ ચોપાન્યા કર્યે જઈ ન શકવાથી અમે વેંદચી શ્રદ્ધા

નહીં તેથી તેઓએ કેટલેક ડેકાણે મોકલી છે; યેડી નકલો અમોને પણ મળી તે માન સાથે સ્વીકારી અને આતે ૫—૭ નકલો વેંદચી છે.

ભાઈઅંધ, ધરસામ જેઝેટ, પેલીટીકલ બોંઘો; મેમણુમીન, હીદાયતુલ માઘમેનીન, ધરસામ જેઝેટ, અખયારે ધરસામ, મળ્યા કરેછે, એ સર્વેનો આભાર માનીએ છીએ.

ખુલાસો.

હીદાયતદંડનો હીસાગ દરવરસે છાપીએ છી એ, આ વરસે પલેગ વીઠ ના સંબંધથી ગ્રેમ બંધ રહેવાથી બાહેર પાડી શક્યા નથી તેથા ધીઠ આ વરસ પુર થાએ એ વરસાનો હીસાગ સાથે બાહેર પાડીશું.

શેઠ કરમાલીભાઈ સુળજુભાઈ અઠી ઇરાંકં માં અકાડા થઈ શકે તેમ નથી, અને બંધ્યા તું નામ પણ લખ્યું નથી, માટે અઠી ઇરાંક ખાતે ઉધાર્યા નથી,

હાલ બાહેર પાડેલી નવી કીતાબે.

આ સાથેના કીતાબેના લિસ્ટમાં ન. ૨૮-૨૯-૪૦ વાળી કીતાબે હાલ નવી બાહેર પડી છે.

સુંખદ પોણ રીચાહ દિસ્ના-

અશારી હીદાયત ઇંડ.

એ હીદાયતદંડ ખાસ હીદાયત માટે ઉધાડણમાં આવ્યું છે તેનાં ધીરાદરો શાદી-ગમીને ટાંકણે રક્મે ભરીને સવાખ હાંસીલ કરે છે.

એ ઇંડના સેકટરી શેનું અલીહીનાભાઈ લાડક દામજ છે, ડેંડ સુંખદ પાલાગલી.

એ ઇંડમાં નેઓને કાંધ રક્મ મોકલવી હોય તો મજૂરી સેકટરી સાહેબને મોકલી આપણી અને કાંધ ડેકાણે કાંધ મદદની જરૂરત હોય તો પણ લખ્યું મોકલવું.

ઈદમ રેશની છે.
શૈઠ લાઈબ્રેરી
હાણુલાઈ આગદારી
માળીયા (મર્ગિયા)

કીતાબો વીજું લીસ્ટ.

૧ અનવારલ ખચાન ઝી તફસી- રિલ કુરાન.

મહુાલ્લોટી અમુલ્ય કીતાબ કુરાને શરોદ કે ને આપથા માલીડો સુખ્તારતુ ઇર-
માન છે, તે ગારણીમાં હોવાથી લોડો તેના
અર્થ અને ખુલાસા જણગાના ઇઝરી મહરમ
છતા તેથી આલીમોએ ઝારસી ઉરુમાં તરજુમો
અને તફસીર કરી, હવે આપણી કોમાં ધર્ષે
ભાગે ગુજરાતી તથા ધંગરેણો અભ્યાસ હો-
વાથી એ પાક કલામે શરીરના મતલબ સમ-
જનાર્થી ધર્ષણ જણ્યુ મહરમ હોવાથી ખુદા
ચિપર તવક્કલ કરી અમોએ અફલેયેતે અ-
અતદાર અ૦ ના સહકારી આ કામ માયે
ઉપાડી અસલ અરણી કુરાન તેની પાછળ
તેજ ગુજરાતી અક્ષરામાં આપતો તેની નીચે
તરજુમો પછી તેની તફસીર અને મવકે ગ-
વકે તાવીલ અને અફલેયુતે અતદાર અ૦
ના ઇઝરી વી૦ કુટલીક તફસીરામાંથી ધ-
નેભાબ કરી છપાવી છે અને તેને ચાહનાર
મોઢીએ અફલેયુતે અતદારને પહેંચા તે-
ઓના ધરોને સુઆરક આંખોને તુરાની અને
દીલને રવશન કર્યા, અને ધી૦ ખીજ પીરાદ-
રો પણ હાયોહાથ લેશે.

આ તફસીરમાં મોટાં રુફું પેજ છે કે
ને રેયલ ૮ પેજ ૫૨૦૦ પેજ થયાં તેના
દસ દસ સીપારાના નણું ભાગ કર્યા છે
૧૫ા ભાગના ૩ ૧૨) તે પછીના દરેક
ભાગના ૩૧૦) નણે ભાગના ૩૩૦ આંકોડા વી.
ગારે પાંચ ભાગ કર્યાછે પેરટેજના તથા એ
પુંધના ૩૪) વધારે તથા ઝીંડુસ્તાતના પાંચ
ભાગના ૩ ૩૧)

૨ અમ્ભમાનો સીપારો તરજુમા તફસીર સાથે.

અમોએ કુરાને શરીરના છેલ્લા અમ્ભમા-
ના પારાની તફસીરના પાકાં પુંડા બંધાવ્યાં છે
એ સીપારો તમામ કરતાં લગ્ભગ દોડો મોટા
છે જેની અદર ઉજ સુરા છે અને તેમાં ૫-
હેલે અરણી ખુશતુમા હરક્કોમાં આપતો અને
તેની પાછળ તેજ આપતો ગુજરાતી મોટા
યાધ્યમાં, તેની નીચે ગુજરાતીમાં તરજુમો
અને તે પછી તેની તરસીર છે હદ્દો ઇધા
પેરટેજ ૦) વી આંકોડાનું ૦॥

૩ રાહેનજાત.

અમુલ્ય ઉમરને બરખાન ન કરો.
જેમ ખને તેમ પોતાથી ખુદાને રાજ કરો.
૬૨ ધનસાનને જરૂર છે કે પોતાનું તુરે-
ધમાન વધારે અને આપેરતની કમાદ કરે,
પણ આપેરતની કમાદ કરવા માટે કેટલાંક સાથ
નછે, જેમકે અહકામે ખુદા, હદીસો, ઇજાનેલ,
મોઅણજા, વીજેરે સાંભળે અથવા વાંચે.
પણ હાલના જમાનામાં વખત પુરો કરવા,
અને નફ્સને રાજ રાખવા, ગપાડા, સપાડા
અને જેણી કાઢેલી ઘોરેખોટી વારતાઓ, વીજે-
રની ધર્ણી ચોપડીઓ ચોપાન્યા નીકલ્યાં છે.
પણ કોઈ ચોપાન્યુ દીન સંખ્યા કે જેમાં
ઉમદા ઉમદા જણ્યું નેવા પયગમણરો આ-
ખીદો વીજેરેના ઝીંડસા અને મોઅણજા, નસી-
બતકારક કલમા, હદીસો, અને પરહેજગાર લે-
કેતાં સાચી બનેલી હીન્યતો વીજેરે, કે જેના
વાંચવાથી દીન અને દુન્યાના લાખો ઝાંચેદા
થાય, અને ખુદા તથા પંજેતનો પાક અ૦ રા-
જ થાય, એવું જેવામાં કે સાંભળવામાં ન

આપવાથી આ નામીને ખુદ ઉપર તવડકલ કરીને એક ચોપાન્યું નામે “રાહેનજાત” ઉપર લખેલી દીન સંબંધી બાબતોમાં છપાવવું શુરૂ કર્યું છે, કે જેનું હાલ પદરમું વરસ ચાંલેછે, તે દર ભડીનાની પેહલી તારીખે ૩૨ પેન્ડગામાં બાહેર પડેછે, તેની દીંમત વર્ષ ૧ ની (૩ ૨) આફીકાના ઇંડા છે, પણ અગર કોઈ કોઈ બીગદર બદ્ધુજ ગરીબ હોય તો વરસ ૧ નો (૩૧) મોકલી આપે તોપણું ૪૦ કણુંન કંનવામાં આવે છે એટલુંજ નથી પણ ખુદાન નખાસતા કોઈ એવુંજ હોય કે એક ઇપોયો પણ આપવાની શક્તિ ન હોય તો નેટલી શક્તિ હોય તેટલી અમને ખાનગી રીપલાઈ પોર્ટ કયરર લખી જણાવશે તોપણું ૪૦ કણુંન કરવા અમારી ભરજ છે. અમારો ખાસ અત્યબ્ધ એવો છે કે આ ચોપાન્યાનો ફેલાવો એવી રીતે ૪૦ થાય કે આખી હુન્યામાં જે ને ડેકાણે શુન્નરાતી વાંચનાર ખીરાદરે મોઅમીન હોય અને લાં પોટ મારસ્તે પહોંચી શકે અમ હોય તો કોઈ ધર આ ચોપાન્યાથી ખાલી ન રહે; અગર વિચાર કરીએ તો દર ભડીને એ લણું આના કાંઈ ચીજ નથી, શેદીઓ લોકની તો એક વખતની પાનની પણ છે. અને ધરે બેઠાં દર ભડીને એવી એવી બાબતો આવ્યા કરે માટે દરેક ખીરાદરે આહકથનુંજ જોઈએ.

૪ રાહેનજાત ચોથી કાયના ખાર ચોપાન્યા (૩ ૧)

૫ રાહેનજાતની ૮ મી કીતાખના ખાર ચોપાન્યા (૩ ૧)

૬ નુરેઝમાન.

એ ચોપાન્યું બંગે ભડીનાનું બેનુ દર ખાને ખાજે ભડીને બતરીસ પેન્ડગમાં રેગ્યુલર ટાઇમ સાચવીને બાહેર પડે છે શુન્નરાતી ૬૨૫ અને બંદુ આસાન સહેલી અને

શારીન ઝ્યાનમાં આકા ધનામેહુસૈત ૨૦ ની મુસીઅતોની રીવાયતો અને બીજ કીરતસા ધીકાયતો નવદા સથાગ, મરસીયા, ઇથાઈ વીજેર વીજેર વીપયથી ભરપુર હોયછે, તેનું ૧૪ સું વરસ ચાલે છે, દીંમત વરસ એકતી અગાઉથી પેસ્ટેજ સાયે ૩ ૧૧ જંગખાર ૧૦ ના ૩ ૧૧) રાહેનજાતના અલદો પાસેથી ચાર આના ઓછા.

૭ નુરેઝમાન ૮ મી કીતાખ ૩ ૧૧.

૮ નુરેઝમાન ૧૦ મી કીતાખ ૩ ૧૧.

૯ તોછેશું સસાયેમીન.

એતી ખુલ્લા એજ છે કે આ ૧૫ વરસ માં નેટલી કીતાખો કાઢી તેટલા ધામે ધીમે ખ્યાળી, પણ આતો એવી ખારી અને ઉપયોગી થધ પડી કે તે બાહેર પડતાંજ અગધી નકલો એક ભડીનામાં ખ્યાળ ગમું અને તેની તાચરીઝના ડેટલાક સાહેખોના કાગળો પણ આવ્યા.

આ કીતાખ હમેશાં અને ખાસ કરીને માહે રમજાનમાં બદ્ધુજ ઉપયોગી છે તેમાં ૩૦ વાઘેજ, ધીકાયતો, નરીહોતો, લતીશા, રોઝાના સવાખ, હુમેશાની દોચાા નમાજ, ને ને તારીખે ને માઅસુમની વિલાદત કે શહાદત છે તે તથા બીજા ખનાવ, રોજે ખોલવાની સહેરીની નમાજ પણીની દોચાા, શાળોકદરોની ૫૦ લીઝન તેના અચમાલ, અચારત, દોઆએ જવશાને કષીર મોટા હસ્તાં શુન્નરાતીમાં તરણુમા સાયે, ધદની નમાજ ધદના શુસ્તલની દોચાા વી ૦ વી ૦ થા ભરપુર ચીયા કાગળી ૩૦૦ પેન્ડની છે. દીંમત ૩ ૨) પણ એ ઇખીયાવાળી ખલાસ થધ ગમું છે. “બદ્ધુજ ભારે કાગળ અને મજબૂત પુંદની પાય જાતની ૨૪૦ન સાધની ૩ ૫) વાળાના હાલ ૩૩) પેસ્ટેજ ૩ ૧૦ આંશીકાનો ૩ ૧૧)

૧૦ અહવાલુન્નીસા.

એ આવતી ખપી જવાથી ત્રીજી વખત
છપાણી છે એક વખતમાં વાંચેનો હથમાંથી
સુદૂર દીલ ચાહે નહીં.

ઓરત નેકાપ્ત અને ધર્ષણા હુકમીની
તાખેદાર હોય તો મરણી બીંદગી ધર્ષણ સારી
દ્વાલતમાં ચુંચેછે.

ઓરતને ચુંઘારવી, અને નેકાપ્ત થવાના
ઉપાય કરવા તે મરદોપર જરૂરી અમ છે.

એ કીતાણમાં ઓરતો ગરદોના હાથ, અને
ઓરતોને લગતા વજુ ગુસલના મસાંએલ ઓ-
રતોને દમલ રહે લાંથી તે બચ્યું જન્મ પા-
ણી મોડું થાય લાં સુધી કંઈ કંઈ અને કેટા
લી બીજો કરવી જોઇએ અને કેમ વરતવું
તેના અહકામ અને નીકાઢ તલાકના ખુલાસા
પરહેઝગાર ઓરતોના રસીક કીરસાકે ને ધ્યાન
આપીને વાંચ્યાથી ઓરતો બલકે મરદો પણ
પરહેઝગારી ધખતીયાર કરવાને આતુર થાય,
અને હું પરહેઝગાર પણ બાંધી જાય, અને
ખરાણ ઓરતોના પણ કીરસાકે ને વાંચી
એવી ચાલ ચલણું છોડી આપે અને તેથી
છેટે રહેવું પસંદ કરે વિગેર બાઅતો છે
કીમત ઇ ૧૦= આર્દોકા ઇ ૧॥

૧૧ હંડીકાંયે શીચાહ,

આપણે શીચાહ મજહબનો દાલો કરીએ
છીએ અને પાળીએ છીએ, પણ શીચાહ
મજહબ કયાંથી છે તે કાંઈ ખખર છે? અને
શીચાહ મજહબ વોશે બીજાએ શું કહે છે
તે તો ખખર હશે કે કહે છે કે શીચાહ
મજહબ ૬૦ રસૂલે ખુદા સ૦ ના. જમાનામાં
નહતો બલકે ૬૦ અલીના વખતથી એક
યુહુદીએ કાઠેણે છે વીં

અને હંડીકાંયાં શીચાહ મજહબ અસ-
ખથીન છે, તો તેની ખાતરી અને સાખેતી
કરવા અગોએ શીચાહ તથા સુનત જમાત-

ની કીતાએથી એક કીતાખ લખા તેનું નામ
“હંડીકાંયે શીચાહ” (શીચાહનો નામ) રાખ્યું અને ચાહલેયેતના અને ખાસ કરીને
૬૦ અલી અંદો ના એવા એવા ઇજાએલ
લખ્યા છે કે ને વાંચ્યવાથી દીલ તુરાની થઈ
જાય, અને ૬૦ અલી અંદો ની ખીલાદી
બની બિમધૂડ બની અખાસીયેમાંના ખીલા-
દીઓનો હાલ વિગેર-એવી જાગો લખી છે
કે આ કીતાખ પહેલથી છેલ્સે સુધી વાંચે તો
ધસલામતું સુળ શીચાહ ડ્રાષુ, અને શું, અને
હજરતના વખતમાં તથા તેઓ પણ ધસલા-
મમાં શું શું થયું તે કુંક કુંક સરે બાબતો-
થા વાકીએ થઈ જાય, અને પોતાનો શીચાહ
મજહબ હંડીકાંયાની દલીલો અને તેની હંડી-
કાંયથી માર્દીતગાર થાય, જાણે દરયાને કુલમાં
ભરી આપ્યો હોય એવો ફસ્થી ધર્ષણી બાબતો-
નો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે, કીમત પો-
રટેજ સુંધાં ઇ ૧૦ આર્દોકાનો ૧૦= ૨૪૪૨૦
થા મંગાવનારનો ૦)- વધારે.

૧૨ તોહેરું આચેરીન.

ધૂમામે હુસૈન અંદો તથા હજરતે ધૂમામે
રા અંદો ની જીયારતની ઇગીકિતની હંડીસો
અને જીયારત કરવાના દ્વારા ન કરવાના તુ-
કસાન જીયારતના કામમાં બાપરવાનો સવાય,
અભવારોની કર, અભવારોના ધર્તીકાલનો
સવાય, અને જોક અભવારના ૬૦ અખાસ
અંદો મદદ કરવી.

કરાયાના કાનેમૈન, સામરા, નજીબ, ખુર-
સાન, કુશ, મુસાયા, અને મદીનાને મુનુબુરર
એ સરે જગ્યેની અંદરના રોજા મુશાર્કના!
નકથા અને મક્ક અને જાનએ કાચાણાનો
નકશો, (ખાસ લખનગીમાં છપાવીને મંગાવેલ
છે) એ સરે જગ્યેની મુસાફરીનો હાલ રસ્તા-
નું ખાયાન મુસાફરીનો સામાન, તે તરફનું
ચલણું, સુંબાધથી તે બસરા બગદાદ સુંધીની
મુસાફરી કરતીની હાલ, અને દરેક બાબ-

તની સગવડ વીં ને હાસ.

અને ખાસ કરીને નમાજ પડતી વખતે કીયતાની ધણી જરૂરત હોય છે અને દરેક મુલફાં કીયકો જુદી જુદી દીશાએ છે તથી તેની માહીતી અને ઓળખવા માટે ત ભાગ દીશાગોઠું ચક્ક બનાવો તેમાં દીશાગો અને મોટાં મોટાં શેહેરોનાં નામ લખીને બનાવેલ છે.

ઉપરાં કુંઠમાં જીવારતંચને તેના આદ્યાં પણ કષ્યા છે, કીંમત પોસ્ટેજ સુધીં ચઉંઘાના, અને આદ્યોઝનો ૩૧)

૧૩ ભખજનુલી ભસાચેલ.

આપણુને કાલે પૈંડા કર્યા? ખુદ છે તેનું બફોન ડેવી રીતે થાય? ખુદ એકજ છે તે કેં સાચીત થાય? ખુદ મરે કે નહીં? ખુદ જોવામાં આવે કે નહીં? સારાં નરસાં કાન કાણું કરાવે છે? માચસુગ એટલે શું? આદ્યમાં ધ્રમામ ગાયખ હોવામાં શું મસલેદાત છે? મોચમીન કાણું મુનારીક કાણું? ધ્રદ્યેદીન શું મુજલહેદમાં કેટલી શરતો જુને? પેશ નમાઝમાં કેટલી શરતો જુને? બંદગીમાં શું વાળખ છે, તદ્વારત કેટલી જાતની છે? જાહેરી અને ચાંદરની તદ્વારત કષ? પેશાં પાયખાનાના આખાદ કેટલાં છે? પાયખાનાની સુનનત કેટલી ચીજ છે? પાયખાનાની મહરણ કેટલી છે? નજુસ ચીજ ડેવી રીતે પાછ થાય? વજુના અહુકાગ કેટલાં છે? વજુ કેટલી ચીજથી દુટે છે? સુનનત વજુ કેટલાં છે? વજુ માં મહરણ ચીજને કેટલી છે? તેની રીત કેમ છે સુવાવી ઓરતના હાથતું ખાવું પીવું કેમ છે હેઠળ નીધાસ ઈસ્ટેન્ડાઝ એ શું છે, ખોમાર પડે તો કેટલો સવાખ છે, ખોમારે શું કરવું જુને મહિયતતું ગુસલ કદ્દન દ્વારન નમાજ વીં ડેવી રીતે કરવું કરુર ઉપર તલ્લકીન ડેવી રીતે પડવી નમાજનો વખત રીત સવાખ વીં નમાઝીનાં કૃપાં ભદ્દનો હુકમ, સીન્ડો કૃપ

કર્યા ચીજ ઉપર થઈ શકે છે? નમાજ કેટલો જાતી વાળું છે? જમાયતની જુમાની નમાજનો સવાખ શું છે? મુસાફીરીમાં નમાજ ડેવી રીતે પડવી? ચદ્દણ અને છદ્દની નમાજ કેમ પડવી? રોજા રાખવામાં શું સવાખ છે, કેટલા રોજા વાળું છે, કેટલી ચીજથી રોજા દુટે છે, શીતરો શું છે. કાણું આપે કેને આપે દજ કરવામાં શું સવાખછે અને ન કરવામાં શું અજાખ છે ખુમસ અને જકાત શું છે. કુરાયાન પડવામાં શું સવાખ છે. નીકાફમાં કેટલો સવાખ છે? તલાક વીરો શું હુકમ છે, કોઈ કારર મજલાસમાં આવે તો શું હુકમ છે? આશુરાના દીવસની શખીદ અનાવવી, જેમને કોઈ ધ્રમામે હુસ્યન ચી ૧૦ ખને કોઈ રીમર થાય વીં વીં માટે શું હુકમ છે. વીં એમાં છે

કીંમત જીચા કાગળવાળીનો ૩ ૧) પણ ઇપીઓચાવાળી ખલાસ થઈ છે હલકા કાગળ વાળીનો ૩ ૦ાં કાચા પુંઢાવાળીના ૦ા= પો. રટેજ ૦)= આદ્યોઝ ૩. ૦ાં

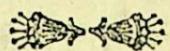
૧૪ આદુલ આખેરત કરીને દુપાવી.

કીંમત પોસ્ટેજ સુધીં ૦ા= આના

એસ્ટ્રીકા ૦૧૧

જીરુ સહેલી અને શરીન મીદાશથી બરપુર જયાતમાં પંક્ષેતને પાક ચી ૧૦ નો અહુવાલ અને ખાસ કરીને ધ્રમામ હુસ્યન, ચી ૧૦ અને તેઓના બાધ ભવીજ કરજદો અને અસદાયોનો કરાયાનાનો અહુવાલ નજરે દેખાન આપે એવી દ્વારા શેઅરમાં આપેલ છે. એવો રીતે સુસીયતનો! અહુવાલ ગેડનેલ છે કે વાચનાર અને સાંભળનારનાં હોલ હુલી જાય અને આર આર રોવા લાગે મજકુર કેતાખ આપણું લોકોમાં પ્રય્યાત છે અને તે ઉરું અક્ષરોમાં હોવાથી શુજ!!ની જાણુનાર તેના

લાભથી મહદૂમ રેહતા હતા; હવે તે ગુજરાતી અક્ષરામાં કર્ણાથી લોકોને બહુજ પસંદ પડી છે

૧૫ વર્ઝિફ્રી.

નેની અંદુ પાંચ વર્ખતની નમાજ પછીની દોચાઓ, તેમજ કેળ્લોએ આયતો સુરા તેનો સવાખ જાત જાતની ખામારી, ખલા, જાલીમેના જુલામ દુર થવા, હુમાલ દેખત મળવા કરજ અદા થવા, હાજરો પુરી થવાની દોચા નમાજ અમલ ખુદના ૨૫ ધસમની આરાધિત વીજો પોસ્ટેજ સુધાં ૩૦=

૧૬ મેઅરાજનામા.

કુદાત ગ્રણ આનામાં પોસ્ટેજ માફ્ફ. નેની અંદર નીચે મુજબ વાયતો છે.

ખુદાની તાચરીએ, મેઅરાજની વાયતની દ્વારાસો અને મેઅરાજની શરદ્યાત પહેલા બીજ નીજ ચોથા પાંચમા છડા સાતમા આસમાનનો બંગેતુલ માગમુરતો, બેદીસ્તનો અર્વ અને કુસીનો ખુદાવહે કરીસ સાચે સવાલ જવાબનો આહુવાન અને બીજા પ્રયગમારોને મળેલો વીજેના પ્રમાણમાં રસૂલે ખુદા સ૦ ને મળેલો જીજેનું પ્રયાન હજરતે જમાયતની નમાજ પહારવી, અને તે વણું ઉમ્મત ઉપર પચા સને બદલે પાંચ નમાજ વાળાં થવાનું પ્રયાન રસૂલે ખુદા સ૦ તું મેઅરાજથી પાછું ઇરનું અને ખુદાએ હજરત અલી ચ્યા લોશ બલામણ કરવી અને જાહીલ લોકોના કેટલાંક શાહેને દેહે કરવાનો દલીસો.

૧૭ નજીતુદ દારયન.

(ભાષાપના છક વિષે)

અગોચે ગ્રણી મેહનત કરી તમામ કુરું જ્ઞાને દરીદ્રુણાં તપારાને આસ ગાયાપના છ-

કની જેટલી આયતો વારીદ થધ છે તે તમામ ચુંટીને લખી આસ એક આયતની તદ્દેસીર કરી, મનુકે મનુકે દદીસો નાંખી, ભાષાપની તાજેદારીના દ્વારા અને સવાખની દદીસો અને તેને લગતી હીકાયતો, તેમજ તેઓની નાદરાનીના અજાયની તથા તેથી થતા તુકશાનની દદીસો અને તેને લગતી હીકાયતો, અને ૬૦ કિંદી (ખર) ભાષાપ ડ્રાષુ તેનું પ્રયાન, અને છેલ્લે ભાષાપ ઉપર આરલાદનો હક લખી ઉમદા દોચાએ મશલુલ બેહુદ અભીમ સવાખ અને દ્વારાદાળી દરજ કરી છે. કીંમત ચાર આના આરોકા ઠાં॥

૧૮ બહુરેગમ ભાગ ૧ લે.

ખુદા ખુદા શાંચેરોના બનાવેલા ૧૦ અ-રસીયાનો ઉંચા કાગળમાં કોલાય છાપી છે જેના ૬૮ પેજ છે શાંચેરોનાં નામ, અને દાર્દેક મરસાયાનો મતલો, અને ડેટલા અંદુ ૧૦ તું સાંકળીઓ છે, કીંમત બહુજ સરઠી પોસ્ટેજ સુધાં સાડાચાર આના મરણ પડે તે મંગાવે.

૧૯ નહુરેગમ.

નેની અંદર હેઠાં, તીજા, સલવાત, મનું કેચ ૧૦ સલામ, ડાય ઇયાઇ અને જ્યુ નયદા ઉમદા ઉમદા ચુંટીને લખવામાં આવ્યા છે. કીંમત ઠાંઆ આરોકા ઠાં॥

૨૦ રવનકે માતમ.

નેની અંદર ચુંટીને ૩૬ નવાહ છપાવ્યા છે કીંમત નશ આના.

૨૧ સદ હીકાયત એટલે સો વાર્તા વાર્તાના શ્રાઘીનો કથાં છે ?

દરેખ ૩૦૦ વારતાની કીતાખ ઇકત ત્રણ આનામાં
પોરટેજ અરથો આનો આસ્તીકાતો એકચાનો
ઉમહા અને નસીહત કારક એવો એવો
દીકાયતો લખવામાં આવો છે કે તે વાંચવાથી
દીન અને હૃદ્યાના હજારો જતાના દ્વારા અને
નસીહત મળવા ઉપરાંત દીક પણ ખુશ થાય
તાડીદે મંગાવો થોડી નકદે! ભાપી છે.

—૦૦—૦૦—

૨૨ ઉમહા મોઅણુંઝો.

જેની અંદર ઉરુદુ શેઅર અને દરેક ખં-
દ્દી નીચે ગુજરાતીમાં ખુલાસો એવા ૪૬
ખંડછે, એક કાળજી છોડરીએ હજરત અંગીયાં
ના નામ ઉપર ઘેરાત કરેલી તેથી એક મલ
જીના યદુદાણીએ તે ખીચારી નેકઅખત ઉગર
જીનાની તોહેમત નાંખેલી, અને તેથી તેણીનો
આપ કાળ કે જે હજરત અલીનો મોહીબ
નહોતો પોતાની છોડરીને તલવાર લઈ મારવા
આવેલો પણ જનાએ દ્વારામાં બ્યાં જજતથી
આવીને તેણીની મુશકોલ આસાન કરી જીના-
ની તોહેમત ફુર કરેલી, અને એ મોઅણુંઝો
જોઈ કાળ મોહીબે અદ્દલેખયેત થઈ ગયો.
કીંમત ૦) — પોરટેજ જુવે તેઠલા લીઓ ૦॥

૨૩ ઘૈખરની લડાઈ.

એ કીતાખમાં પૈઅરના કીલ્ખાને ઇતેહ
ડરવાતો અહુવાલ બહુજ સરસ રીતે લખવામાં
આવેલ છે, હજરતે રસુંદે ખુદ સ૭ છીંસ
હજારું લશકર લઈને ગયા, અને હમેશા ધ-
સલામી હારી જતા હતા.

આખર મદીનેથી જનાખ હયદરેકરરાર
ગ્રયરેકરરારે આવો બહુજ શુલાયત અને બહા-
દુરીથી એ મહાન્હેણાય દરવાજને પેંચી ઉપાડી
અને મરહિનામી પહેલવાન સાથે લડાઈ કરી
કીલ્ખાને ઇતેહ કરેલ છે કુંકમાં એક હયદરે
સરદરના ગુલામોને વાંચવાથી એવો ખુશદાલી
કાસીલ થાય છે કે જેની હુદ નથી, કીંમત

૦) — જોઈએ તેઠલા લીઓ પોરટેજ ૦) ૦॥ આનો.

૨૪ ખીલોહર અને યુઝાસુદ્દો કીસ્સો

અરેણાયનનાઈટ અમેંએ વાંચી નથી,
પણ રહીએના અધોપતીએ લાયાં છે કે ખીલોહર
અને યુઝાસુદ્દો કીસ્સો અરેણાયન નાઈટના
કુસ્સાને લુલાવે એવા દ્વલને ઐહેલાવનારો છે.

“ અધુના હયાત ” મોઅતથવ કી-
તાખમાં એ કીસ્સો જનાએ મજલીયીએ
લાખ્યા છે તેણો એ કીસ્સા લીશો છેવદે
લાખે છે કે અએ અજીઝ (હોરત) આ
કીસ્સો કે જેની અંદર દ્વારા અને મીસાદે
દ્વારા કારક ભરેલી છે, અને એ હીકમત ઉ-
પર બગાખર ધ્યાન કરે, અને શીકર હરી વોગાડ
કરે અને બસીરતની આંખથી જુવે તો હુન્યાં
ની મોહણાત તોડવા મારે અને હુન્યાના એણની
બાબુની જાણી છે એવી એવી હકીમતો
છે કે હકીમાને ધ્લાલી લોકોના દ્વારા મારે એ
દુક સુખન બોલી ગયા છે કે તે નજીત મળ-
વાનું સાધાન છે કીંમત ચાર આના આસ્તીકા! ૦) ૦॥

૨૫ લુરેલ એણાયુન.

જેની અંદર યાસીન, અરરહગાન, તથા
રકલ્ખણી સુરુંમેલ, ધની અન્જલના, કુદ્દેણ
વદ્દાહ, અને અવડમ્બ મળી સાત સુર અ-
ખ્યા તથા પાછળ ગુજરાતી મોટા વાધ્યમાં અને
ગુજરાતી તરજુમા સાથે છે, અને દીબાચામાં
એ સાતે સુરાનો કુંક કુંક સનાય લખ્યો છે,
અને નમુના તરીક પીસમિલ્લાહનો કુંક તરફ
સીર પણ લખ્યો છે. પોરટેજ સંદા ૦॥—
આસ્તીકા ૩ ૦॥

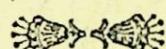
૨૬ નેઅમત.

એ કીતાખમાં ગોરસ્ત ખાવાનો સવાય તથા
બોંદ લોકા તેથી વીરધ છે તેનો અજીવથી

જાણ, શીકાર કરવાની શરતો તથા તેને લગતા ગસાયેલ જાણ (હલાલ) કરવાનો તરીકો હૃદયવાનમાં કેટલી ચીજ દરમાં અને મહેરદલ છે, તથા કયા કયા હૃદયવાન હલાલ છે. કયા કયા દરમાં છે વીજો ખુલાસા લખ્યા છે. કી. અત એ આના પોસ્ટેજ માફ.

૨૭ તાવીજે અચ્યુતમ

નેની અંદર ખ્વાથી અચ્યવાના અફોઝી છેટે રહેવાના નકશા દોયા, અને કુરચાનના જ્ઞાત સુરા, અને કાળાં ગૈતુલ સુંદરસ કરાયા જીં ના નકશા પણ છે, બંડુદ્ધ અસરવાળું તાવીજ છે કીંમત ૦)-॥ જુને તેઠાં લીએ પોસ્ટેજ ૦)॥

૨૮ ગુલાંજારે કરખા.

ખીને ભાગ.

ગુલાંજારે કરખાનો પેહલો ભાગ જેમાં વણું હીરસા હતા તે ખ્વાસ થયો, અને બીજે ભાગ જેમાં ચોયો અને પાંચમો હીરસો છે તે તેમાર થયો, તેની અંદર ધમાં હુસેન અં ની શહાદત પણીનો કરખાથી કુદા શામ અને મહીને પહેંચવાનો અને તે પછી મુખતાર તથા બીજી મેઅમીનોએ ધમામે હુસેન અંના ખુનતો બદલો લોધો અને જાલીમાને પછીને ખુબ સજી કરી આ હાલ ઉરુ ભાયા અને ગુજરાતી ઉર્ફમાં છે, જે નુરેઈમાનમાં હર વખતે આપનો તેની જુદી કીતાય અંધાની છે કીંમત ર. ૧॥ પોસ્ટેજ = આફ્રીકનું રોડ રહેનાના આહકનો ર. ૦॥ એછા.

૨૯ હૈદર અર્રીજ તથા હૈદરબાણુ.

તેમાં ૬૦ અલો અંની વીજાદથી શહાદત સુંધીનો કેટલોક નણું જેનો અહાલાલ ઉપરાંત હજાતે ફરમાવેલો ૨૩૫ નસીહતો સમાયેલી છે કીંમત ૦- પોસ્ટેજ ૦)॥ આફ્રીક એક આના, સોનેરી નામ વાળી પાકા

પુઢાના નણું આના વંધારે.

૩૦ ઝડુ.

ચડું માચસુખ અં ના નામનું જાડ કા-
ચમાં જડાના લાયક રંગનું શાહીનુ ૦)॥
ગમે તેઠાં દ્યો પોસ્ટેજ ૦)॥

૩૧ તાવીજ બાનુભંધનું.

હજરત અલી૦ અં તું બાનુભંધ ચા-
ર્યીમાં ઉરુમાં ખાસીયત સાથે જે પસે રા-
ખ્વાથી ૭૦ જાતની ખ્વા હર થાય છે તેમાં
આયતુલહુર્રમી પણ વનારી છે નેની ખાસીયત
ધર્શી છે હુકાનમાં રજે તો બસ્કત થાય જીં
કીંમત એકનો અરધી આનો આને નણુંને
એક આનો પોસ્ટેજ જેઠાં તેઠાં લીએ અ-
રધી આનો.

—૦૦૦૦—

૩૨ અમુદ્ય તાવીજ.

હાજરો તાવીજનેનું એક તાવીજ.

—૦૦૭૦૦—

ખાસ હરણના વ્યાખા ઉપર હાથે
લાખેલું ઉમદા તાવીજ.

તમામ બીમારીઓથી અચ્યવા, જહુ હર થના જુન પરીશી અચ્યવા, ડેલેરા અને વાથી
અમાનમાં રહેલા, હમલને ખલલ ન પહેંચવા
આપવા, અચ્યાઓને થતી બીમારીઓ તેઓનું
ભરામ જવું સસુધી હર થના, અને માન
છજીતમાં વધારો થના ગાટે આ તાવીજ બંડુજ
જલદી અસર અને કુદાનો કરતાર છે.

આ તાવીજ છાપેલું નથી અલુકે ખાસ
મોઅમીન શીઆહ ધસનાચશરી દીનદાર અને
પરહેજગારના હાથે લાખાએલું છે, આ તાવીજ
હરણીયાની અધી ચામડી ઉપર લખવમાં

આવેલ છે.

મજુડુર તાવીજ આઠ દસ અમારી પાસે
તધ્યાર છે, માટે જેને જરૂરત હેઠળ તે કીંમત
પહેલેથી મોકલીને ભંગાવી લીએ.

એ તાવીજની કીંમત પોરટેજ રૂટ્ટર સુધાં.

નંબર ૧ ના ૩ ૫

નંબર ૨ ના ૩ ૨૫

અને તાવીજમાં દોઆ ધસમ નકશ વી ૦
એકજ જાતના છે, ઇકત ચામડાં અને લખા-
ખુની સદ્ગાર અને ખુઅસુરતીમાં ફેન્ફાર છે,
જમણે હાથે અથવા ગળામાં સારી રીતે મીણ
વી ૦ માં પેક કરીને અથવા તાવીજમાં રખી
ને બાંધવું.

૩૩ ધસલાભી તારીખ્યુ.

નવી શોધ એક પંથ અને પાંચ કાજ,
એ તારીખ્યુ હમેશાં કાયમ કામ આવશે તેમાં
ધર્માભી ૭ વાર ૧૨ મહીના, અને ૩૦ તા.
રિયો અને દરેક તારીખ નીચે ખુદાતું એક
એક ધસમ છે તેની નીચે તેની ખાસિયત છે
એ પડવામાં અમુક અમુક ફાયદા છે, એની
ખુઅ ૧—હમેશાં તારીખ જેના થાય, ૨—તા-
રીખ દરેક લારે ખુદાતું ધસમ નજરે પડે,
૩—જે કે આળસુ અથવા કમકુન્સતવાળો
હોય તો પણ નજર પડતાંજ એક વખત અ-
ચાન્દ વંચાય, ૪—અને જે ખાસિયત વાંચી
તો વીરદ કરવા પણ દીલ થાય; ૫—જ્યાં રા-
ખે લાં બરફત થાય, બઢા દુર થાય, શીરીસ્તા
આવે અને શ્વયતાનભાગે કીંમત પોરટેજ સુધાં ૦

—૦૦૦—

૩૪ ભરકી હુર થવાની મુનાજત.

કીંમત એક પેસો પોરટેજ જુને તેટલી લીએ ૦)॥

૩૫ શાહીનામા.

ધસલાભી રીતથી લાલ ઇશનાઈથી લગન
લખ્યા છે, અને તેમાં શાહી વીશેની હુસિસ,
અને હુલા તથા હુલબનાં નામ નીકાદ પડા-
વતાર અને સાદ્ધીઓનાં નામ અને સહીહની
જગેઓ, મેહર લખવાતું ખાતું બીજેરે મોટા હર-
એમાં લાલ ઇશનાઈથી જાડ કાગળમાં હૂરમ
છપેલા છે કીંમત ૦) = જુને તેટલા લીએ
પોરટેજ ૦)॥

—૦૦૦—

૩૬ જગે ખીરલ અમલ.

જેની અંદર હજરત અલી અં ૦ ની એ
મશહૂર લડાઈનો અહુવાલ છે કે જે કુચાની
અંદર જઈ જુનાતો સાચે લડાયા અને ખુઅ
બહાદુરીથી એ સરકશો સાચે લડાઈ કરી અને
કૃતેહ કરીને આવ્યા કીંમત ૦) = પોરટેજ ૦)॥

—૦૦૦—

૩૭ તમીમ અનસારીનો રસીક કીર્સસો.

“તમીમ અનસારી” નો અજાયે-
ણીએ ભરેલો કીર્સસો એટલો તો ઉમદા અને
રસીક છે કે એક વખત વાંચવાથી દીલ જેર
થતું નથી, અને સાચો બનેલો અહુવાલ છે,
તેને એક હેલ ઉપાડીને પોતાની જુનાતની
ક્રમમાં લઈ ગયો હતો તે ખ્યાલો સાત વર્ષો
જાનરો આરત ઉપાડી સેંકડો અજાયેણીએ
જેઠ હું ખીજર અં ૦ વી ૦ વી ૦ ની મુલાકાત
કરી પોતાને દેર એ રાને પહોંચ્યો કે જે રાને
તેની ઓરત બીજે શવદર કરી તેની પાસે
એહી હતી ધસાદી, એ કીર્સસાની કીંમત આર
આના પોરટેજ માફ.

—૦૦૦—

૩૮ તાલીમુનનીસા ભાગ ૧-૨ નો.

તાલીમુનનીસા ભ્રમ ૧-૨ નો બુચ્ચાઓને

ગુજરાતી શીખવા કંડો બાનદાગે જુદા જુદા
એક અક્ષરી ચાર અક્ષરી વી ૦ ધસલામી તા-
લીવમના શણ્ણો જેમકે ખુદા નથી ઈમામ
નમાજ હુજ વી ૦ વી ૦

અને પાડ પણ નરીહત ભરેલા ધસલામી
સુળની તાલીમ ગલે અને બચ્ચા શોખથી
વાચે અને કેટલેક ડેકાણે જુદા જુદા ચીત
ગે ઠણ્ણા છે કે બચ્ચા ખુશી થાય એવી રીત
બનાવેલ હોવાથી ણીરાદરોને ખહુજ પસંદ આ
વચાથી એ કૃતાયની તમામ નકલો જણપથી
ખોલ્લી ગઈ અને હજુ માગણી ચાલુ હતી તે
થી ઇરીને છુપાયી છે, મારે બચ્ચચાઓને ધનામ
ચાપવા તેમજ ભદ્રેસામાં શીખવા મંગાવશો
કીમત ચાર આના પોર્ટેજ અરધો આનો
આફ્રીકા ૦) —

૪૯ તાલીમુન્ત્નીસા ભાગ ૩-૪થૈ

નેતી અંદર ઘરના કામકાજ સીવસું
શાદી, ગમી, તહાગત વી ૦ વી ૦ બાયોના બી
મદા બીમદા પાડ ગે હવેલ છે કીમત ૩ ઇ
પોર્ટેજ ૦)॥ આફ્રીકા ૦) —

૫૦ તાલીમુન્ત્નીસા ભાગ ૫-૬ ટો.

તેમાં શોકાની કંદાણી અને ઘરસું કા-
મકાજ કારબર રીતભાત, ઘરનો સુખારો તો-
કરો ચાફરોને ડ્વી રીતે રાખવા, ઘરનો ખરચ
કુભ ચલાવવો છેલ્લે ખુદાને એળાખવાની હ-
લીલો ઉચુદેહિન હુદેહિન વી ૦ વી ૦ કીમત
૩. ૦ પોર્ટેજ ૦)॥ આફ્રીકા ૦) —

૫૧—ઝાધનો જથે! જેમાં બીમદા બીમદા
ચુંણને બચો ઝાધયો લખી છે કીમત ૫કત
૦) — જુદે તેટલો લીયો પોર્ટેજ ૦)॥

૫૨— એ ગરસીયાની બયાજ કીમત ૦) —
જુદે તેટલી લીયો પોર્ટેજ ૦)॥

૫૩—નકશા હરેશા તથા બીજ જેછતે

જેવાના નકશા એ જેવાથી બલા આફત વી ૦
થી નજત ભળે છે કીમત ૦) — જુદે તેટલા
લીયો પોર્ટેજ ૦)॥

૪૪ ગૈયી ખજનો.

નેતી અંદર હરેશાં સાતે વારના જુદા
જુદા સાત નકશા આરણીમાં છપાવી તેની પા-
છળ ગુજરાતીમાં તે જેવાનો સવાળ દ્વારા
વી ૦ લખ્યા છે અને તેની નીચે જર્ણો ખાલી
હોવાથી ખુદાનું એક એક ધસમ અને તેની
ખાસીયત અને દ્વારા લખ્યો છે, જેમકે —

શનીવારનું નકશ જુદે તો તે બીજ શ-
નીવાર સુધી તમાગ બલા અને આફતોથી ખુ-
દાની અમાનમાં રહે

ખુદાનારનું નકશ જુદે તો લોકેની નજર
માં માનવંત આયુષવાળો દેખાય.

જુમેરાતના દીવસનું નકશ જુદે તો હો-
લત પામે અને તમામ આફતો અને બલાથી
ખુદાની અમાનમાં રહેઅને દીન હુન્યાનાંકામથાય
દરેક ઐંથી નિર્ભય રહેના અને મેહદી
નેઅમતો મળવા મારેનું ધસમ

કસુરી અને કુસર્થી લખીને ખાઈ જાય
તો બલાએકની સામે ગાનવાવાળો થાય તે
ધસમ વી ૦

કીમત ઇકત એવી આના પોર્ટેજ ગાઈ.

૫૫ રાહેનજાત ઈ ગી કૃતાય ૩ થા
નીચે લખેલીકૃતાયો મહેત મળશે
દરેકનું પોર્ટેજ ૦)॥

૫૬ જુરેખીદાયત કલમો બાર ઈમામતા
નામ વજુ યુસુન તમાજ વી ૦

૫૭ નજતુલ એખાદ તુરેખીદાયતમાની
તમામ ચીને ઉપરાત નમાજના માયના અને
૬૦ એવી એ ૦ ખુદા ન હોવાની મજાયુત દ્વારા

૫૮ સારી નરસી તારીખો વાર વી ૦ જે
જાનો કાડો.

૫૯ પંજેતને પાંક એ ૦ નો શજરો

૬૦ તપરેતના ૫૦ સુનું

૨ × પર મહાલના આદ્યાત્મના પાના
પર વારસાની કીતાયા, ૨૦૦ પેજની
આતું પેસ્ટેજ ૦)- આ૦ ૦)=

૩ × પર સોયુતે શાહાદત.

દીલ્લીમાં મીરાઝ હયરત કરીને કરણ
ગેઝેટના એડિટર છે, તે ધમામે હુસ્યન અ૦
ની શાહાદતનો મનકાર કરે છે.

એ શાહાદતના ધનિકારના રદમાં સોયુતે
શાહાદત નામનો એક રીસાલો ઉર્દુ હર્ર
અને ઉંહુ ભાષામાં છપાયો છે; તેમાં સુનનત
જમાઅતની મેચ્યતાર કીતાયોના આધારે
ધમામે હુસ્યન અ૦ની શાહાદતની સાખેતી કો
આપો છે, તેનો તરજુમો.

૪૪ તોછુદ્દેયે હાશમી.

૪૫ તરીકે નાનાત.

જુના ચેઃપાન્યા એક આપાની રી-
કરમાં ચાર નકલ.

નીચેની કીતાય છયાય છે.

૪૬ જાહુસ્સાલેહીન બારે મહીનાના
અયમાલ જણ્ણા જેણો બાધતો, દોઓા, ન-
માઝ, જીપારતો, તારીઝો અધય વી૦ વી૦
મોટાં કદની જાં કગની આશરે ઉપ૦ પે-
જ ની છ૦ થશે. કોમત હવે પણી લખ્યાયું.
નીચેની કીતાય છયાવાની તથયારોછે.

૪૭ કસસુજ અંભીયા મેહી આ
શરે છ૦ ૫૦૦ પેજની,

૪૮ મુખ્તારનામુ મોહું આશરે છ૦
૪૦૦ પેજ.

નીચે લખેલી કીતાયો ખલાસ થઈ
છે, પણ જે કીતાયની બસો ન
કરતી માગણી કરેતો જરૂર
થી છપાવી તથયાર
કરી આપીયે.

૪૯ દુરેયેયહો બર ધમામ ચડદ
માયસુમાય૦ નો અહાલની રીં

૫૦ હાદીદ્દેયે શાહાદત ચાલીસ મજ-
લીસની રીં

૫૧ મેઘરાજુસસાહિ નકસ અને
દહની બીમારીયોના ધલાજ રીં

૫૨ ગુલામારે કરખલા ઉર્દુ ભાષા
ગુજરાતી હર્ર પહેલો ભાગ ધમામે હુસ્યન
અ૦ના તુરથી તે શાહાદત સુધીનો અહાલ રીં

૫૩ મહેરેસુનીર ઉપ મોચાળા

૫૪ શાદીનામા

૫૫ તોછુદ્દેયે નાણ

૫૬ તોછુદ્દેયે શરીરીયાહુ

૫૭ તોછુદ્દેયે નજરીયાહુ

૫૮ નવો મોચાળું

૫૯ રાહે હુક

૬૦ રાહે ધમાન

૬૧ જનતાની ચારી

૬૨ અશમેગમ

૬૩ ઉસ્તાહ અને શાગીદ

૬૪ સંરાતે મુસ્તકીમ ઉર્દુ

૬૫ સંજાયે ઝુંઝા

૬૬ થી ૮૬ રાહેનાત ૧-૨-૩-૪-૫

૮-૧૦-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪ એ કીતાય નથી.

૮૭થી૮૯ તુરેહમાન ૧-૨-૩-૪

૫-૬-૭-૮-૧૧-૧૨ એ કીતાયનથી,

૬૭ કંબરો મોચાળું

૬૮ નાનાતુદારથન ઉર્દુ હર્રસાં

૬૯ હોયાએ કંચુલ અર્પિ

૭૦૦ બીજાહે શારીર

૭૦૧ સુતાળા

૭૦૨ તોછુદ્દેયુલ મોચ્યમેનીન

૭૦૩ કંદુરે ઝુંઝાનાલ

૭૦૪ મદ્દતાહુલનાન ઉર્દુ

૭૦૫ આદાયે સુજામેયત. આ હવે

છાપવી નથી.

૭૦ હાણ ગુલામચલી

૭૧ ઈસમાઈલ

અમદાવાહ પાંચપણી સુગરની પોળ.